

Poniknik

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA

DANES V CELJSKEM TEDNIKU:

- Stran 4 Pobuda z jasno perspektivo — Mala anketa o Celjanih, ki radi berejo
- Stran 5 Zadovoljni gostje v Dobrni — Za ljubitelje narave
- Stran 6 Moška voda v Celju zdravi in pomlaja
- Stran 7 Mariborčanka gre na Havaje
- Stran 8 V Zrečah postopne izboljšave
- Stran 9 Celjska pokrajina v začetku 19. stoletja
- Stran 10 »Bodra smjana« v Trbovljah navdušila
- Stran 11 Jubilej zagorskih gasilcev
- Stran 12 Reportaža o graničarjih
- Stran 13 Tudi Rudi Male državni prvak — Kronika nesreč
- Stran 14 Slikanica »Polje Omega«
- Stran 15 »Spartak« — Praga — t'ikrat premagan

Začeti je treba drugače

Glavna težava, ki v teh povojnih dneh spremlja našo mladino, so štipendije in krediti. Mnogi mladi, talentirani kadri trkajo na vrata delovnih organizacij in prosiijo za dodelitev štipendije, ki bi jim omogočala uresničitev mladostnih želja o nadaljnem študiju. Prav zaradi takih dejstev je Obk nedavno analiziral stanje na področju štipendiranja v celjski občini za leto 1967/68.

V naši občini imamo štiri glavne štipenditorje — gospodarske organizacije, sklad za štipendiranje mladih talentov pri SZDL, temeljno strokovno skupnost in kommunalni zavod za zaposlovanje delavcev. Če odštejemo gospodarske organizacije, vidimo, da so zadnji trije štipenditorji dajali v šolskem letu 1967/68 skupno 24 štipendij, od tega sklad pri SZDL 12 štipendij.

Struktura teh štipendij gre v korist študentov, ki dobivajo 11 štipendij in to povprečno po 257 dinarjev na

mesec. Zanimivejši so podatki za 49 gospodarskih organizacij, ki so bile upoštevane v analizi. Med njimi nimajo nobenega štipendista naslednje: AUREA, Celjska opekarna, Etol, Plinarna — vodovod, Ceste — kanalizacije, Dimnikarstvo, Remont, Opekarna Ljubečna in Gradis.

40 gospodarskih organizacij pa štipendira 321 učencev na vajeniških in industrijskih šolah s praktičnim poukom, 59 učencev na šolah za drug strokovni kader, 109 dijakov na tehniških šolah, 2 na srednjih metalurških šolah, nobenega na gimnazijah, 14 na višjih šolah, 81 na visokih šolah in 1 na šolah za izobraževanje učnega kadra.

Za bodoči strokovni kader največ skrbijo v Cinkarni (138 štipendistov) EMO (136), Ingrad (130) in v Zelezarni (87). Vendar pa šolajo te štiri delovne organizacije na višjih in visokih šolah od tega le 43 študentov, največ pa EMO (17).

(nadaljevanje na 6. strani)



Z obiranjem letošnjega pridelka hmelja so začeli v Savinjski dolini in na drugih proizvodnih področjih Slovenije z nekoliko zamude. Tej je bila kriva nizka temperatura in deževje, zaradi česar dozorevanje ni bilo tako naglo.

Na splošno je letošnji pridelek hmelja boljši od lanskega, saj računajo, da bo v Sloveniji nabranega več kot 3300 ton suhega hmelja ter da bo kakovost le-tega boljša. Pomeni, da bo več hmelja I. vrste. Približno 80 odstotkov hmeljskega pridelka nove letine je že prodanega v tujino in doma.

Obiranci v Savinjski dolini in na drugih področjih zaenkrat ne manjka. Zaradi tega na družbenih obratih v začetku niso vključili vseh obiralnih strojev. Če bo stiska s časom so ti še v rezervi.

Beno Zupančič v Rogaški Slatini

V soboto je obiskal Rogaško Slatino generalni sekretar zvezne konference SZDLJ Beno Zupančič, ki si je ogledal steklarino in steklarsko šolo ter se s predstavniki pogovarjal o problemih gospodarstva in sistemu izobraževanja, potem pa se je v Slovenskem domu zadržal v več kot triurnem pogovoru z družbeno političnimi delavci in gospodarstveniki šmarske občine. Ti so Bena Zupančiča, ki je izkoristil del svojega letnega dopusta, da bi lahko obiskal tudi druge občine, v katerih so ga izvolili v zvezno konferenco SZDLJ, seznanili z gospodarskimi in drugimi problemi šmarske občine.

Pogovor se je v celoti sukal okrog težav, ki izvirajo iz nerazvitosti šmarske občine, za kar nosi po mnenju njenih predstavnikov pretežno krivdo naša nacionalna politika, v kateri je to področje vse do osvoboditve precej zapostavljeno. Tako v nekoč znan kmetijski okoliš v tem času nismo investirali

praktično nič, neugodni kreditni pogoji s kratkoročnimi odplačili in visoko obrestno stopnjo pa tej sicer najpomembnejši gospodarski panogi tudi v bodoče ne obetajo perspektiv. Podobno se šmarska občina spoprijema s problemi šolstva, saj ji sredstva republiške izobraževalne skupnosti ne zadoščajo, to pa pomeni, da ne more ustvariti učencem in prosvetnim delavcem takih pogojev, kot jih imajo ti v razvitejših občinah.

Precejšnji del pogovora je bil posvečen problemom cestnega omrežja. Šmarska občina, kot je bilo rečeno, ima najslabše ceste v Sloveniji, pri tem pa je v republiki čutili odpor, da bi recimo asfaltirali vsaj oba klanca na cesti Celje—Rogaška Slatina, nad katerima se zlasti tuji turisti že več let zgražajo. Izredno slaba povezava s sosednjo Hrvaško, kjer gre za odsek dolg nekaj več kot šest kilometrov, pomeni iz dneva v dan večjo oviro za turistični in drug promet, kar ima seveda za šmarsko gospodarstvo negativne posledice. Ob vsem tem so predstavniki občine menili, da se prepad med razvitimi in nerazvitimi področji vedno bolj pogloblja.

Generalni sekretar Beno Zupančič se je živo zanimal za možnosti šmarske občine pri reševanju posameznih vprašanj, kot ureditve atomskih toplic ob soudeležbi tujega kapitala, ureditve cestnega omrežja in rešitve šolstva itd. ter pri tem soglašal, da so ključnega pomena predvsem kmetijstvo in ceste. Po njegovem mnenju bi bila rešitev v ugodnih in zadostnih kreditih. Ob koncu je dejal, da je bil pogovor koristen, da pa je vprašanje, kaj bi bilo mogoče narediti. Zelo pohvalno se je izrazil o steklarni. D. Hribar

Mnogo novih objektov

Praznovanja se je poleg nekdanjih borcev in aktivistov udeležil tudi član predsedstva federacije in zvezni poslanec za šentjursko občino VIKTOR AVBELJ

V OKRAŠENEM KRAJU SE JE KLJUB DEŽJU, KI JE PRENEHAL SELE POPOLDNE, ZBRALO PRECEJSNJE ŠTEVILO NEKDANJIH BORCEV IN AKTIVISTOV, OBČINSKIH ODBORNIKOV, GOŠTOV IN OBČANOV, DA BI POČASTILI SPOMIN NA VELIKE DNI PRED ŠTIRIINDEVAJSETIMI LETI, KO JE BILA OSVOJENA PLANINA. TO JE BILO ENO PRVIH SIRŠIH OSVOBOJENIH PODROČIJ. DAN OSVOBODITVE PLANINE JE OBČINA SENTJUR PROGLASILA ZA SVOJ PRAZNIK, KI SO GA LETOS PRAZNOVALI NA PONIKVI.

Slavje se je začelo že v soboto zvečer, ko je bila v obnovljenem Prosvetnem domu svečana akademija, na kateri so sodelovali domači pevci, recitatorji in godba. V nedeljo je bila pripravljena občinska skupščina, med katero je posebna delegacija odnesla venec pred spomenik padlim borcem.

Med krajšim kulturnim programom je govoril podpredsednik Občinske skupščine tov. Svetina, ki je povdaril, da je občina dosegla svoj največji razvoj v letih 1960 do 1963 in od 1965 dalje. V vseh povojnih letih so bili zgrajeni številni sodobni objekti, stanovanja, ceste, samopostrežne trgovine, šole. Uspehi občine so odvisni od vseh dejavnikov v občini. Krajevnih skupnosti in občanov, ki so prizadevno pomagali pri marsikateri delovni akciji.

Po slavnostni seji so si gostje in domačini ogledali veliko novo samopostrežno trgovino z bifejem, katero je zgradilo celjsko trgovsko podjetje Merx. Na povorki so poleg godbe na pihala sodelovali športniki, gasilci, konjeniki, mo-

pedisti, občinstvo pa si je lahko ogledalo tudi številne moderne kmetijske stroje. Dokumentarne predmete, ki so prikazovali Kozjansko in Ponikvo med narodno-osvobodilno borbo, so razstavili v učilnici šole. Ves kraj je za letošnji občinski praznik dobil tudi asfaltirane ceste.

Občani Ponikve so prizadevno pripravili letošnje centralno praznovanje svoje občine. Skoda, da jih je zmotil dež. Ves kraj je bil podoben zabaviščnemu prostoru, saj so postavili številne paviljone, klopi in mize, kjer bi se gostje lahko zabavali. Dež pa je vse zmočil in tako je obiskovalcem Ponikve ostal samo prostor v gostilnah.

Letošnje praznovanje je kljub dežju uspelo, občani Ponikve pa so dobili številne nove objekte, ki so jih tako potrebovali.

T. VRABL

Mimo najnovejših kmetijskih strojev so v povorki na Ponikvi pokazali tudi vozove, na katerih so »obirali« hmelj in delali sode. Sodelovali so tudi s svojimi rekviziti.

Nataša Urbančič se je vrnila

Precej časa se je govorilo, da se bo druga celjska olimpijka Nataša Urbančič vrnila v Celje. Njenega povratka so se veselili predvsem njeni starši, atletski delavci in ljubitelji atletike, ki so vedeli, da Nataša lahko prav na letošnjih najpomembnejših atletskih tekmovanjih pokaže vse svoje sposobnosti. Vrnila se je v ponedeljek zvečer, ko se je z avionom pripeljala na letališče Brnik.

Na letališču je bilo tisti ponedeljek večer prav tako, kot vse ostale večere; letala so pristajala in odhajala. Potniki so prihajali in odhajali. Nekatere so čakali sorodniki, znanci ali prijatelji, druge ne. Nataša, ki je skoraj dve leti prežvela v Angliji in Avstraliji, so pričakali starši in društveni delavci AD Kladiivar.

Ko je Nataša odhajala iz Celja, je bila dobra atletinja, danes je rekorderka in njen rezultat (55,75 m) jo uvršča med 11 najboljših metalokopja na svetu. Stalna forma in odlični rezultati so ji zagotovili vozovnico, ki jo bo čez nekaj dni popeljala na Balkanske igre v Atene, kasneje na dvoboj v Italijo in za konec na najpomembnejše letošnje tekmovanje: olimpijske igre v Mehiko.

Nataša, kako si začela trenirati v Avstraliji? »Preko časopisa je zvedel trener Franz Stamfrl, da se ukvarjam z atletiko. Dobila sem sporočilo, če hočem trenirati. Začela sem. Vsak dan sem morala preteči po 5 km in delati s »polno paro«. Tam ne poznajo »zabušavanja«, kot pri nas.«

Razlika med našo in av-

stralsko atletiko?

»V Avstraliji imajo moško in žensko atletsko federacijo. Za vsak spol je posebno tekmovanje in ženskam sodijo ženske, moškim pa moški. Sicer pa sploh ne poznam moških atletov našega kluba. Na tekmovanjih ne moreš nastopiti, če nisi član kakšnega kluba. Za nastop moraš plačati 20 centov, za letno članarino pa 31 dolarjev. Vsi atleti in trenerji delajo na popolnoma amaterski bazi.«

Razgovor bomo nadaljevali prihodnjič, saj je prvi večer bil izpopolnjen po večini z družinskimi novicami. Nataša želimo veliko športnih uspehov na Balkanskih igrah in predvsem na olimpiadi. Njeno kopje naj bi ji letelo vsaj tako daleč, kot do zdaj!

T. VRABL



VREME

ZA ČAS OD 22. AVGUSTA DO 1. SEPTEMBRA
Približno od 22. avgusta nastalno s pogostnimi padavinami in hladno, nato izboljšanje vremena. Okrog 30. avgusta ponovne prehodne padavine z ohladiitvijo.

Dr. V. M.

tedenski mozaik

Trenčín je mesto na Slovenskem. Ko je bil še Novotny na oblasti, so pogumni člani partije iz tega mesta poslali v Prago pismo, v katerem so zahtevali odstop Novotnega. Ko je župan mesta lepil znamko na pismo, je dejal prijateljem: »Če me bodo čez teden dni zaprl, ker sem baje kradel iz tovarne, vedite, da nisem kradel.« Zupana niso aretirali, pač pa je moral Novotny odstopiti... V Sovjetski zvezi, posebno v Moskvi, krožijo med ljudmi prepovedane pesmi in zgodbe, razmnožene na ciklostil. Ker »prepovedani« najbolj dišijo, sega po teh spisih posebno mladina. In tako je visok funkcionar nekega dne prosil svojo tajnico, če bi mu pretipkala »Vojno in mir«. »Čemu?« ga je vprašala. »Knjigo dobite v vsaki knjižarni.« Funkcionar je odgovoril: »Vem, toda rad bi dosegel, da bi moj sin bral »Vojno in mir«... Zdaj so ameriški demokrati pred svojo konvencijo 26. avgusta dobili še četrtega kandidata — rasističnega guvernerja države Georgije — Maddoxa. Ta je nekako svojim gostom v restavraciji razdelil krepela, da bi nagnali črnce iz lokala, če bi se prikazali v njem... Predsednik nigerijske vlade general Gowon se vedno noče dovoliti, da bi od lakote umirajočim prebivalcem Biafre pošiljali hrano od zunaj. Bori se za enoto Nigerijo, v kateri bosta vladala slova in mir. Slova bo s takimi metodami bolj težko dosegel, mir pa bo vsekakor zavladal, ko bo ves narod Ibou izgubil. Takemu početju pravijo tudi genocid... Alžirci so sporočili, da bodo po preiskavi vrtili potniško letalo Boeing, lasti izraelske letalske družbe El Al, ki so ga ugrabili v zraku arabski komandosi in ga prisilili, da je pristalo v Alžiru. Medtem pa so Izraelci dobili v roke dva sirska miga, lovski letali sovjetske izdelave. Če se bo ta praksa nadaljevala, bodo letalski potniki sicer vedeli, s katerega letališča so odleteli, ne bodo pa vedeli, kam bodo prileteli... Sovjetski list »Izvestija« je zapisal, da Bonn pripravlja bliskovito vojno proti Nemški DR in CSSR. V Bonn su zanikali trditve o bliskoviti vojni. Nato so Izvestija objavile še en članek. V njem trdijo, da Bonn ni z nikakršnim argumentom zavrnil argumetirano sovjetsko trditve...

Ustava in komunalno gospodarstvo

Predpisi s področja komunalnega gospodarstva so najpogosteje pred ustavnim sodiščem Jugoslavije

Občinska skupščina izda odlok o ureditvi odnosov med komunalnimi organizacijami in uporabniki njihovih uslug, komunalno podjetje izdelata tarifo za svoje zaupljive. Toda oboje je skoraj zmeraj po malem protuustavno, ker se križa z ustavnimi pravicami državljanov. Ker je tak odlok očitno protuustaven, se takoj zapadajo pred ustavnim sodiščem.

Vzrok tega je predvsem v sami občini ali pa v tem, ker nekateri osnovna vprašanja s tega območja še niso rešena niti v zakonodaji zvez-

ne skupščine. Na to opozarjajo zlasti v zadnjem času, ob petletnici ustavnega sodstva pri nas, saj so v minulih letih bile »komunalne« prav poseben problem pred ustavnim sodiščem Jugoslavije.

PRITOŽBE

Državljanji so se največkrat pritožili zoper različne tarife in takse. Z odloki in tarifami se državljanom pogosto naprtijo materialno-financične obveznosti za komunalne uslugе, na primer za čiščenje ali vodovod, ki pa nimajo zakonite osnove. V večini primerov se za obveznosti ne vračajo v ustreznem obsegu uslug, zato dobijo te obveznosti značaj taksi in dajatev, ki jih je ustavno sodišče praviloma zavrnilo.

Toda kaže, da pri tem ne gre samo za pretirano željo občinskih skupščin in komunalnih delovnih organizacij, da bi dobile več denarja za boljše ureditev komunalij, tudi za ceno preseganja tarifnih meja in možnosti občanov, ampak tudi za pomanjkljivost zveznih predpisov, ki bi natančneje uredili posestno-pravne odnose v komunalnem gospodarstvu.

TELEGRAMI

PRAGA — Kakor piše češkoslovaški tisk, bo generalni sekretar OZN U Tant obiskal Prago v petek, 23. avgusta. V CSSR bo ostal do ponedeljka, ko bo odpotoval na Dunaj.

WASHINGTON — Osemindesetletni Dwight Eisenhower, bivši predsednik ZDA, je doživel sedmi srčni napad in se bori s smrtjo. Zdravniki so zavrnilo zamisel, da bi poskušili presaditi srce. S to odločitvijo soglasna tudi družina bivšega predsednika.

TEL AVIV — Predstavnik Mednarodnega Rdečega križa je zahteval od Izraelskih oblasti, naj mu dovolijo pogovor z dvema sirska pilotoma, ki sta pred nekaj dnevi z lovskima letaloma MIG pristala na Izraelškem ozemlju.

PARIZ — Šef ameriške delegacije na ameriško-vietnamskih pogovorih v Parizu Harriman je izjavil, da trimesečni pogovori s severnovietnamsko delegacijo niso doslej privedli do snposrednega napredka. Pripomnil pa je, da se je zgodilo marsikaj, kar vzbuja upanje, da bo prišlo do napredka.

NEW YORK — U Tant bo na prihodnjem zasedanju generalne skupščine OZN predlagal, da bi znal novi proračun svetovne organizacije za leto 1969 140,5 milijona dolarjev. Ta vsota je za 90.000 dolarjev večja od sedanjega proračuna.

SAN SEBASTIAN — Katoliški duhovniki baskovske narodnosti v severni Španiji so poslali škofu v Bilbao pismo, v katerem protestirajo proti preganjanju baskovske duhovščine. Režim generala Franca je v zadnjem času začel pravi policijski teror proti Baskom.

WASHINGTON — Predsednik zunanje politične odbora ameriškega senata William Fulbright je predlagal nujno ustavitve bombardiranja Severnega Vietnama, ustanovitev koalicijske vlade v Saigonu in neutralizacijo vsega Vietnama.

BONN — Kaže, da se bodo morda začeli razgovori med obema Nemščijama v prihodnjih dneh. Šlo sta se bosta zahodnonemški minister za gospodarstvo Nemške republike Schiller in minister za zunanje trgovino Nemške demokratske republike Solle. Če bo do pogovorov prišlo, bo to prvi mednemški uradni stik po letu 1947.

POOBLASTILA

Tako je treba poudariti, da ne gre za to, da bi se sedaj morala zveza ali republika vmešavati v zadeve občine. Stvar je namreč v tem, da nimamo na tem področju nobenega zveznega zakona ne predpisa, ki bi določil pravice občanov in s tem tudi njihove dolžnosti ter preprečil vsakršne skrajnosti.

Ustavno sodišče je to izločilo kot posebno domeno, ker so kršitve ustavnega rā-

Letos na tuje precej več kot lani

Podatki govore o množicah turistov, ki prihajajo na odhodi v Jugoslavijo, hkrati pa tudi mi nismo, radi samo doma. V prvih 6 letošnjih mesecih je potovalo v inozemstvo 3.494.050 naših državljanov, kar pomeni 38% več kot lani v istem času. V lanskem prvem polletju je šlo na tuje, bodisi zasebno ali uradno, 2.736.477 Jugoslovanov.

tedenski notranjepolitični pregled - tedenski notranjepolitični pregled

NAPAKE SE SE PONAVALJAJO. Zvezni tržni inšpektorji, ki so pristojni za nadziranje turističnega prometa, so letos s kvaliteto storitev bolj zadovoljni, vendar so opozorili, da se nekatere napake, ugotovljene že v prejšnjih sezonah, ponavljajo. Inšpektorji so, sicer redkeje kot prej, spet ugotovili, da to sezono precej privatnih gostinskih obratov ne izpolnjuje osnovnih tehničnih in higienskih pogojev. Proti vsem lastnikom takih obratov, med katerimi jih je nekaj v Makarski in v Dubrovniku, naših največjih jadranskih središčih, so vložili prijave. Spet se dogaja, predvsem v privatnem sektorju, da cenikov ne obešajo na vidnih mestih, kar omogoča strežnemu osebju, da brez nadzorstva zaračunava storitve. Inšpektorji so tudi ugotovili, da so v posamezne hotele spet povabili goste, čeprav še niso bili docela pripravljeni. Hotel »Orlando« v Srebrenem je na primer moral goste namestiti v drugih, manj udobnih objektih, ker hotela niso dokončali do 1. julija, kakor je bilo v načrtu.

VEČ POTROŠNISKIH POSOJIL — Medtem ko so potrošniška

posojila v vsej državi znašala februarja letos le 253.6 milijarde SD (to je bilo najnižje stanje potrošniških posojil po reformi), so se do konca junija povečale na 292.6 milijarde. Pred reformo so znašale kakih 400 milijard. Hranilne vloge pa so znašale konec junija letos že 850.5 milijard SD. Naraščanje potrošniških posojil pomaga ožvljaviti promet v trgovini oziroma zmanjševati zaloge v tovarnah.

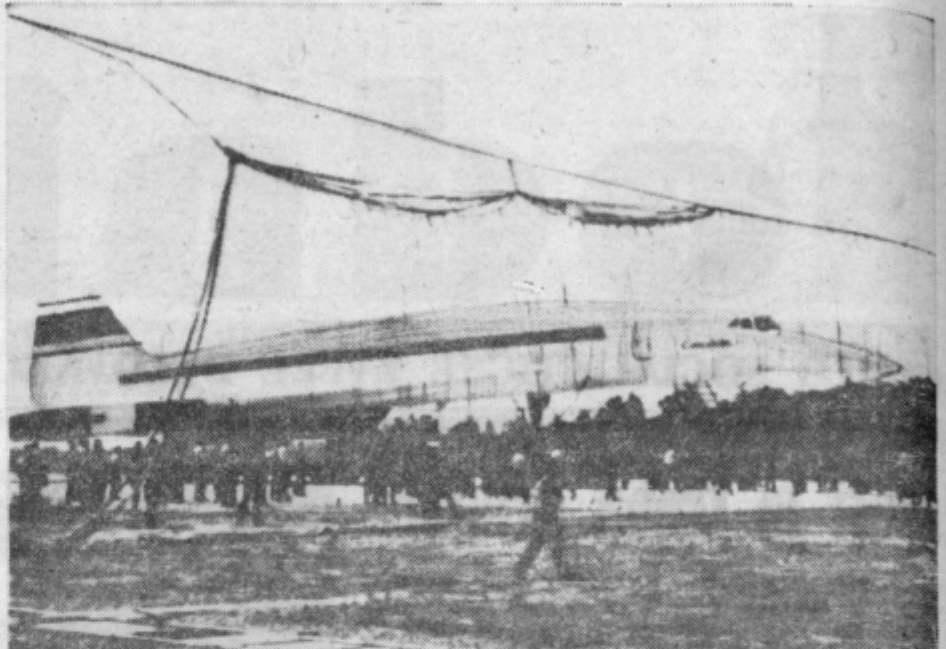
Še vedno napake

PRIJAVA VIKENDOV — V zvezni skupščini so sprejeli spremembe zakona o stanovanjskih odnosih. Po tem zakonu se tudi vikend (počitniške hiše) štejejo v stanovanjski maksimum in jih je treba prijaviti v 30 dneh po objavi v uradnem listu. Tistim, ki imajo —

vkjučno z vikendom — več stanovanj v svoji posesti kot dovoljuje zakon, bodo višek stanovanj odvezli proti odškodnini, ki bo izplačana v petih letih. Računajo, da je v vsej državi kakih 20.000 vikendov.

KONTROLA DOHODKOV — V novosadski občini so začeli preverjati, odkod izvirajo dohodki nekaterih lastnikov razkošnih vikendov, luksuznih avtomobilov in stanovanj. V nekaterih primerih predlagajo, da bi tovrstno premoženje, ki je bilo pridobljeno s špekulacijami, nacionalizirali.

ZELO NIZKE TEMPERATURE SKORAJ PO VSEJ DRŽAVI. V torek jutraj so v nekaterih večjih mestih zabeležili najnižje temperature za to obdobje, kakor pravijo strokovnjaki, absolutne minimume, odkar opravljajo meteorološke meritve. V Ljubljani se je spustila temperatura na 0 stopinj, v Novem mestu na 3, v Zagrebu na 6, v Pazinu na 5, na Reki pa na 10 stopinj celzija. Tudi v nekaterih drugih večjih mestih so bile najnižje temperature v tem obdobju. Na Bjelašnici je snežilo, temperatura pa se je spustila na — 2 stopinji.



MREZA ZA VELIKEGA PTICA! Pripravili so jo za francosko-britansko nadzvočno letalo CONCORDE, ki je v torek na posebni stezi pri Toulouse v Franciji prevozilo 2 kilometra s hitrostjo 30 km/h, če se ne bi ustavilo, kot so predvidevali. To je bila prva uradna preizkušnja CONCORDE s francoskim pilotom Jeanom Turcatom.

Telefoto: UPI

tedenski zunanjepolitični pregled

Češka Slovaška živi te dni v znamenju priprav na kongres KPC, ki se bo začel 9. septembra. Pred njim bo v Bratislavi kongres slovaške partije. Med objavljenimi tezami za novi statut partije je tudi teza, ki govori o partijski demokraciji. Morda je ta teza izmed vseh najpomembnejša, saj vzbuja največ pozornosti tako na vzhodu kakor na zahodu.

V skupnem izvozu: SRS letos več kot lani

Delež Slovenije v jugoslovaškem izvozu kljub neugodnim skupnim uspehom le narašča: lani je znašal ta delež za SRS 16,4 odstotka, letos pa se je do konca junija povečal na 18,7 odstotkov.

Z julijsko proizvodnjo smo lahko zadovoljni

V primerjavi z lanskim julijem so slovenska industrijska podjetja izdelala pretekli mesec za 9,5% več blaga, čeprav je bila hkrati julijska proizvodnja letos za 5,8% nižja od junijske. Na to vplivajo vsako leto dopusti. Indeks proizvodnje za letošnjih 7 mesecev se je s tem dvignil od 104,6 (julija) na 105,3. Junijsko proizvodnjo so preselili: elektroenergija, proizvodnja nafte, črna metalurgija, nekovinska industrija, papirna in živilska industrija. Pod lanskim julijskim planom so ostale v SRS industrija gradbenega materiala in lesna industrija.

partiji ne ljudstvu, ampak Novotnemu in Moskvi. Če je socialistično in komunistično gibanje v Evropi še nekaj časa v znamenju procesa demokratizacije in zaviranja tega procesa, je Kitajska že nekaj let v znamenju tako imenovane kulturne revolucije, ki se ji je pred dvema letoma pridružila še svojevrsna ustanova — rdeča garda.

V dobrih dveh letih je kulturna revolucija že večkrat

Teza demokracije

Po Cierni, Bratislavi in po obisku Tita, Ulbrichta in Ceausesca v CSSR se je očitno začelo drugo pomembno obdobje v političnem življenju Češkoslovaške in njene boja za demokratizacijo in ubiranje lastne poti v socializem.

Ta pot ne bo lahka. Propagandni topovi so spet odprli svoja žrela in glavna dva sovjetska lista »Pravda« in »Izvestija« sta spet začela jadrkovati nad stanjem v CSSR. Predvsem ju skrbi dejstvo, da je v državi še vedno slišati neubrane glasove, da je partija še vedno ožrogna od sovražnih sil in da se položaj ne razvija tako, kakor bi se moral po mnenju Kremļa. Iz tega pisanja veje opozorilo, da vodstvo KPC ni dovolj dosledno ne dovolj odločno pri onemogočanju raznih sovražnih in razdiralnih elementov v CSSR.

Nobenega dvoma ni, da nadaljevanje te časopisne kampanje sovпада s pripravami za kongres KPC 9. septembra. Namen takega pisanja je predvsem opogumiti visoke konservativne partijske funkcionarje, da ne bi klonili na kongresu partije, ampak da bi, nasprotno, prešli celo v ofenzivo.

Češkoslovaško vodstvo ne misli uvajati cenzure, pač pa je razumljivo, če je pozvalo novinarje komuniste, naj pišejo vzdržno o Sovjetski in drugih socialističnih državah, ki še vedno več ali manj kritizirajo sedanji proces demokratizacije v deželi. Res pa je tudi, da ima Dubček še vedno opravka s precejšnim inštrumentalnimi konservativnimi sili. To ni nič čudnega, saj je bila CSSR dvajset let pod vladavino tistih, ki mogoče dejanja niso dali odgovorov na

menjala tok kakor reka, ki si išče novo strugo. Zadnje leto je povzročala krvave spopade med elementi rdeče garde in bolj »konservativnimi« kmeti, delavci in vojsko. Nobena skrivnost ni, da so bili predvsem kmetje in delavci do grla siti razgrajskih študentov in mladine in vseh tistih oportunistov, ki so se sklivali na Mao Ce Tungu in se šli kulturno revolucijo.

Zdaj se ne bodo mogli več skliverati nanj. Nasprotno. V pekingskem »Ljudskem dnevniku« je izšel uvodnik oziroma glavni članek, ki je samo eden izmed številnih kozolcev ali preobratov, tako značilnih za kitajsko — in ne samo kitajsko — prakso. Uvodnik zahteva konec razprtij, podporo za armado in revolucionarne odbore, ki so pod nadzorstvom armade in »najožjega« sodelavca Mao Ce Tunga — Lin Piaoja, in opustitev »miselnosti gorske trdnjave«. Ta zadnji poziv pomeni, naj rdeči gardeje prenehajo misliti, da so večji maoisti od Mao Ce Tunga samega.

Mao Ce Tung se je s tem kratko malo odpovedal rdeči gardi in vsaj začasno kulturni revoluciji, ki je na Kitajskem povzročila tolikšno zmedo in škodo, da tako ni moglo iti naprej. Predvsem pa se niso mogli v nedogled vleči krvavi spopadi, v katerih se je ena in druga stran sklivala na Mao Ce Tungu. Najnovejši Mao Ce Tungov »kozolec« je izsilila nuja. Takih nuj bo še veliko, ko Mao Ce Tung ne bo več. Njegov »najožji sodelavec« Lin Piao računa, da bo on njegov naslednik. Toda pri premetih spretni in izurjeni telovadci kozolcev si lahko celo celo tako včasih zlomijo hrbtnico.

Slabe strani vidimo - dobrih pa ne!

Ko ocenjujemo pomen zavarovanja smo včasih preveč nagli in preostri - kaj pomeni solidarnost v socialnem zavarovanju, ko zdravi plačujejo tudi za bolne - Ali pa nam lahko kdo jamči, da morda že jutri sami ne bomo potrebovali denarja skupnosti?

Kmetje kaj radi potožijo, da imajo dosti manj pravic v zdravstvenem zavarovanju kot pa delavci. Glasno in prizadeto govore o tem, zlasti takrat, ko njihove skupnosti socialnega zavarovanja razpravljajo o obsegu pravic, kaj naj plača sklad in koliko je treba zavarovancu doplačati za razne zdravstvene storitve. Občutijo pa te različne zavarovanci seveda najhujše, kadar so bolni, pa jim sklad le delno plača stroške, na precejšnje vsote pa morajo seči v lasten žep.

Drug veter pa zaveje, ko v začetku leta, pa tudi po prvih šestih mesecih njihovi

samoupravni organi računajo in primerjajo dohodke in izdatke, ko zaradi slabega pregleda in kasno sklenjenih pogodb obvisi v zraku bojazen, ali bo denarja iz rednih prispevkov dovolj, ali pa jih čaka konec leta primanjkljaj ki ima za posledico zelo ne ljube ukrep - predpis izrednega prispevka. Ze nekajkrat smo ob takih razpravah slišali mnenja, ki jih glede na pomen zavarovanja ne kaže prezreti. Na kratko rečeno smo zlasti zadnje čase slišali komentarje k razpravam o rednih in izrednih prispevkih: »Saj samo plačujemo, saj nimamo nič od tega, najbolje bi bilo, da s takim za-

varovanjem nehamo, saj nas ne more nihče prisiliti.«

Na skupščini zavarovalne skupnosti ljubljanskega območja so s preskopimi besedami zavrnil take in podobne medzvrklike: »Zavarovanje predpisuje zakon in zakona se moramo držati.«

Nezadovoljstvo, ki ga izražajo kmetje, zasluži širših pojasnil, saj gre v resnici za veliko več, kot je golo upoštevanje zakona, predpisa. Gre za to, da bi pravilneje tolmačili in razumeli, da je zdravstveno zavarovanje neprecenljivega pomena pri izvajanju zdravstvenega varstva ljudi. Ze kar sproti najpogostejšemu povemu, da se to ne tiče samo kmetov, zanimivo je namreč, da je eno izmed vprašanj v anketi za raziskovanje javnega mnenja opozorilo na isti problem, čeprav je bilo med anketiranci manj kmečkih, pa dosti delavskih zavarovancev. Na vprašanje, ali naj bi sistem zdravstvenega varstva tako spreminili, da bi dobili zaposleni večji del denarja, ki gre sedaj za zdravstvo, na roko, ko pa bi bil človek bolan, bi tudi sam več plačal, je pritrđilno odgovorilo kar 8 odstotkov vprašanih. Na videz je to majhen odstotek. Vendar pa je dovolj visok, če pomislimo, da tako mnenje pravzaprav zanika pomen in vrednost zavarovanja. Tudi sicer v razgovorih s ljudmi neredko kdaj slišimo mnenja, da za zavarovanje zelo veliko plačujemo. Če smo zdravi in malokdaj bolni, pa teh dajatev ne izkoristimo. Taka mnenja so zelo ne-spametna, etostranska in na-

robe bi bilo, če bi se preveč vsidrala in če ne bi kar takoj sproti pogledali drugo plat zavarovanja. Naj bodo pravice obsežne, kot so na primer pri delavskem zavarovanju, ali pa nekaj manjše, kot so na primer pri kmečkem zavarovanju, v vsakem primeru nam daje prav zavarovanje in tisti denar, ki ga vplačujemo, jamstvo in zagotovilo, da bo zavarovalec ali njegov svojec deležen zdravstvene pomoči tudi pri tistih hudih obolenjih, ki terjajo ogromno denarja. Ne smemo pozabiti, da je zdravstvo danes tako napredovalo, da pozdravijo tudi že bolezniki, ki so bile nekaj neozdravljive, da pa tehnični in zdravstveni pripomočki izredno veliko stanejo. Ze nobena redkost ni, da posamezne zahtevnejše operacije stanejo od četrt do pol milijona din. Če ne bi bili zavarovani, bi v takem primeru samo denar iz lastnega žepa odločal, ali bo človek ostal živ ali ne. Samo razmeroma zdrav človek, ki ga še ni zadela bolezen, lahko reče: »Plačujem, k zdravniku pa ne hodim.« Njegov denar v tem primeru poravnava stroške za tistega, ki je tako zelo bolan, da je njegovo zdravljenje zahtevalo nemerno več, kot je sam vplačal. Solidarnost je tu potrebna tembolj, ker ni možnosti, ki bi jih vplivale, koga in kdaj zadene bolezen. Prav tragedije, ki bi lahko sledile, če bi bil bolnik navezan samo na svoje možnosti, brez zavarovanja, če bi ostal brez zdravniške pomoči, ker ne bi imel denarja, bi nam morale biti pred očmi, kadar nas nerazpoloženje nagne k temu, da prehitro v jezi rečemo: »Naj si vsak pomaga sam, zakaj nas silijo v zavarovanje?«

MARIJA NAMORS

Kaj narediti s sadjem?

Ali je priporočljivo ostanke pri predelavi sadja v sadjevec krmiti govedu in prašičem?

Več bralcev nam je zadnje dni poslalo naslednje vprašanje:

»Pri nas je letos veliko zgodnjega sadja, ki ga ne moremo nikamor prodati. Jabolka in hruške krmito svinjam in kravam ter predelujemo v sadjevec. Pri tem ostajajo tropine, ki jih živina rada je, toda nekateri trdijo, da so strupene. Isto velja za grozdne tropine. Kaj sodite o tem?«

Vprašanje je zanimivo tudi za druge kmetovalce, zato naj malo obširneje odgovorimo nanj. Se prej pa je treba povedati, da ponekod imenujejo sadjevec mošt, iztisnjen iz sadja, drugod pa tudi žganje, ki je pridobljeno iz sadja.

Tropine, ki ostanejo po preisanju, prav tako kot sadje seveda niso škodljive, če jih živini pokladamo v zmernih količinah in če niso pokvarjene. Tudi ostanke sadja ali grozdja po žganjekuhi sami po sebi niso škodljivi, če jih krmito v majhnih količinah. Poudariti pa moramo, da je njihova hranilna vrednost zelo majhna in jih je zato bolje zavreči. To je preprosto dokazati.

Kilogram sadja ima nekako od 400 do 800 kalorij, kilogram grozdja nekoliko več.

Velik del teh hranilnih snovi je v obliki sladkorja, ki ga gljive kvasovke pri vrenju spremenijo v alkohol, tega pa potem izparimo s pomočjo kotlov za kuhanje žganja. Ostanke imajo zelo majhno hranilno vrednost, dostikrat manjšo od vrednosti trave, silaže ali kake druge podobne domače krme.

Živinorejcem je treba še vedno dopovedovati, da je edino merilo dobre reje prireja mesa ali mleka in ne število glav živine. Če ni dobre krme, ni pametno za vsako ceno obdržati števila živali. Slabša krmila: slama, koruznica, pleve, ostanke sadja po žganjekuhi itd. živalim sicer dajejo občutek sitosti, ne dajo pa hranilnih snovi. Domače živali nam zaradi tega ne morejo nuditi tistega, kar so po svojih dednih zasnovah sposobne dati.

Na tožbo o tem, da sadja ni mogoče prodati, ni mogoče odgovoriti v nekaj vrstah, saj je zadeva zapletena predvsem zaradi neenakomerne rodnosti sadnega drevja, ki ji sadjarji niso kos. Letošnji primer v državah Evropske gospodarske skupnosti, kjer nameravajo (na jezo porabnikov sadja) uničiti velike količine pridelka, da bi obdržali ceno, kaže, da imajo hude težave tudi drugod.

Inž. M. L.



Ameriška »strategija miru« (Iz lista Daily Mirror)

Program dolgoročnega gozdarskega razvoja

Z velikim gozdnim gospodarstvom, dragocenim zakladom naše države, moramo kar najskrbneje gospodariti! - Enotna integracija vseh jugoslovanskih gozdov.

Zvezna skupščina je lani sprejela resolucijo o dolgoročnem razvoju gozdnega gospodarstva. Ta dokument mora postati političen temelj za dolgoročno in načrtno gospodarjenje v tej veji našega gospodarstva, ki ima še poseben družbeni pomen in je do sedaj dejansko zaostajala za resničnimi možnostmi. Razpravljajna v skupščinskih odborih in svetih so pokazala, da nismo pametno gospodarili z velikim gozdnim bogastvom, ker se je sorazmerje med sekanjem in pogozdovanjem neprestano večalo na škodo pogozdovanja. Pogosto so poudarjali stališče in ga na koncu tudi sprejeli, da mora naša gozdna politika stoneti na načelu, da se gozdu s pogozdovanjem vrne tistiko, kolikor se mu je odvze-

lo z izsekavanjem. Predvsem je predvidena ustaljena in dolgoročna politika v gozdnem gospodarstvu. Ta politika mora jasno razmejiti meje zavarovanja posebne družbene koristi pri ohranjanju koristnih nalog gozdov in jih mora ločiti od gospodarjenja na tem področju. Zvezni organi za planiranje so že začeli s pripravami za dolgoročen načrt za razvoj gozdnega gospodarstva, ki bo sestavni del načrtov dolgoročnega razvoja države. Da bi se omogočilo takšno dolgoročno načrtovanje, so predvideli izvedbo enotne inventarizacije jugoslovanskih gozdov. Pričakujejo, da bodo podatki, ki jih bodo dobili z inventarizacijo gozdov, zelo dragoceni. Brez teh podatkov je nemogoče oceniti

dejansko bogastvo naših gozdov in postaviti zanesljiva merila za načrtno izsekavanje. Dosedanje ocene o tem, koliko bi morali na leto izsekati v naših gozdovih, so se vrtele okoli 20 milijonov kubičkov, kolikor je bilo predvideno v planu, pa do 30 milijonov in več.

Ekonomske posebnosti gozdarstva

Dolgoročnega načrta ne bo mogoče uresničiti, če ne bomo rešili še nekaterih drugih vprašanj. Med drugim je potrebno izpolniti gospodarski načrt in ga prilagoditi ekonomskim potrebam gozdnega gospodarstva. Gozd je osnovno sredstvo delavske organizacije, ki z nji mrazpolaga, vendar je to čisto posebno osnovno sredstvo. Tu-

di tu so potrebne investicije, te pa dajejo plodove šele po več letih, pogosto šele drugemu rodu. To je eden vzrokov, da gojditelja niso toliko zainteresirana za investiranje v gozdove.

Posebno vprašanje je amortizacija gozdov. Na splošno vse delovne organizacije svobodno razpolagajo z amortizacijskimi sredstvi. To bi moralo veljati tudi za delovne organizacije v gozdarstvu. Pojavilo pa se je mnenje, in tudi v skupščini so ga izrazili, da bi se en del amortizacije v gozdarstvu najino moral uporabljati samo za pogozdovanje in obnovo gozdov. To pa bi pomenilo omejevanje samoupravnih pravic na tem področju. Resolucija v tem pogledu ne predpisuje ukrepov in stališč, opozarja pa na potrebo da se najde najprikladnejša olbika rešitve tega vprašanja in da se zavaruje pogozdovanje posekanih gozdov in zasajanje novih.

S. STARČEVIC

PRED VI. KONGRESOM ZKS

Delovni človek v združenem delu je osnovni dejavnik in nosilec našega razvoja

O izhodiščih in namenih programa družbeno-ekonomskega razvoja Slovenije in nekaterih ključnih vprašanjih dolgoročnega razvoja naše republike pred bližnjim kongresom ZKS

»Ker je samo delo vir človekovega položaja in razvoja, je vsakdo življenjsko zainteresiran za to, da dela in ima zagotovljeno delo, da v celoti vpliva in samoupravno določa o pogojih, sredstvih in rezultatih dela, da je njegovo delo smiselno in sestavni, nepogrešljivi del združenega dela. Intereze posameznika je, da dosega z vloženim delom največje možne učinke, ki jih omogoča spodobna raven tehnične opremljenosti dela in kar je pogojeno s stalnim izpopolnjevanjem sposobnosti, ter da v skladu s tem prejema primerno in ustrezno priznanje za svoj delovni prispevek. Družbeni razvoj gre vse bolj v tej smeri, da delo in delovni človek ter njegove zahteve po svobodnem uveljavljanju postajajo središče in izhodišče dejavnosti in naprednih prizadevanj v družbi. Delovni ljudje se bodo zavzemali za takšne programe razvoja in konkretne odločitve ter ukrepe, ki zagotavljajo uresničevanje njihovih temeljnih interesov.«

Navedli smo enega izmed odstavkov iz tez o idejno-političnih osnovah za izdelavo programa družbeno-ekonomskega razvoja SR Slovenije, ki jih je pretekli petek objavila v novi številki KOMUNISTA komisija za družbeno-ekonomske odnose in ekonomsko politiko pri CK ZKS. Zanimivo gradivo je tehtna osnova za javno razpravo in za oblikovanje idejno političnih stališč do vprašanj, ki naj bi jih v zvezi s programom družbeno-ekonomskega razvoja Slovenije obravnavala in sprejel XIII. ple-num CK ZKS. Hkrati bosta to gradivo in razprava tudi sestavni del priprav na VI. kongres ZKS.

Pripombe in predloge k programu dolgoročnega razvoja Slovenije bo zbirala komisija za družbeno-ekonomske odnose in ekonomsko politiko pri CK ZKS. Zdaj je čas, da člani ZK in drugi sodelujejo pri vseh vprašanjih, ki zadevajo bodočnost nadaljnega razvoja naše republike. Teze so nam pri tem v veliko pomoč.

Kmetijski nasveti

Kako uskladiti krompir

Slabo in nepravilno skladiščenje pridelkov povzroča vsako leto veliko gospodarsko škodo. Pri tem je pogosto prizadet krompir, zato se v času pred izkopom tega pridelka seznanimo z nevarnostmi za gomolje ter s posledicami neprimerne ravnanja.

Za dobro ukletenje je potrebna svetloba, zrak in nizka ter stalna temperatura od jeseni do spomladi. V klet ne smemo navoziti ugretega krompirja, ga zraven tega še nasuti v debele plasti, ker bo kmalu začel gniti. Skladiščni prostor mora biti varen pred vlago in mrazom. Posebno pazljiv je treba biti pri semenskem krompirju.

Ko je krompir že v kleti, lahko »zboli« za štirimi najpogostnejšimi neprilikami: nitavostjo, gomoljkastim kaljenjem, počnelostjo in rjasto notranjo pegavostjo. Domnevajo, da nitavost povzroča vroča, suha zemlja, podobne vzroke pa ima tudi počnelost krompirja. Nitast semenski krompir ne dá pridelka.

Če je krompir uskladiščen v pretoplih in presvetlih prostorih, se spomladi namesto kali razvijejo drobni gomoljčki. Če pa je krompir raste v pešeni zemlji, kjer so se menjale hude suše in vlaga, lahko pričakujemo notranjo rjasto pegavost. Če vemo za vzroke, pa lahko del vseh naštetih nevspečnosti tudi preprečimo.

Spomladi je včasih zelo neprijetno kaljenje krompirja. Gomolji se izčrpajo, hranilna vrednost peša, veča se odpadki. Kemiki so iznašli snovi, ki kaljenje preprečujejo, ne da bi kako drugače kvarno vplivale na hrano. Dobro so se izkazali predvsem: tuberite, protukljan, abrilin, belvitin K itd.

Pridelek pa je razen kvarnemu vplivu okolice izpostavljen tudi gljivičnim in bakterijskim boleznim: beli trohrobi, navadni krastavosti, prašni krastavosti, obročkasti gnilobi, črni nogi itd. Pridelek zavarujemo tako, da že ob spravilu krompir posujemo s krosanom ali kakim drugim zaščitnim sredstvom ali vsaj z živim apnom.

Inž. M. L.

POBUDA Z JASNO PERSPEKTIVO

Misli ob priporočilih za razvoj obrti pri nas

Priporočila republiške skupščine o nadaljnjem razvoju in perspektivi obrti v Sloveniji dajejo dovolj priložnosti za razpravo o mnogih problemih, ki so aktualni za to izredno pomembno panogo terciarne dejavnosti pri nas. Če tudi prevladuje v nekaterih krogih poštenih obrtnikov pesimično razpoloženje do ukrepov, ki se uveljavljajo v zadnjem času, moramo priporočila republiške skupščine sprejeti kot prizadevanja za rešitev problemov, ki se vlečejo že dolgo časa. Gre namreč za dejstvo, da smo od pavšaliranja vprašanj prišli h konkretizaciji in da tudi priporočila točno določajo naloge, ki jih morajo izpeljati občinske skupščine, zbornice

in drugi organi. In prav v tem je izraz želje, da se zadeve čim prej uredijo in da dobi obrt tisto mesto, ki ji pripada. Pri vsem tem pa gre za tisto obrt — socialistično ali zasebno —, ki se v resnici zavzema za izpolnjevanje svoje osnovne naloge, ne pa za iskanje neupravičenih zaslužkov in dohodkov. Gre za podporo tistemu, ki od svojega dela živi, ne pa za onega, ki na račun tujega bogati.

Ko so člani celjskega strokovnega odbora za obrt na nedavni seji razpravljali o teh in drugih vprašanjih, zlasti pa o priporočilih republiške skupščine, so pozdravili vsa ta prizadevanja, hkrati pa sklenili, da bodo spodbudili občinske skupščine, kot osnov-

ne nosilce politike razvoja in perspektive obrti na svojih območjih h čimprejšanji razpravi o vseh problemih.

Priporočila namreč opozarjajo, da morajo občinske skupščine sprejeti programe razvoja obrti in v njih jasno začrtati pot, ki jo bo v perspektivi ubrala ta panoga terciarne dejavnosti. Seveda pa gre pri vsem tem tudi za odnos občinske skupščine do te dejavnosti. Prav tako bi morale skupščine v posameznih občinah sprejeti odloke o namembnosti lokalov za obrt. Tu gre predvsem za jamstvo, da ne bo prišlo do samovoljnih odločitev.

Izredno pomembne za obrt so lahko odločitve skupščin in bank o trošenju sredstev za modernizacijo in razširitev obrti. To velja predvsem za sredstva od obresti na poslovni sklad, za sklade skupnih gospodarskih rezerv in druga, da ne omenjamo kredite poslovnih bank.

Med priporočili zavzema vidno mesto želja, da bi uveljavili v občinah ustrezno davčno politiko, vsekakor pa takšno, ki bo poznala enaka merila tako za socialistični kot družbeni sektor.

Zanimiva je pobuda, po kateri naj bi občinske skupščine sprejele odloke o minimalnih osebnih dohodkih za zaposlene v zasebnem sektorju obrti. Praksa pa je pokazala, da kaže v teh primerih uveljaviti razpone, ne pa samo najnižjo mero. Na vsak

način se mora tudi v teh primerih uveljaviti življenjsko reševanje problema, ne pa administrativno.

Značilna je tudi pobuda o reviziji vseh priglasitev za opravljanje obrtne dejavnosti kot postranskem poklicu pa tudi za pregled tistih dovoljenj, ki so jih posamezniki dobili ne da bi izpolnjevali pogoje strokovne usposobljenosti. In končno se v tej zvezi pojavlja še upravičena zahteva po inšpekcijskem pregledu upravljanja vseh obrtnih uslug in dohodka. Namen je jasen in nedvoumen. Gre za ureditev razmer na področju tako imenovane popoldanske obrti, ki je v mnogih primerih prerasla v serijsko-proizvodno in ne nazadnje za boj proti šušmarjem.

Nekaj podobnih nalog se nanaša tudi na zbornice, stanovanjska podjetja in druge.

Kot bosta poslovno združenje za obrt, gostinstvo in komunalno v Celju in strokovni odbor za obrt pobudnik reševanja teh vprašanj pri občinskih skupščinah, tako je zanimivo še stališče, po katerem bosta zlasti ta dva dejavnika sklicatelj širšega posveta s poslanci in predsedniki občinskih skupščin. Tu gre tako za željo, da se zlasti poslanci seznanijo z obrtno problematiko kot težnjo, da naj pri sprejemanju posameznih odločitev v občinah uveljavijo precejšnjo mero koordinacije. M. BOŽIČ



Jubilej para Kajtna

V Lokovini pri Dobrni živita sedaj upokojena Mara in Miha Kajtna, ki sta znana veseljaka in znana sodelavca najštevilnejših prireditev ne samo v domačem kraju, marveč tudi v Laškem, Ljubljani in drugje. Par Kajtna namreč premore izvirno in približno 300 let staro narodno-gorenjsko nošo. V teh dneh praznujeta oba zakonca 70 letnico življenja in tudi tokrat bosta za svoje goste oblekla narodno nošo. Kot par sta doslej že večkrat sodelovala na kmečki ohceti v Ljubljani in v sklopu kmečke ohceti za praznik piva in cvetja v Laškem. Gorenjsko narodno nošo je Marija Kajtna podedovala od svoje matere, le-ta od svoje in tako nazaj več pokolenj. Ob jubileju paru KAJTNA tudi naše čestitke.

SOSEDA PRI MIZI

Ali ste že kdaj pomislili na to, koliko sosedov sploh imate in kdo je sploh vaš sosed? Čudno vprašanje, pa vendar tu in tam aktualno. Pri vsem tem puščam ob strani vse tiste, ki vam dan za dnem ali bolje rečeno večer za večerom in tudi ponoči zaganjajo motor svojega avtomobila pod oknom in vam tako čisto zastoj in brez odškodnine spuščajo pod nos in v pljuča čudovite in nadvse koristne pline. To je ena vrsta sosedov, ki pa nastopajo v različnih variantah. Ob tej priložnosti ne mislim na tiste, ki stanujejo nad vami v večjem bloku in skrbijo, da so vaša okna, poličke pred njimi in celo stanovanja prava zbirka niti, ki jih spuščajo preproge in podobne reči. Gotovo je tudi to izraz posebne pozornosti, s katero vam hočejo povedati, da je belo perje v njihovih blazinah boljše kvalitete od onega, ki ga imate vi. Zdaj mi tudi ni mar za tiste dobre in uvidevne sosede, ki začnejo, recimo ob desetih zvečer,

ko se odpravljate spat, stopati preproge, da bi pač ljudje v nočni temi ne videli prahu, ki se dviga v oblakih. Hrup ste dobili za nameček. Toda, vse to so malenkosti v primeru s tisto vrsto sosedov, ki sem jo srečal pred dnevi.

Sedel sem v restavraciji in si naročil pošteno malico za lačen želodec. Posebna soba je bila skoraj prazna in le v kotu je starejši možak žulil dva dečka rdečega.

Pa je stopila ženska mlajših let, v hipu ocenila položaj obeh gostov, to se pravi mene in onega, ki je pravkar izpraznjeval zadnje kapljice iz kazarca in se odločila... Presneto! Čeprav je bilo praznih še najmanj šest miz, okoli katerih so stali lepi stoli, je pristopila k moji in še dokaj vjudno vprašala, če je stol prost. Prvi hip sem bil zmeden in presenečen; zmeden morda tudi zaradi cenenege parfuma, ki se je širil okoli nje, potem pa sem dokaj brezbrizno odgovoril:

— Saj vidite, da je prosto!

Bilo je dovolj. V hipu je bila za mizo, odložila torbico in se naslonila. Nekaj časa je bilo vse tiho. Potem pa se je zazrla v moj krožnik in ugotovila:

— No, ta malica pa je gotovo zelo dobra. Je šunka sveža, kaj pa salame niso stare... je zliha iz sebe kot slap vode.

Spet me je presenetila in nisem vedel, kaj bi.

— To bi jedla tudi jaz! je ugotovila in že poklicala natakarja.

Kmalu je dobila zaželeno porčilo. Po prvih grizljajih se je ustavila in pogledala v moj kozarec.

— Natakar, je zaklicala, tudi meni tri deci merlota! Saj je to merlot, ali ne, me je spet vprašala.

Zdaj je nisem pogledal, niti odgovoril. Pijača zanjo je bila kmalu na mizi.

Potem je utihnila in v miru opravila plemenito delo. Pojedla je narezke, spila tri deci merlota in si z umazanim

zobotrebcom očistila zobe.

Tudi sam sem pospravil malico in spil vino.

— Natakar, plačam!

Zdelo se mi je, da je možakar v belo oblečeno haljo komaj čakal na ta moj klic, kajti v hipu je bil pri meni in že začel računati s tisto naglico, ki jo navadni ljudje niko! ne razumemo, kaj šele, da bi ji bili kos.

Zdaj je iztrgal listek iz drobnega bloka n dejal:

— Tritisoč petsto dinarjev!

— Kako, sem vprašal? Tritisoč...

— Da, je hitel, dve porčiji narezka, pol litra vina, pet žemljic in pribitek... Saj plačate tudi za damo, mar ne, je še dodal.

Zdaj sem onemel. Stisnil sem zobe, kajti škandala nisem maral, vzel listnico in plačal kot je zahteval in niti dinarja več. Potem sem vstal in brez pozdrava zapustil lokal.

Tako sem srečal novo vrsto sosedov. Vaš vdani — sosed.

SOSED SOSEDU...

MALA ANKETA

CELJANI RADI BERO

Dober dan, imate DELO, ANTENO, AVTO? Kolikokrat na dan slišijo podobne besede prodajalci časopisov. Vsa do od njih bi lahko povedal o svojem poklicu marsikatero žalostno ali veselo resnico. Obiskal jih nismo zato, da bi nam pripovedovali zgodbe in anekdote, ampak smo želeli vedeti, katerih časopisov prodajo največ v petih celjskih trafikah in kaj bi lahko še prodali pa nimajo. Za odgovore smo prosili Slavico Selic, Franca Kranjca, Anico Kajtna, Jožeta Mlakarja in Marijo Pavčnik, ki prodajajo časopise v trafikah od Mariborske do Ljubljanske ceste.



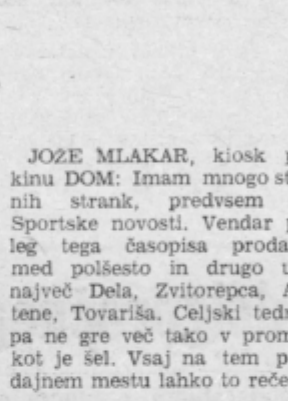
SLAVICA SELIC: Trafika pri Zvezdi: Trafiko imam od prto od 8. do 13 ure. V tem času prodam največ DELA, Tovariša, revije STOP, Zvitorepca in Celjskega tednika. Res je, da imam precej stalnih kupcev, za katere že vnaprej vem kaj bodo kupili. Sicer, da imamo tako malo slovenskih stripov. Ljudje zelo prašujejo po letih. Ker naših, kupujejo hrvatske stripove in romane.



FRANC KRANJC, trafika pri EMO: Od petih do šestih zjutraj, ko hodijo ljudje v službo, prodam največ časopisov. Poleg trafike na železniški postaji, lahko rečem, da prodam največ. Ljudje pri meni najraje kupujejo Celjski tednik, Delo, Sportske novice, Tovariša. Kupujejo pa tudi ostale časopise, medtem ko mi včasih katera od revij ostane.



ANICA KAJTNA, Trafika pri Narodnem domu: Največ prodam DELA, ANTENO, Celjskega tednika, Pavlihe... Kupujejo največ pred šestimi uro ko odhajajo v službo. Precej imam tudi stalnih strank. Zdi se mi, da imam vedno zalogi vse vrste časopisov in katere se ljudje zanimajo, pa bi bil kak časopis posebej zanimiv, bi ga tudi naročila.



JOZE MLAKAR, kiosk pri kinu DOM: Imam mnogo stalnih strank, predvsem za Sportske novice. Vendar poleg tega časopisa prodam, med polsedo in drugo uro največ Dela, Zvitorepca, Antene, Tovariša. Celjski tednik pa ne gre več tako v promet kot je šel. Vsaj na tem prodajnem mestu lahko to rečem.



MARIJA PAVČNIK, trafika na avtobusni postaji: Največ prodam DELA, ANTENO, PAVLIHE, TOVARISA pa tudi ostali časopisi grejo dobro v promet. V bližini je avtobusna postaja, in mnogo potnikov kupi za na pot različne časopise in revije. Največ časopisov prodam v dopoldanskem času. Pri meni kupujejo predvsem ljudje iz okolice in drugih krajev Slovenije.

To so bili odgovori petih prodajalcev časopisov v celjskih trafikah. Delno so njihovi odgovori enaki, vendar v različnih predelih Celja tudi zanimanje za nekatere spise različno. Na Ljubljanski cesti Celjski tednik ostaja na Mariborski pa gre Tednik zelo dobro v promet. Ali se okus ljudi spreminja z metri? Dober dan, imate...? Tako je znova začelo teči v času razgovora za trenutek ustavljen življenje v trafikah. Tako bo teklo tudi jutri, pojutrišnjem!

TILAN BREČI

Zadovoljni gostje

Zdraviliški turizem si le počasi utira pot

V Dobrni imajo letos nekaj več gostov kot prejšnje leto. To se najbolj pozna na območju zdravilišča, ki je letošnje prvo polletje končalo brez primanjkljaja. Polne roke dela pa imajo seveda tudi turistični delavci. V turističnem uradu smo se o teh zadevah pogovarjali s tovariščo Zrinko Artnakovo.

»Ali so spremembe v zdravstvenem zavarovanju, ki so pravzaprav onemogočile brezplačno zdravljenje v naravnih zdraviliščih, vplivale tudi na povpraševanje po privatnih sobah?«

»Seveda so. Medtem ko smo v letih, ko je bilo zdravilišče v Dobrni napolnjeno s socialnimi zavarovanci, tudi mi oddajali vse svoje kapacitete, je letos zasedenih samo slabše tri četrtine razpoložljivih ležišč — čeprav privatni oddajalci sob že nekaj let niso zvišali cen. Tako smo v juliju zabeležili kakih 800 nočitev več kot lani v istem mesecu.«

»Kakšno pa je sodelovanje turističnega društva in zasebnikov, ki oddajajo sobe?«

»V turističnem uradu opravljamo zanje recepcijsko službo. Sodelovanje je dobro, saj smo za to vsi zainteresirani. Vsako leto pregledamo in kategoriziramo vse razpoložljive sobe. Tistim, ki se za to zanimajo, pa omogočimo tudi najetje kreditov na adaptacije ter jim pomagamo z različnimi nasveti. Če, da so naši gostje z bivanjem v privatnih sobah zadovoljni, saj ima večina tudi možnost, da si v njih kuha. To je za ljudi z majhnimi dohodki zelo pomembno, saj končno nobeno zdravljenje ni ravno poceni.«

»In sodelovanje z zdraviliščem?«

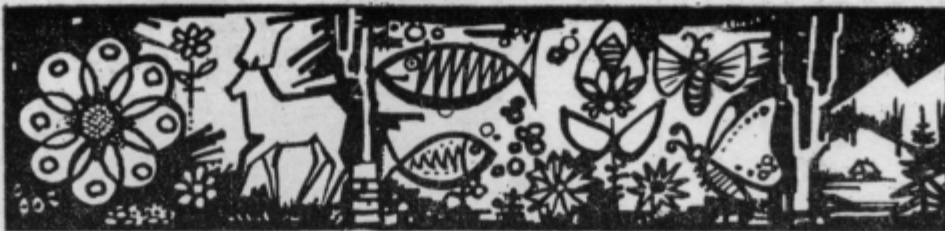
»Skupaj pripravljamo različne turistične prireditve, plačujemo godbo v zdraviliškem parku, skrbimo za lep in urejen videz kraja in podobno. Nekoliko nas ovirajo le stalne spremembe cen kopanja, ki stane zdaj že pet novih dinarjev. Če primerjate to vstopo s tisto, ki jo gost odšteje za privatno sobo — od 6 do 11 novih dinarjev — boste gotovo videli precejšnje nesorazmerje.«

»Dobrna je včasih slovela tudi zaradi dobrih kulturnih in zabavnih prireditev, ki jih zdaj ni več toliko. Kako to?«

»Vzrok je seveda denar. Turističnemu društvu ostane od turistične takse in ostalih dohodkov kakih 6 milijonov starih dinarjev. Ob velikih komunalnih potrebah — več kot milijon starih dinarjev stane letno samo vzdrževanje parka — si lahko privoščimo za prireditve samo okrog 600 tisoč starih dinarjev. Kljub temu pa smo tudi letos imeli nekaj lepih razstav in gostovanj — kot na primer koncert komornega moškega zbora iz Celja, nastop folklorne skupine France Marolt in podobne prireditve. Predvsem pa nam ostane premalo denarja za propagando...«

Prešibka propaganda je za Dobrno res značilna. Ob dejstvu, da je glavna sezona tu izredno kratka, pa je ta pomanjkljivost še občutnejša. Škoda, da v Dobrni tudi ne koliko bolj ne mislijo na izletniški turizem. Z učinkovito propagando in privlačnejšimi prireditvami bi v ta prijetni kraj gotovo privabili veliko, veliko več ljudi.

I. B.



ZA LJUBITELJE NARAVE



Razkošje cvetja petunij na oknu združnega doma v Petrovcah. (Foto: F. Krivec)

Petunija

Cez dve leti bo poteklo 200 let odkar smo jo dobili v Evropo. V tem obdobju so se ukvarjali z njo mnogi zlahkajarji okrasnih rastlin, ki jih spoznamo že po imenih (Himmelsröschen, Abend-rose) do najnovejših, za katere so izbrali sodobna imena (Calypso, Polaris). Zanimivo je tudi to, da so dali tržišču zadnja leta, najboljše, takozvane heterozne hibride

(F 1), Japonci. Opisi novih sort so v marsičem podobni tistim iz pred 150 let, ko so v prvih vrtnarskih knjigah zapisali, da so petunije izredno bogato cvetoče rastline, ki odlično prenašajo sonce in sušo. Dejansko ni kaj za dodati, čeprav so našteje lastnosti ravno pri novejših sortah izredno izboljšane. Kljub vsemu pa tudi zadnje sorte niso popolne ter so pripombe ljubiteljev, da so petunije še vedno preobčutljive za veter in padavine, umestne.

Vzgoja iz semen je enostavna vendar: se ljubiteljem redko izplača. Kakovostno seme je drago, tako da je nakup sadik, pri kateri

rih se vidi barva cvetja, mnogo racionalnejši. Močne, zdrave in sorte sadike so osnovni pogoj za uspešno vzgojo na balkonu ali oknu. Poleg tega pa je potrebna redna prsti, sončna in zaščitena lega. Med letom jih moramo redno in izdatno dognojevati, ter skrbeti za enakomerno vlago. Redno odstranjujemo ovenele venčne liste in izrezujemo odvečete cvetne poganke, da napravimo prostor drugim.

Mnenje, da so petunije srkomne rastline, ki ne zahtevajo posebne nege, da dobro prenašajo sušo in lahko stojijo kjerkoli se jemlje preveč dobesedno in predstavlja os. novni vzrok, da petunije največkrat že v sredini leta onemorejo, čeprav bi lahko v tem času pokazale največ.

Proti jeseni naj rastline nekoliko počivajo. Zalivamo jih manj ter jim nudimo čimveč svetlobe. Prezimimo jih v stanovanjih pri temperaturi med 18 — 22 stopinj Celzija, kjer še najbolj trpe zaradi suhega zraka in so hvaležne za prho.

Vzgoja iz semen, ki se jo poslužujejo vinarji, se ljubiteljem ne izplača. Starejše rastline lahko pri presajanju raztrgamo in tako na najhitrejši način pridemo do novih rastlin. Pri raztrgavanju in presajanju rastlin pazimo predvsem na korenine, ki so izredno krhke, se rade lomijo in zaradi tega segujejo.

D. L.

Oktober spet strokovna posvetovalnica

Spomladi uvedena strokovna posvetovalnica hortikulturenega društva je čez poletje zamrla. Društvo je sklenilo v oktobru letos spet nadaljevati z dežurstvom strokovnih svetovalcev v prostorih kmetijskega obrata KK Zalet v Kocbekovi ulici. V drugi polovici oktobra bo razen tega naš vrtnarskem obratu v Medlogu strokovni prikaz pravilnega shranjevanja in oskrbovanja ozimnice.

Ekskurzija za sadjarje

Celjsko hortikulturno društvo bo med drugim septembra organiziralo poučno ekskurzijo na sadne plantaže Mirosan pri Petrovcah. Udeleženci se bodo tu seznanili z več novostmi plantažnega sadjarjenja. Tak obisk je pred jesensko saditvijo sadnega drevja lahko marsikomu dobrodošel. Na plantaži bodo izkušeni strokovnjaki dali potrebna pojasnila.

Milan Brecl

Novo tehtnice kmalu na tržišču

Ker je na našem tržišču velika vrzel med malimi in velikimi tehtnicami, so se v LIBELI, Tovarni tehtnic v Celju, odločili izpopolniti proizvodni program z nekaterimi novimi tehtnicami. Strokovnjaki v tovarni so že pripravili vse potrebno za proizvodnjo le-teh. Poleg nekaterih novih, doma skonstruiranih tehtnic, bo tovarna izdelovala tudi nekaj tehtnic po licenci svetovno znane tovarne »BIZERBA« iz Zahodne Nemčije. Ena izmed tehtnic, izdelana po licenci, bo 2 kg tehtnica OPTIMA, ki bo imela 2 g skalo in jo bodo največ rabili v gostinstvu in trgovini.

Proti koncu leta bodo najbrž že začeli proizvajati doma konstruirane 20 kg tehtnice BETA. Prototip tehtnice, ki bo imela 2 kg skalo, je že izdelan.

V tovarni pa ne osvajajo samo novih izdelkov, ampak vlagajo precej sredstev tudi za modernizacijo in ispolnjevanje že osvojenih izdelkov.

Celjski trg

Se malo, pa bodo prodajalci s celjske tržnice razstavili svoje blago na stopnišču stavbe družbeno-političnih organizacij. Gneča na tržnici je v teh dneh tako očitna, da se marsikdo upravičeno čudi, kako je na tak majhen prostor sploh mogoče spraviti toliko ljudi. Največ prostora zavzemajo seveda prodajalci paprike in paradižnika, ki so tržnico in z njo vred tudi Celje dobesedno zasuli s tema dvema pridelkoma. Ker paprika še vedno ni embalarana v zabojčke, se jim tudi hitro kvari, zato je razmeroma poceni. Prodajajo jo od 80 do 200 starih dinarjev kilogram. Tudi paradižnik je po 80, boljše pa po 150. Solata stane 250 dinarjev, špinaca 500, prav tako tudi cvetača, medtem ko je ohrovt po 350. Na tržnici prodajajo tudi že prvo kisto zelje po 250 starih dinarjev kilogram. Krompir je po 100 do 110. Tudi sadja je dovolj, vendar gre dobro v promet samo grozdje. Stane pa 300 do 500 dinarjev. Hruške so po 100 do 200, jabolka po 80 do 150, breskve pa po 250 do 300. Tu in tam je na tržnici tudi še kak kilogram borovnic, veliko pa je lubenic po 100 do 150 starih dinarjev.

Za ribnik v Vrbnem se zanimajo tudi tujci

Ob cesti proti Sentjurju stoji precej velika tabla, ki opozarja voznike, da je v bližini ribnik. Take table človek res ne more prezreti, posebno če se še zanima za ribe. Po prašnem in vijugastem kolovozu se počasi približava vrtači v kateri je ribnik in mir. Tu in tam se pojavijo valovi, ki jih povzročajo krapi in šlanjmi, ki se od dolgega časa »mečejo« iz voda.

co, ki jo je vrnil v vodno kraljestvo. Zarod je zarod. Drugače pa so ulovili že 7 kilskega, letos pa je imel največji 3 kile in pol. V tisti vročini so prijemale kot nori, sedaj pa najbrž malo premislijo. Tako nam je pripovedoval Siv-

ko Ivan upokojenec iz Vrbnega, ki je čuvaj ribnika lastnika Franca Gajseka iz Nove vasi pri Sentjurju.

Dnevna karta za ribolov v ribniku, sredi katerega je vikend hišica z elektriko, vodo in posteljo, stane 1000

din. Ribiči so že spoznali ta kraj in redno prihajajo sem. Ob nedeljah pravijo, da se jih zbere tudi preko dvajset.

Lastnik ima baje v načrtu, ob robu ribnika, gradnjo bi-feja, kegljišča in vikend naselja.

Čuvaj pa nam je mimogrede povedal, da so se za ribnik zanimali že Italijani in Avstrijci, vendar ga lastnik ne da, saj je vanj vložil precej truda in denarja.

Milan Brecl

TEDNIK — vaš list

»Veliko jih je. Lani je lastnik ulovil 8 kilogramsko sami-

Ferdo Žagar

Našel sem ga pri delu. Kljub temu, da mu potekajo zadnji dnevi dopusta, je delal.

»Počasi si gradim hišo. Moram se nekeje ustaliti.«

Ferdo Žagar je prišel na Planino pri Sevnici pred šestimi leti. Doma je iz Sešč v Savinjski dolini. Poklic: učitelj. V mnogih šolah je že učil in nazadnje pristal na Planini. Zdaj je upravičel šole in duša celotnega življenja v idiličnem kraju, kjer so hiše pod gradom zbrane kot piščanci okoli kolkje.

Spoznal sem ga že pred dobrim letom. Takrat sem ga našel v gasilskem domu, kjer je pomagal slikarju Kalajžskemu pri končavanju freske, ki ponazarja Planino skozi narodno-osvobodilno borbo. Letos sem ga našel ponovno pri delu.



Za nekaj trenutkov je pustil opeko samo na ploščadi nove hiše.

»Nič posebno novega ni. Imam še tri tedne dopusta, potem pa ponovno šola. Posebni kadrovske spremembe v našem šolskem zboru ne bo.«

Besede mu gredo težko iz ust. Raje več dela.

»Po vsej verjetnosti bomo začeli kmalu graditi novo šolsko poslopje. Pripravljalni odbor smo že določili, občani pa so na posebnih sestankih pristali, da bodo pomagali s prostovoljnimi delom in lesom. V novi šoli bo osem učilnic s potrebnimi kabineti, možna pa bo tudi kasnejša dozidava telovadnice. Prostor za novo šolo je določen poleg gasilskega doma in prosvetne dvorane. Tako bo to lepo zaključena celota.«

O sebi ne govori rad. Vsakemu, še tako dobro zastavljenemu vprašanju, ki naj bi dobilo odgovor o njegovi osebnosti, se izviže. Več mu pomeni napredek Planine; več mu pomeni šolsko poslopje, kjer bi otroci ob modernih in sodobnih učnih pripomočkih lažje dojemali učno snov; več mu pomeni to, da bi občani imeli urejene ceste, urejene vodovode; več

mu tudi pomeni, da bi delalo prosvetno društvo itd.

»Na Planini bom ostal. Čas je že, da se nekoliko ustalim. Kraj se mi je priljubil, ker so tu pošteni in dobri ljudje. Z njimi se da lepo pogovoriti o vseh starih, problemih in zadevah.«

Iz Sešč do Planine. Pot v bistvu za današnje pojme ni dolga. Po ovinkih jo je prehodil tudi Ferdo Žagar, duša življenja na Planini, ki je kraj, kjer bo vedno ostal.

Ostal zaradi ljudi. Ostal zaradi lepote kraja.

V šestih letih so se en na drugega navezali. Žagar in občani so prijatelji.

Ferdo pa dela. Dela za kraj, za občane, za sebe.

T. VRABL

OBRAZI



ŠOLSKE TORBICE

VELEBLAGOVNICA
Ajudski magazin
CELJE



Ce je tako, so dejali pri celjskem MERXU, zakaj jo tudi mi ne bi prodajali? In so sklenili kupiti 5.817 oglatih steklenic te čudodelne vode. Tako s polje in košar živilskih trgovin v Celju vabi odslej tudi moška voda, khm ...

O moški vodi v Celju

Pred delkatesami v Merxmarketu ob Ljubljanski cesti, kjer se na najbolj vidnem mestu blešči steklenica z moško vodo, se je ustavil potencialni kupec. Ko si je doobra ogledal etiketo in se seznanil s sestavinami tega novega zdravilnega odkritja, je zavpil proti prodajalki, da je kar odmevalo čez klobase in slanino:

»Za koga pa velja tale rok trajanja? Ali za vodo ali za posledice njenega učinka?»

Kaže, da z odgovorom ni bil zadovoljen. Namesto moške, je namreč kupil — kisló vódo!

V isti trgovini nekaj minut kasneje: glavna oseba je spet moški srednjih let.

»Krasna voda, čudovita voda! Pa jo smem zmešati z malinovcem?« je povprašal zdaj že nekoliko zardelo prodajalco.

Pa tudi ta vode ni kupil. Le kako naj bi jo, ko je pa šopek predstavnic ženskega spola okrog njega tako radovedno motril slehernega moškega, ki se je približal zelenim steklenicam.

Morda bi kazalo odpreti kakšno posebno prodajalno — z zamaskiranim vhodom!

Začeti bo treba drugače

(nadaljevanje s 1. strani)

Poprečna štipendija za učenca znaša v EMO 120 dinarjev, za dijaka 166 in za študenta 312 dinarjev.

Zanimive so razlike v nagradah za učence, pa čeprav na razpore vpliva število uspešno končanih let — najveje nagrade dobijo učenci v Obnovi (320 dinarjev), Zlatarni (260) v Elektro (280), v Klmi (200) in v Tehnometatorju (200). Pri tem podatku je treba upoštevati število štipendistov. V Aeru imajo na primer 3 učence s pogodbo in znaša poprečna nagrada 245 dinarjev. V omenjenih delovnih organizacijah pa imajo od 17 do 27 štipendistov — učencev.

Najslabše so nagrajeni učenci v Avtu Celje (85 dinarjev), v Prevoznictvu (100 dinarjev) in v Libeli (110 dinarjev). EMO, Cinkarna in Železarna dajejo učencem povsem enake mesečne nagrade — od 100 do 140 dinarjev. Zanimiv je še naslednji podatek — 40 gospodarskih organizacij v celjski občini štipendira na višjih in visokih šolah 95 študentov. Štipendijska politika pa je prava mačeha za gimnazijce — od 40 štipenditorjev se niti eden ni odločil, da bi štipendiral dijaka na gimnaziji.

Resnica sicer je, da je lastni republiška izobraževalna skupnost podelila 350 štipen-

Častna nagrada za Lubejevo

Prejšnji četrtek je bil v Celovcu velik mednarodni atletski miting, na katerem so se lepo uveljavili tudi člani in članice celjskega AD Klavarja. Med njimi je Marjana Lubejeva prešla za zmagi v tekih na 80 m čez ovire in 100 m častno nagrado koroškega deželnega glavarja, g. Hansa Sime. Vtem ko je za 80 m čez ovire potrebovala 10,9, je 100 m progo pretekla v času 12,1 sekunde.

Poleg Lubejeve so se izkazali še: Marjan Spilar v metu kopja — 72 m, Vazič v teku na eno miljo — 4:04,6, Kocuvan v teku na 100 m — 11,1 in na 200 m — 22,2 sekunde. Vsi so zasedli druga mesta.

-m

Dinar na dinar - bazen

Turistično društvo v Laškem, ki je prevzelo pobudo za gradnjo bazena na prostem, že ugotavlja prve uspehe te svoje akcije. Poleg izkupička nedavne tombole in obljubljenega prispevka občinske skupščine lahko zdaj računajo tudi na pripravljenost nekaterih večjih delovnih organizacij v in izven meja občine, ki so pripravljene sodelovati pri gradnji tega turistično tako pomembnega objekta.

Določeno je, da bo bazen stal v podaljšku zdravilišča za bencinsko črpalko. Zdravilišče je pripravljeno odstopiti tudi bližnjo zgradbo, ki bi jo s primernimi adaptacijami lahko uredili v privlačen hotelsko-restavracijski objekt.

Določeno je, da bo bazen stal v podaljšku zdravilišča za bencinsko črpalko. Zdravilišče je pripravljeno odstopiti tudi bližnjo zgradbo, ki bi jo s primernimi adaptacijami lahko uredili v privlačen hotelsko-restavracijski objekt.



Razen v filmu, ki so ga te dni vrteli v kinu UNION, je obojega veliko prisotnega za zastrtimi okni, na gostinskih vrtovih in mnogoterih stezicah, kjer se v teh poletnih dneh — če je seveda lepo — malce hladimo in uživamo ... (Foto: F. K.)

Prihodnje leto šola v Laškem

Pred dnevi so se v Laškem dokončno odločili, da bodo do naslednjega šolskega leta zgradili prizidek k stari osnovni šoli in adaptirali dosedanje prostore. V ta namen bi potrebovali 185 milijonov starih dinarjev.

S to odločitvijo uresničujeta načrt o rekonstrukciji šole ki so ga sprejeli pred leti. Odtlej je zrasla nova osnovna šola tudi v Brezi, medtem ko bodo čez kakšne dve leti začeli graditi šolo še v Rimskih Toplicah, kjer so potrebe prav tako velike.

S prizidkom k stari šoli bodo v Laškem dobili osem novih učilnic. To bo omogočilo, da bodo lahko prešolali v Laško tudi otroke iz Reke, pa verjetno še iz drugih okoliških krajev. Gre seveda samo za učence višjih razredov, medtem ko bodo mlajši otroci še zmeraj hodili v najbližje šole. Občinska skupščina se je že odločila, da bo prevoz otrok zaupala celjskemu Izletniku, ki bo v ta namen določil manjši avtobus.

Da bi se v investicijskem skladu za šolstvo zbiralo več sredstev, je občinska skupščina sklenila priporočiti delovnim organizacijam svoje območja, da bi namesto dosedanjega 0,45 odstotnega prispevka od bruto osebnih dohodkov plačevali poslej v ta sklad 1 odstotni prispevek. Toda žal nekatere delovne organizacije niso poravnale niti svojih dosedanjih obveznosti. Ker pa gre za eno najpomembnejših akcij zadnjih let, ki je namenjena najdražjemu, kar imajo — otrokom, občinska skupščina še vedno računa na razumevanje organov samoupravljanja.

Veliko pripravjenost, da se vključijo v zbiranje sredstev za izgradnjo šol, so pokazali tudi občani, od katerih so mnogi darovali obveznice ljudskega posojila za Skopje. Čeprav so nekateri pričakovali, da bodo najprej gradili šolo v Laškem, pa so vendarle doumeli, da so bile potrebe na primer v Brezi še večje. Tako so pravzaprav dvakrat dokazali, da jim ni vseeno, v kakšnih pogojih se šolajo njihovi otroci.

J. B.

Asfalt na cesti Radeče-Sevnica

Kaže, da bo prihodnje leto na cesti med Celjem in Krškim le še nekaj kilometrov makadama. Ze zdaj, ko je asfaltna prevleka položena do Radeč, je povezava z avtocesto veliko boljša. Predstavnik republiškega cestnega sklada in zainteresiranih občin pa so se prav te dni dogovorili, da bodo z asfaltiranjem nadaljevali. V naslednji etapi naj bi asfaltirali dobrih devet kilometrov ceste od Radeč proti Sevnici, tako da bi za prihodnje obdobje ostalo samo še približno 12 kilometrov makadama. Investicija bo veljala okrog 560 milijonov starih dinarjev. Dve sto jih je obljubil republiški cestni sklad, 160 celjska, laška, senjska in krška občina, ostalo pa bo za leto dni posodilo cestno gradbeno podjetje Gradis iz Ljubljane, ki bo dela izvajalo. Računajo, da bo nova asfaltna prevleka gotova do 1. junija prihodnjega leta.

FEDOR GRADISNIK: V počastitev petdesete obletnice smrti Ivana Cankarja

CELJSKE UPRIZORITVE CANKARJEVIH DEL V PRVEM DESETLETJU PO OSVOBODITVI

(Od sezone 1945-46 do sezone 1955-56)

Po zlomu Hitlerjeve Nemčije smo leta 1945, takoj po svojem povratku iz NOV, taborišče in izgnanstva pričeli zbirati stare in nove gledališnike. Jaz sem se vrnil po štirih letih izgnanstva dne 15. junija l. 1945, v Celje. Pred svojo vrnitvijo sem po nalogu Snosa prevzemal v Prekmurju madžarske, v Ljutomeru, Ormožu in Mariboru pa lekarnarjem nemških lastnikov.

Ob svojem prihodu v Celje sem našel tu že mnogo starih znancev izpred vojne, s katerimi smo se iste čase ukvarjali z gledališkim uestvovanjem. Bilo pa je med njimi tudi več novih, ki jih doslej nisem poznal. Povedali so mi, da se pripravljajo na obnovo gledališkega življenja v Celju in da med drugim že študirajo Borove »Raztrgancev«, s katerimi naj bi se odprla prva sezona po osvoboditvi. Ker sem imel s prevzemom svoje lekarnе, ki je bila med okupacijo pod upravo režimskega komisarja, in s stanovanjskim vprašanjem čez glavo dela, sem mogel svoj prosti čas posvetiti le organizaciji gledališča in pri prvih uprizoritvah nisem mogel aktivno sodelovati.

Gledališču smo dali ime Okrožno gledališče, ki se je leta 1947, preimenovalo v Ljudsko gledališče, leta 1957, pa v Slovensko ljudsko gledališče.

Premiera »Raztrgancev« je bila dne 8. julija 1945. Reži-

ser je bil Hinko Leskošek, scenograf Karl Zelenko.

Takoj po »Raztrgancih« sem pričel s študijem Cankarjevega »Kralja na Betajnovi«. Premiera je bila dne 15. septembra l. 1945. Režiser: Fedor Gradišnik, scenograf Karl Zelenko. Igrali smo v Narodnem domu v naslednji zasedbi: Kantor (Fedor Gradišnik), Hans (Anica Golobova), Francka (Stefka Crepiškova), Maks (Franc Mirnik), Krnec (Stanko Perc), Bernot (Gustav Grobelnik), župnik (Karl Kolob), Nina (Olga Mirnikova, sodnik (Janko Cigoj). — Skupno je bilo osem predstav (5 v Celju in 3 na gostovanjih).

Dne 9. aprila iste sezone 1945/46 je bila že premiera drugega Cankarjevega dela »Hlapci«. Režiser Fedor Gradišnik. Premiera in repriza sta bili v dvorani kina Metropol, tretja predstava pa v Domu ljudske prosvete (Narodni dom). Glavne vloge so bile zasedene takole: Jerman (Fedor Gradišnik, Komar (Stanko Perc), župnik (Avgust Sedej), Kalander (Franc Mirnik), Hvastja (Gustav Grobelnik), nadučitelj (C. Velušček), Lojzka (Sonja Rakuša), Minka (Marica Frecetova), Geni (Mica Jurmanova), zdravnik (Janko Cigoj). — Vsega so bile tri predstave.

V drugi sezoni 1946/47 je bila že tretja premiera Cankarja in sicer »Pohujšanje v dolini šentflorjanski«. Režiser: Fedor Gradišnik, scenograf Valo Bratina. Predstave so bi-

le v dvorani kina Metropol. Premiera je bila dne 18. aprila 1947. l. Vse predstave so bile v Celju, Dne 2. maja 1947. l. je bila 5. predstava tega Cankarjevega dela kot slavnostna predstava ob 40 letnici umetniškega delovanja Fedorja Gradišnika. — Zasedba vlog: Jože Tomažič (Krištof Kobar), Tea Rakuša (Jacinta), Avgust Sedej (župan), Maca Jurmanova (županja), Fedor Gradišnik (Zlodej), Tone Zorko (dacar), Vera Lipovškova (ekspeditorka), Gustav Grobelnik (Svilič), Milan Skof (notar), Ivan Sešlar (štacunar), Jože Čuk (cerkovnik), Emerik Drovenik (debeli človek), Branko Gombač (poptotnik).

Naslednjo sezono 1947/48 je bila na repertoarju Cankarjevega gledališča komedija »Za narodov blago«. Režiser je bil zopet Fedor Gradišnik, scenograf Karl Golob. — Premiera je bila dne 2. novembra 1947. l. v dvorani kina Metropol. V Celju so bile štiri predstave, ostale na gostovanjih. Zasedba: Stefan Svegl (Gornik), Fedor Gradišnik (dr. Grozd), Jože Tomažič (dr. Gruđen), Angela Sadarjeva (Katarina), Bogdana Vreškova (Matilda), Anica Golobova (Helena), Tone Zorko (Mirmolja), Ivan Cretnik (Kalander), Avgust Sedej (svenik), Marica Frecetova (Mrmoljevka), Gustav Grobelnik (Ščuka), Evgen Burdych (Siročka), Branko Gombač (Kadivec), Drago Zadravec (Krežar), Bogo Kotnik (Stebelce), Jože Zagoričnik (Peter).

Sezono 1948/49 je Ljudsko gledališče odprlo s Cankarjevo dramo »Jakob Ruda« v režiji Toneta Zorka. — V tej sezoni je prišlo pri vodstvu Ljudskega gledališča do zanimivega, a kratkotrajnega intermezza. Bivši ravnatelj celjskega gledališča Valo Bratina se je pripravljal na svojo upokojitev. Da se mu pri tem omogočijo čim bolj ugodni pogoji, je bilo med MLO Celje in Ministrstvom za prosveto in kulturo sklenjeno, da se ga imenuje za upravnika celjskega gledališča. S to funkcijo mu bo pri njegovi upokojitvi zajamčeno, da bo za svojo dolgoletno uspešno gledališko delo dobil tudi primerno materialno priznanje.

Ob prevzemu upravniskih dolžnosti je Valo Bratina zapisal v Gledališkem listu Ljudskega gledališča za sezono 1948/49 št. 1. naslednje: »Ljudsko gledališče v Celju doživlja v sezoni 1948/49 svoj zgodovinski preobrat. Iz nekaj marljivih, vrgledno požrtvovalnih in vztrajnih članov, ki so tvorili priložnostno amatersko gledališče, prehaja postopoma v fazo stalnega poklicnega gledališča. — Ne morem trditi, da bi bile dolžnosti in naloge gledališke uprave lahke, toda člani uprave so k tem nalogam pristopili z vročo željo in močno voljo, da bi jih čimprej in čim boljše uresničili.«

(Nadaljevanje v prihodnji številki)

„Polka party“

Vsako leto se vračajo za mesec ali več na obisk v svojo staro domovino izseljenci, ki jih je življenjska pot pred več desetletji zanesla po Evropi in tja v Ameriko. Tudi letos so prišli; skupina za skupino. Ena takih skupin je prišla pred dnevi tudi na obisk v Velenje. Vseh 55 se jih je nastanilo v prenovljenem hotelu »Paka« v Velenju. V popoldanskem urah so si ogledali lepo urejeno mesto in cvetlične nasade, zvečer pa je bila v hotelski restavraciji ob domači godbi pravcati »Polka party«. Za tiste, ki so se želeli zavrteti v sodobnejšem ritmu pa je igral v baru priljubljeni zabavni orkester Expo klub iz Prage. Tudi drugi obiskovalci hotela Paka so tisti večer bili zelo dobro razpoloženi. Zadnje skupine so odhajale iz bara šele proti jutru.

K.

DOSLEJ BREZ DOTACIJ

Delavska univerza v Žalcu je zelo aktivna

Izobraževanje odraslih ni namenjeno samo tistim, ki se v rednih šolah iz različnih vzrokov niso naučili vsega, kar jim je potrebno za uspešno opravljanje dela. Tega se pri Delavski univerzi v Žalcu dobro zavedajo in je zato njihova dejavnost zelo obsežna. Zajemajo družbeno ekonomsko, strokovno, dopolnilno in splošno izobraževanje.

Na pragu je novo šolsko leto. Zanj so pri delavski univerzi že izdelali program dela. Kljub temu bi bilo prav, da na kratko pregledamo rezultate, ki so jih dosegli v minulem šolskem letu.

Šola za upravjalce in politična šola sta tudi tokrat uspešno opravili svoje poslanstvo, saj ju je zaključilo 48 slušateljev. Zaradi velikega zanimanja so uvedli še politično šolo II. stopnje in s tem razširili žal edino sistematično obliko idejno političnega izobraževanja.

Pomembno mesto v dejavnosti delavske univerze zavzemajo inštrukcijski oddelki TTS, ekonomske šole in poklicne šole za tkalce. Delavska univerza jih je organizirala v sodelovanju s tekstilnimi tovarnami. Ekonomsko šolo v Celju in Tehniško tekstilno šolo v Mariboru.

V oddelku TTS, kjer si pridobivajo potrebne izobrazbo tkalci, pletilci, kemijski tehničarji in predilci, so v minulem letu pričeli s poukom v IV. letniku, 16 slušateljev že ima pogoje za vpis v zadnji letnik.

Oddelke ekonomske šole deluje od 1. 1960. Do sedaj je diplomiralo že 74 slušateljev, od tega 7 v lanskem letu. Delavska univerza bo še v prihodnje nadaljevala s poukom v tem oddelku, saj kar 50 odstotkov delovnih mest, kjer je potrebno znanje ekonomskega tehnika, zasedajo delavci s prenikno strokovno izobrazbo. V oddelku poklicne

šole za tkalce je opravilo izpite 16 slušateljev.

Zelo dobro je bil obiskan tečaj za kurjače centralnih kurjav, saj se je prijavilo 72 slušateljev. Izmed njih si je kar 59 pridobilo kvalifikacijo kurjača.

Največ pozornosti pa sta v minulem letu pritegnila seminar o uvajanju in usposabljanju pripravnikov v delovnih organizacijah in funkcionalno izobraževanje delavcev v kadrovskih službah. V delovnih organizacijah sta povzročila živahno razpravo, katero sta razmahnila še temeljni zakon o obveznem sprejemanju pripravnikov in sprememba zakona o delovnih razmerjih. Delo na tem področju še ni končano. Prvi rezultati bodo znani v začetku novega šolskega leta, saj kljub dopustom v teh poletnih mesecih nadaljujejo z delom.

Poleg naštetih dejavnosti je delavska univerza še organizirala oddelke osnovnih šol za odrasle, šole za starše in šole za življenje ter različna predavanja na terenu.

Iz kratkega pregleda lahko vidimo, da je DU v Žalcu zelo aktivna. Kako obsežna je njena dejavnost nam povedo naslednje številke: delo je potekalo v 2 oddelkih, število ur na tečajih, seminarjih in šolah je bilo 4.552, udeležilo pa se jih je 730 slušateljev. Poleg tega je bilo še 72 predavanj, katera je poslušalo kar 3.450 ljudi.

Vse naloge je delavska univerza izvedla v sodelovanju z delovnimi organizacijami in zunanjimi sodelavci. Pri tem ni prejelo nobenih dotacij. Materialna sredstva si je morala zagotoviti z doslednim izvajanjem nalog. To ji je v minulem šolskem letu uspelo, vendar se opravičeno sprašujemo, ali je prav, da je tako pomembna institucija prepušča sama sebi.

MIK



PRAVOČASNA REKLAMA: Dela pri gradnji žičnice na Golte napredujejo tako, kot je bilo predvideno. Vse teče po programu, zato lahko že zdaj rečemo, da bo konec novembra začetek pomembnega obdobja v razvoju zimsko športnega in sploh celoletnega rekreacijskega življenja na Golteh in okolici.

Ni naključje, da bo začetek pripadal smučanju in zimski rekreaciji. Temu pa avtoturistično podjetje Izletnik, kot investitor novega rekreacijskega središča na Golteh, posveča že zdaj vso pozornost in reklamo. Tako je tudi na planinskem taboru v Logarski dolini opozoril, da bo na Golteh možno smučanje štiri do pet mesecev in da bodo tankaj našli primerne terene tako začetniki kot tekmovalci.

Obletnica Tabora v Žalcu

Počastili jo bodo od 1. do 8. septembra z vrsto prireditev

Na stoletnico tabora v Žalcu, te pomembne narodne in politične manifestacije, ki je imela velik vpliv na razvoj slovenske zavesti, se v žalski občini temeljito pripravljajo. Kot so povedali predstavniki pripravljalnega odbora Jože Jan, Vlado Goršek in Janez Meglič na tiskovni konferenci v Braslovčah, bo v tednu, posvečenem temu jubileju, vrsta kulturnih in športnih prireditev, pa tudi Zalec bo dobil povsem novo podobo.

Pri občinski konferenci SZDL so že v začetku leta ustanovili odbor za proslavo stoletnice tabora v Žalcu, ta pa ima več pododborov. Celotno prireditev bodo financirali iz lastnih virov, to je iz sredstev, ki so jih z velikim razumevanjem prispevale delovne organizacije v občini.

V počastitev praznovanja stoletnice bodo najprej odprli razstavo »Žalski tabor 1868«, na kateri bo prikazano blizu 100 slikovnih eksponatov in drugih dokumentov, kot fotokopije vseh govorov. Tako bodo imeli obiskovalci možnost,

da se bodo podrobno seznanili z veličino te narodne manifestacije pred sto leti (6. septembra). Poleg drugih prireditev bo v letnem gledališču Limberk v Grižah nastopilo SLG z Lovbovčevimi Srebrnimi vezmi, odprli pa bodo tudi prenovljeno občinsko matično knjižnico. Zalska Svoboda pripravlja zabavno glasbeno prireditev, moški pevski zbor Zarja iz Trbovelj pa bo nastopil v dvorani kmetijske-

Pred Tovarno gospodinj-ske opreme »Gorenje« v Velenju se vsak dopoldne ustavijo prodajalci sadja, kajti med več kot 1000 zaposlenimi je precej takih, ki si zaželejo za malico tudi sadje. Trgovina lepo cveti in oboji so zadovoljni. Foto: F. Krivec



Atletska šola v Mozirju

Ves mesec je imela Republiška atletska zveza v Gzrdarski šoli v Mozirju atletske šole, katere so se udeležili najboljše mladi atleti in atletinje iz vse Slovenije. Najštevilnejše zastopstvo so imeli člani Atletskega društva Kladivar, vodja tabora pa je

ga kombinata s koncertom. V programu bodo sodelovali llibojski godbeniki, žalski gasilci (ki bodo ob tej priložnosti praznovali svoj jubilej) in rejci malih živali z razstavo.

Da bi praznovanje dobilo tudi svoj vnanji poudarek, v Žalcu urejajo komunalne naprave. Asfaltirali bodo vse ulice in obnovili pročelja hiš, podrli stare plotove in uredili okolje stanovanjskih objektov, poleg tega pa do gradili tudi zgradbo na stadionu, v kateri bodo dobile prostor športne organizacije. Pri vsem tem si zlasti močno prizadeva krajevna skupnost, a prav tako prebivalci sami. Tako bodo vsekakor dostojno proslavili stoletnico žalskega tabora.

dhr

Mariborčanka gre na Havaje

Zvedeti novico, da potuje brezplačno na Havajske otoke ni kar tako.

»Saj res, kako ste sprejeli novico, da ste kot prva Jugoslovanka izbrani za potovanje na te čudovite otoke?«

»Sploh vam ne morem popisati presenečenja, je dejala 28-letna Ivanka Rožman, uslužbenka ortopedske ambulante v mariborski bolnišnici.« V življenju še nikoli nsem nič »zadelala«, pa čeprav sem igrala na loterijo in tomolske kartice. Da je mene doletela takšna sreča!«

»Boste odpotovali na Havaje?«

»Ja, kako bi rekla... če bi dobila v protivrednosti denar, bi si to in ono kupila, hkrati pa me spet miha, da bi vseeno šla na nagradno potovanje. Prijatelji in znanci mi ugovarjajo, da bi bilo povsem nespametno, če ne bi izkoristila te edinstvene možnosti, ki mi jo nudi kot na-



grado tovarna gospodinj-ske opreme »Gorenje« iz Velenja. Vse torej kaže, da bom odpotovala skupaj z ostalimi nagrajenci na Havajske otoke.«

»Ste letošnji dopust že izkoristili?«

»Sem, vendar ne bom imela težav v službi, da zaradi tega ne bi mogla na pot.«

Ivanka Rožman stanuje kot podnajemnica v Milčinskega ulici na Pobrežju. V Mariboru je že 8 let, sicer pa je doma iz Ptuja. Odločila se je, da si to in ono pripravi za življenje. Prvi večji nakup je bil pralni stroj tovarne »Gorenje« na 9 programov. Letega je spričo ugodnih kreditnih pogojev kupila v začetku julija v trgovini »Elektromaterial« v Mariboru in s tem postala kandidat na žrebanju v Sarajevu.

»Zakaj ste se odločili prav za ta tip stroja?«

»Bili so ugodni pogoji, pa tudi prijateljice so mi svetovale naj kupim stroj »Gorenje«. Sedaj mi ni žal. Stroj lepo dela. Nagrada — to pa je sploh nekaj čudovitega!«

F. K.

Na obratu Mirosova obilna letina

Sadna plantaža »Mirosova« kmetijskega kombinata Zalec bo letos obrodila nekoliko obilnejše. V rodnost so prišli tudi nekateri novi nasadi jablan in računajo, da bodo letos obrali skupno 45 vagonov sadja v glavnem najboljše kakovosti. S prodajo ne bo težav.



T. V.

Na lovu za zajtrkom

(Mini reportaža iz Mozirja)

Mozirje, 15. avgusta 1968 ob 7.30. uri zjutraj.

Hotel Turist: v prvem prostoru sedi pet gostov. Trije so že postreženi, dva še čakata. Mlada natakarcica pride čez pet minut in na vprašanje, kaj imajo toplega za zajtrk, odgovori, da ne ve. Potem oddide. Ustavi se pri nemško govorečih gostih, ki plačujeta zajtrk. Zraven stoji še ena starejša natakarcica, tretja pa prenaša iz ene sobe v drugo prte.

Midva čakava 15 minut in nihče se ne vrne k najini mizi. Potem ustaneva in greva. Mlada natakarcica lepo za kličje za nama: »Na svidenje.« Greva k Majerholdu. Tudi

tu imajo gostilno. Ponovno bi rada jedla. Nekaj toplega. Soba je polna gostov; bil je namreč praznik. Gostilničarka: »Vse so že pojedli. Imamo samo še jajca in hrenovke.«

Ker pač jajce vsako jutro ne bova jedla, zaradi hrenovk pa sem nekdo že zbolel in imam zdaj od njim kompels, sva pač morala zapustiti tudi to gostilno.

Ustaviva se pred tretjo gostilno »Na trgus. Zaprtol!

Odpeljeva se naprej.

»Pod celinam« se natakarcica pohvali, da bi nama kuharica lahko spekla jajčka in naredila paradižnikovo solato, vendar ne ve, kje je. Namreč kuharica! Nama pa se mudi

in lačna sva, zatorej se odpeljeva še naprej.

Nazarje. Gostilna nasproti bencinske črpalke. »Savinjski želodec, domače salame, hrenovke...« med pretegovanjem žvečilnega gumija govori v naju mlado dekle. Skoraj si ne upram verjeti, da je resnično natakarcica.

V gostilni pri avtobusni postaji imajo samo vampe. Ostalo lahko pripravijo, samo treba je malo počakati.

Pojeva vampe. Vsak dve »porcijie.«

Ob koncu divje dirke za toplim zajtrkom v turističnih krajih si želim samo, da je četrtikovo jutro bilo izjemen primer in da je ostale dneve boljše. Če je... TV

NA KRATKO

»Kašta« na Planini

Na Planini je vsako soboto in nedeljo odprta »Kašta« na starem gradu. Tu je zelo lepo urejeno gostišče, preskrbljeno z jedili in dobro kapljico virstanjčana. Na terasi je kegljišče, na katerem vsak novi gost poskusi svojo srečo. Z gradu je lep razgled po planinskem področju in po trgu Planina. Zelo znana je na gradu »sturska lipa«, ki so jo zasadili Turki; zgodbo o tem povedo starejši Planinci. Grad oskrbuje trgovsko podjetje Merx — poslovalnica Planina. Za večje skupine pa je grad odprt ob vsakem času. Vse informacije se dobijo v trgovini na Planini.

J. R.

Septembra otvoritev trgovine na Planini

Gradnja samopostrežne trgovine se bliža koncu. Zaključna dela zelo hitro potekajo. Predvidena otvoritev trgovine bo okrog 15. septembra.

J. R.

Volitve predstavnikov zavarovancev

Septembra bo potekla dveletna mandatna doba dvema članoma skupščine komunalnega zavoda za socialno zavarovanje Celje z območja konjske občine. To sta tovariša Janez Vozelj iz usnjarskega kombinata »Konus« ter Drago Trstenjak iz društva upokojencev. Na občinskem sindikalnem svetu so že predlagali obema organizacijama, naj pripravita volitve novih odbornikov. Kot predvidevajo, bodo volitve v skupščino v prvi polovici oktobra.

Delo za mlade

Pri občinskem komiteju Zveze komunistov v Slov. Konjicah so v tem mesecu zbrali podatke o otrocih bivših borcev, ki niso nikjer zaposleni. Njim bi bilo namreč po sklepu kadrovske komisije treba čimprej najti ustrezno delovno mesto. Žal pa je med temi otroki zelo malo kvalificiranih ali kakorkoli drugače usposobljenih delavcev. Zato bo verjetno treba misliti tudi na dodatno izpopolnjevanje.

Padec storilnosti

Izvršni odbori sindikalnih podružnic v konjski občini bodo še v tem mesecu razpravljali o rezultatih letošnjega gospodarjenja v prvem polletju. Podatek, da je delovna storilnost v tem obdobju padla za 0,2 odstotka, je namreč zaskrbljujoč. Sklenili so tudi, da bodo posvetili večjo pozornost kadrovskim službam, ki pri obdelavi tržišča gotovo še niso storile vsega, kar bi morale.

Lovska koč na Movžnici

Prizadevno planinsko društvo Bohor na Planini je zgradilo novo lovsko koč na Movžnici. Sredstva za gradnjo potrebnega objekta so dobili s pomočjo posojila iz gojitvenega fonda okrajne lovske zveze, občani sami pa so opravili 4000 prostovoljskih ur. Lovsko koč bodo poleg lovcev uporabljali tudi uslužbenci GG Brežice za opravljanje gozdnih del. Ob otvoritvi bodo vsem, ki so pri gradnji bili najbolj prizadevni, pripravili manjšo zakusko in se jim na skromen način zahvalili za pomoč.



V novi pivnici mineralne vode zdravilišča Rogaška Slatina si lahko gostje ob pitju mineralne vode ogledajo različne likovne razstave. Le-te organizira Delavska univerza iz Smarja pri Jelšah. (Foto: M. Brecl)

V ZRECAH:

Postopno izboljšanje

Na seji izvršnega odbora sindikalne podružnice kovaške industrije v Zrečah so obširno razpravljali o položaju delovne organizacije po pristitni upravi, ki so jo uvedli sredi junija. Poročilo, ki ga je podal pristilni upravitelj Marjan Osolce, je nakazalo tudi možnosti za odpravo težav, v katerih se je delovna organizacija znašla v prvi polovici letošnjega leta.

V zadnjem obdobju so uvedli več novosti v tehnologiji, ki jih že dalj časa uspešno uporabljajo v tovarstveni industriji v tujini. Precej sprememb so opravili še v programiranju dela in proizvodnje sploh, pri čemer je zanimivo, da se je z njimi strinjala celotni kolektiv. Kaže, da počasi le doumevajo, da je treba stopiti v korak s sodobno tehniko, da brez nje ni večje, ne cenejše proizvodnje in zato tudi ne boljših osebnih dohodkov.

Po mnenju predstavnikov podjetja sedanje razmere niso posebno zaskrbljujoče, razen morda zaradi odhoda nekaterih strokovnih delavcev, ki se zaposlujejo v tujini. Sicer pa prav zdaj uvajajo nove oblike nagajevanja, ki naj bi stimulatvno vplivale na prizadevnost slehernega delavca. Opravili so tudi že nekaj kadrovskih sprememb.

V razpravi so poudarili, da se napovedi o postopnem izboljšanju razmer, ki so jih rapovedali letos junija, deloma že uresničujejo. Zato

je upravičeno pričakovanje, da se bodo razmere postopoma uredile, čeprav bo treba še kar precej sprememb v tehnologiji, organizaciji dela in na drugih področjih. Podatki iz zahodnih držav kažejo, da njihovi — pa tudi naši tam zaposleni — delavci izdelajo s približno enakimi stroji od štiri do pet krat več proizvodov kot pri nas. V Zrečah so sklenili, da se bodo tem rezultatom vztrajno približevali, pa čeprav bi morali zaradi tega delati tudi daljši čas.

V. L.

Aktiv študentov — komunistov

V Laškem so ustanovili aktiv študentov — komunistov. Aktiv se je že sestel in razpravjal o svojem delovnem načrtu. Ugotovili so, da v študentskih klubih pravzaprav ni političnega življenja, pa tudi svoje pravice bi študentje

preko aktiva komunistov laže uveljavljali. Za delo študentov — komunistov se seveda zelo zanima tudi občinski komitej ZK, ki je mladim ljudem pripravljen nuditi vso pomoč.

(nk)

Prisluhniti željam ljudi

Prijetno presenečeni so občani Slovenskih Konjic opazovali, kako je cestna uprava razširila cestišče in uredila ter asfaltirala stezo za ustavljanje avto-busov na trgu 100 talcev. Ljudje pa imajo seveda še nekaj želja, ki so sicer skromne, za mnoge pa vendarle zelo važne.

Skozi mesto vodi cesta prvega reda, ki je ponekod izredno ozka. Zato ponekod tudi pločniki niso urejeni. Ponekod bi jih bilo sicer povsem nemogoče urediti, drugod pa možnosti vendarle so. Če bi na primer nekoliko prezidali nekdanjo Vagnerjevo hišo oziroma samo njen vogal, bi na najbolj kritičnem mestu dobili kar lep pločnik.

Ljudje so zelo zadovoljni s širokim pločnikom pred samopostrežno trgovino, ki je okrašen celo z oleandri in drugim cvetjem, za kar je poskrbelo turistično društvo, ne ugaja pa jim, da nekateri uporabljajo ta pločnik kar za parkirni prostor, da se po njem vozijo motociklisti in kolesarji. Pločnik, ki je namenjen pešcem, naj tak tudi ostane.

Občani si tudi želijo, da bi vsaj nekoliko uredili pot iz zdravstvenega doma proti lekarni. Po njej gre vsak dan na desetine bolnih ljudi, cesta pa je polna jam in ob deževju skoraj neprehodna. Za silo bi jo lahko uredili z lopato in motiko, prav imenitna pa bi bila, če bi jo posuli še z gramozom. Tisti, ki se bo tega dela lotil, bo deležen velike zahvale.

Nepozaben dogodek v Podsredi

Cetrtek, 8. 8. 1968 je bil za vse občane trga Podsrede sreden dan. Odrasli in otroci so v jutranjih urah nestrpnost, s cvetjem v rokah pričakovali trenutek, ko bodo izza ovinca zagledali avtomobil z našim nadvse dragim Titom. Kmalu je res pridrvel avtomobil z našim Titom in njegovim spremstvom. Ne da se opisati pogledov čakajočih; oko vsakega je bilo zalito s solzami od same sreče in veselja, kajti takega dogodka se marsikdo ni doživel v Podsredi. Vsi smo prisrčno pozdravili predsednika Tita, pletirji in cicibani so ga obdarili s cvetjem in vzklilkami. Naš Tito — naš Tito! Minuta srečanja so hitro pretekle in predsednik Tito se je moral posloviti od nas. Takega veselega dogodka se bomo spominjali prav vsi in želimo, da bi naš Tito še prišel med nas, toda za daljši čas.

M. I.

TRC PODIETJE

moda
CELJE

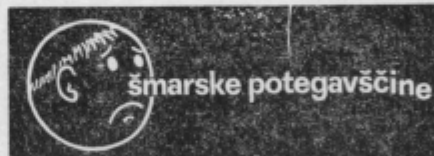


CENJENE STRANKE OBVEŠČAMO, DA SMO V BIVŠI POSLOVALNICI »SOLČAVA« UREDILI NOV MODERNI ODDELEK Z VELIKO IZBIRO NAJNOVEJŠIH VZORCEV ZA OBLEKE, POSTELJNEGA PERILA, ZAVES, PREGINJAL IN PREPROG.

Priporočamo se za cenjeni obisk

KOLEKTIV POSLOVALNICE

Volna
CELJE



Šmarčani so veseli in dobrodušni ljudje. Eno je zanesljivo, da ime Šmarje ne prihaja od šmarnice, kajti njega dni, so bile vstajne pri svetem Roku? Še gaurce sim pa taj z dobro zlahotno trtico Šmarčani bi ne bili to, kar so, če vsak dan koga na drobno in vsake kvarte koga na debelo ne bi potegnili. Če so potegnjeni, stoično prenašajo poraz, še več, navihano se muzajo, kajti »posojilo se vračila veselo.

NE VERJEMITE ŠMARČANU NJEGOV DOBER DAN ZA DNE, POČAKAJTE VECERA!

ZGODBO O TEJ DOGODIVSCINI PRIPoveduje IVAN KIDRIČ

Bitka za črpalko

Ze v eni prejšnjih zgodb je zapisano, da sta Šmarje in Rogaška Slatina huda konkurenta, kar je ostalo od takrat, ko sta oba kraja bila »pretendent« za občinski sedež. Od tistih dob gledajo eni drugim precej pod prste, kadar se šteje denar za javne zadeve, za kakšne gradnje.

Pred leti v šmarški občini še ni bilo bencinske črpalke, avtomobilov in drugih motornih vozil pa vedno več. Misli, da bi tudi v teh krajih dobili bencinsko črpalko, je takoj sledil dvoboj: Kje? Po dolgih razpravah je vendarle zmagala Rogaška Slatina, to pa ravno zaradi turizma in njegovih motoriziranih častilcev. Cincanje, kje postaviti črpalko, se je

potlej presečilo v Rogaško Slatino. Lokacija so iskali celo večnost in z oddečka za gospodarstvo se ni smel nihče več pojaviti v Rogaški, kajti zgodilo se mu je, kot se je nekajkrat bivšemu načelniku Ivanu Kidriču, ki so ga tako radi pobarali:

— Kaj ste spet prišli ugotavljati novo lokacijo? —

Tistega zgodnjepomladanskega jutra se je iz Rogaške v Šmarje in čez Šmarje kot običajno pretakala rečica motoriziranih občanov, tistih v javnih prevoznih sredstvih, onih v družbenih in v zasebnih vozilih. Vsak občan, ki kaj da na svojo občino, postane pozoren, če vidi, da so nekje spet začeli nekaj graditi. Zlasti pozorni, to sem že povedal, so Rogačani, če se kaj takega zgodi v Šmarju. In to jutro se je...

Ob cesti v novem delu naselja so nekaj vneta količih in razkopavali:

— Kaj? — Kaj, kaj? — Kaj gradite? —

Kaj, tu v Šmarju? Dialekti z delavci so bili živahni. Ni pretelka ura, že so iz Rogaške telefonirali razni vplivni občani, češ, da je najmanj svinjarija, če se to zgodi, da bo »pump« v Šmarju namesto v Rogaški Slatini.

Naposled se je le izcimilo, da je vse skupaj potegavščina, katere avtor in režiser je bil tehnik Franc Vajcer, ki pa ni čisto slučajno izbral za akcijo tisto zgodnjepomladansko jutro — bil je namreč prvi april.

Zapisal JURE KRASOVEC

Redke so razstave, ki vzbudijo v javnosti toliko zanimanje kot nedavna razstava Kaiserjevih litografij, ki jo je pripravil zavod za spomeniško varstvo v Celju ob občinskem prazniku. Priprava pa je že lanska razstava vedut, posvečena samemu Celju, pritegnila prav tolikšno pozornost občanov, za katero bo zavod za spomeniško varstvo tudi v prihodnje še pripravil takšne in podobne razstave. Kaiserjeve litografije namerava v jeseni prikazati srednješolski mladini, pri čemer bo razstava opremljena s strokovnim komentarjem in bo služila kot pouk domače zgodovine. Seveda to samo izsek iz široke dejavnosti zavoda, in čeprav morda njen manjši del, vendarle enako pomemben, saj gre za ohranjanje historičnega pričevanja o preteklosti našega območja.

Kaiserjeve litografije, izšle leta v Gradcu, ki jih nekaj hranijo tu, nekaj pa v celjski študijski knjižnici, nam posredujejo upodobitve kakih 60 naselij in gradov in seveda mnoge objekte, ki jih danes ni več. Posebej mik te zbirke je v tem,

da so litografije likovno čiste in nazorne; na mnogih slikah so poleg pokrajin in objektov upodobljeni popotniki, čolnarji, brodarji itd., pri čemer je seveda največja dragocenost ta, da nam ohranjajo podobo naše pokrajine pred sto in več leti in pomenijo spricho menjave o njej tudi zadnje pričevanje. To je bilo vsekakor prvi celovitejši prikaz Stajerske, vreden še posebej zategadelj, ker je večina slik javnost prvičkrat videla in ker tudi sicer še večina med njimi ni bila doslej nikjer publicirana. Prav tako je imela razstava poseben pomen za Celje kot pokrajinsko središče in ne nazadnje za vsakogar, ki ga ta prostor zanima in spremlja njegovo življenjsko rast.

vod za spomeniško varstvo še vedno v dvomljivem položaju. Ali ne bi recimo takšna razstava sodila tudi v kakšno drugo večje občinsko središče? Toda ali bi bilo takšno središče pripravljeno za to tudi nekaj žrtvovati? Najbrž ne. Zavod za spomeniško varstvo, kot meni njegov direktor Ivan Stopar, bi lahko veliko naredil, če bi bilo financiranje njegove dejavnosti urejeno drugače. Sedanja razdrobljena in nezadostna sredstva ne omogočajo kakih večjih del, lahko pa bi ta sredstva združevali in z njimi letos v tej, prihodnje leto v drugi občini uredili ali rešili ta ali oni kulturno zgodovinski spomenik ali celo več spomenikov. Morda bo z novim zakonom, ki ga pri-

OB RAZSTAVI ZAVODA ZA SPOMENIŠKO VARSTVO V CELJU

Celjska pokrajina v začetku 19. stol.

Ob tem velja dodati, da terja organizacija sleherne razstave ne samo zelo veliko osebne prizadevanja ali prizadevanja skupine ljudi, ampak tudi denar, da pa je za-

dhr



SOLČAVA — Objekt stoji še danes.

LASKO — nekdanji spital je zdaj hotel Savinja.

ZAPIS O STARIH MLINIH, OPUSCENIH GOSTILNAH IN TEPKOVCU

Z mlini se igra samo še voda...

Čez star mlin se je leno preganjala voda. Kaplje so se brle in padale z lopatic, obnasilih z zelenkastim mahom.

Med strmimi rebri je bilo samo za ped prostora. Eno polovico je zasedel potok, drugo pa cesta. Nekaj s slamo kritih hiš se je trudilo držati korak s časom. Nad njimi so razprla svetleča aluminijasta krila televizijske antene.

Mlinska kolesa so se vrtela edno počasneje. Ze dolgo je, odkar več ne pomagajo mleti moke. Ostala so še samo okras-pokrajini in spomin na stare čase.

V Podgorju pod Planino so samo štiri hiše, tri pa so skrite nekje med drevjem sredi senožeti. V eni hiši je gostilna. Vasi si brez gostilne skoraj ne bi mogli predstavljati. In Podgorje je vas.

»V stari Jugoslaviji je bilo ob cesti med Planino in Sevnico kar sedem gostiln, danes je samo ena. Včasih so furmani pili kot »drotarju« in prodali smo veliko vina. »Kleff« je dobro cvetel. Danes pa ni prometa,« je pripovedovala birtinja Pipanova, lastnica poslednje in edine gostilne ob poti, kjer jih je bilo včasih sedem.

»Kadar ni dovolj sadja, takrat se prodamo nekaj vina. Letos bodo ponovno dobro obrodile hruške in ljudje bodo raje pili tepkovec. Kadar pride k hiši boste vedno postreženi s kruhom in jabolkom.«

Postregla je z vinom. Baje je bilo naravno.

»Skoraj nihče ne zaide v te

kraje. Ceste so slabe in vozniki se jih izogibljejo. Ni čudno, da gredo vsi raje na Gorenjsko... Tudi sobe bi oddajala, samo ljudi ni.«

Deček je prišel po napolnitke in jih odnesel prijateljem na prašnato cesto, kjer je njihovo otroško igrišče. Ob hlevih, kozolcih, sadovnjakih in lesenih brveh se preganjajo za žogo ali sredi travnika pečejo nov krompir in koruzo.

»V naši okolici je veliko bebecov. Ze od mladosti pijejo tepkovec in jabolčnih izdivjih jabolk.«

Odpeljala sva se naprej. Kazipoti ob cesti so bili istočasno spomeniki zgodovine: kužna znamenja, križi, kapele, kozolci, slamnate strehe, grajske razvaline, ozke brvi...

Planina, Dobje, Jurkloster.

Kraji stisnjeni na glavah hribov in med nadržje ozkih dolin.

Kmet v gostilni pri Salobirju v Dobju je tehtal letošnjo letino: »Pšenice bo dovolj in tudi sadja. Koruze pa bo veliko manj kot prejšnja leta. Prav njo je suša najbolj prizadela.«

V Jurklostru dela slikar Goce Kalajžičski. Ikone, olja,

akvareli... Stene na podstrešju, kjer si je uredil atelje, so polne dokončanih in nedokončanih slik. Razstava v Celju?

»Rad bi razstavil, vendar je zelo težko prodreti. V mestih so klani... Sicer pa veliko delam. Tudi po naročilu. Trenutno je največje povpraševanje po ikonah.«

Oče Gocetove žene se razburja: »Naše gozdove so posekali, drevje odpeljali, cesto pa pustili v luknjičavem stanju. Če bi hoteli, da bi tudi med nas prišli turisti, bi morala biti cesta gladka kot steklo.«

Ceste so res podobne švicarskemu siru; razlika je le v tem, da je na cestah še več lukenj kot pri siru.

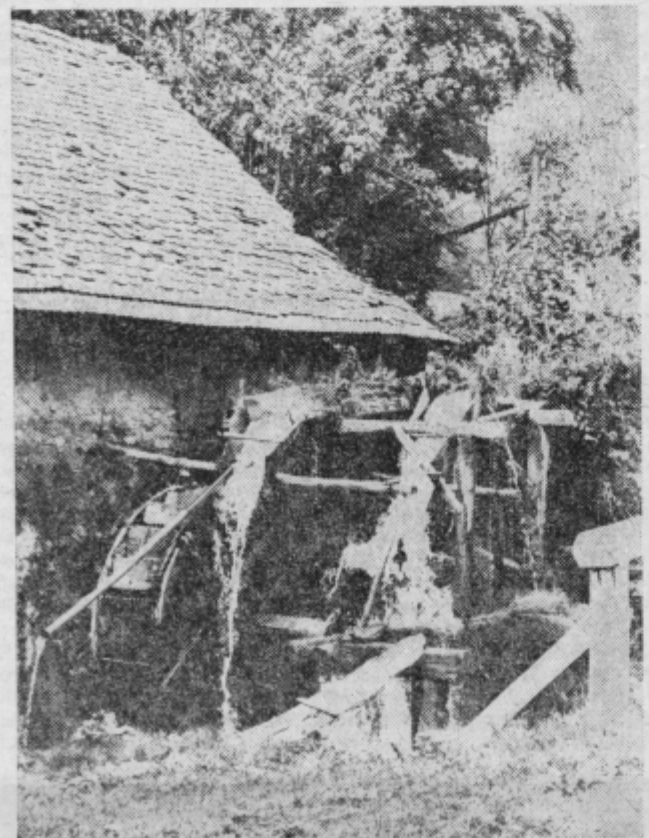
In prav po tem »siru« smo se vračali. Za nami je ostajal oblak prahu velik kot goba ob eksploziji atomske bombe.

Nekoč je med strmimi rebri odmevala pesem furmanskih bičev, danes pa odmeva avtomobilsko poskakanje.

In prah se dviga nad pokrajino, ki je neverjetno lepa.

Skoda, da se je turisti prav zaradi cest izogibljejo.

Tekst in foto: T. VRABL



Poleg Rifnika še dve podobni najdišči v Evropi

Tudi v letošnjem letu je profesor Lojze Bolta s svojimi sodelavci nadaljeval pri raziskovanju zgodovinskega najdišča na Rifniku. Tako so do sedaj odkrili osem stanovanjskih objektov in 109 grobov, v katerih je bilo mnogo nakita in keramike. Najpomembnejši najdbi pa sta srebrnik keltskega vladarja Kleta in zlatnik.

Z raziskovalnimi deli bodo tudi v prihodnjih letih nadaljevali, saj raziskovalci predvidevajo, da so na območju Rifnika še zgodovinsko pomembne stvari, ki jih še niso uspeli odkriti. Pod Rifnikom je včasih peljala rimska cesta iz Celeje v Petovio, po kateri so potovali trgovci iz Italije v rimske obmejne pokrajine. S temi trgovci so domačini trgovali in za domače izdelke dobivali nakit, začimbe, dragoceno posodo itd.

Zanimiv je podatek dr. Krušiča iz Ljubljane, ki je na podlagi kariera ugotovil, da prebivalci niso bili niti Germani in niti Slovani, vendar gre za prebivalstvo, ki je na tistem območju živelo že zelo dolgo in je imelo povsem ustaljene navade.

Najprej je raziskovanje podpiral sklad za pospeševanje kulturne dejavnosti, letos pa tudi občina Sentjur, katera je za zgodovinsko najdišče, ki je med tremi podobnimi najdišči v Evropi, pokazala veliko zanimanje.

Precej fotografij, grafikonov najdenih predmetov in keramike je bilo razstavljeno na razstavi, kjer so prvič na enem mestu pokazali večino najdenih predmetov. Razstava je bila v Sentjurju ob letošnjem občinskem prazniku.

Novost v svetovni kozmetiki

Uporabljam **gaby's spray** za idealno pričesko zato ker...



gaby's spray

ne masti in ne lepi las se razčesuje brez težav utrjuje in da lep sijaj pričeski

Po licenci **gaby's** FLYNN COSMETIK
ekskluzivno v Jugoslaviji
proizvaja

LEK LJUBLJANA

Dopisujte v vaš tednik

Zakasnitev pri razširitvi splošne bolnišnice

V splošni bolnici Trbovlje so računali, da bodo do srede avgusta dogradili in izročili namenu desni prizidek. Zaradi nekaterih nepredvidljivih težav in kasnitev pri gradnji računajo, da bodo dela opravljena do konca tega meseca oziroma najkasneje prve dni septembra.

Julijska proizvodnja v strojni tovarni

Prejšnji mesec so v trboveljski strojni tovarni izdelali 73 ton transporterjev in dvigal, 520 ton rudarske opreme, 113 ton opreme za gradbeništvo ter skoraj 15 ton rezervnih delov. V prvih sedmih mesecih pa so proizvedli skupaj blizu 4.750 ton izdelkov, medtem ko so imeli na zalogi nekaj manj kot 900 ton proizvodov.

Sestanek

Sekretarji aktivov ZK v delovnih organizacijah in sekretarji nekaterih večjih krajevnih organizacij ZK iz Trbovelj, Hrastnika in Zagorja ob Savi so se preteklo sredo pogovarjali v Trbovljah o izdelavi akcijskih programov. Dogovorili so se, da bodo delo pri izdelavi akcijskih programov pospešili tako, da bi jih izdelali najkasneje do konca avgusta, vse akcijske programe aktivov Zveze komunistov pa bi dali v javno obravnavo med kolektive ki bi se najtako neposredno seznanili, kaj vse bi bilo treba storiti v posameznih delovnih organizacijah za odpravo najpomembnejših vprašanj.

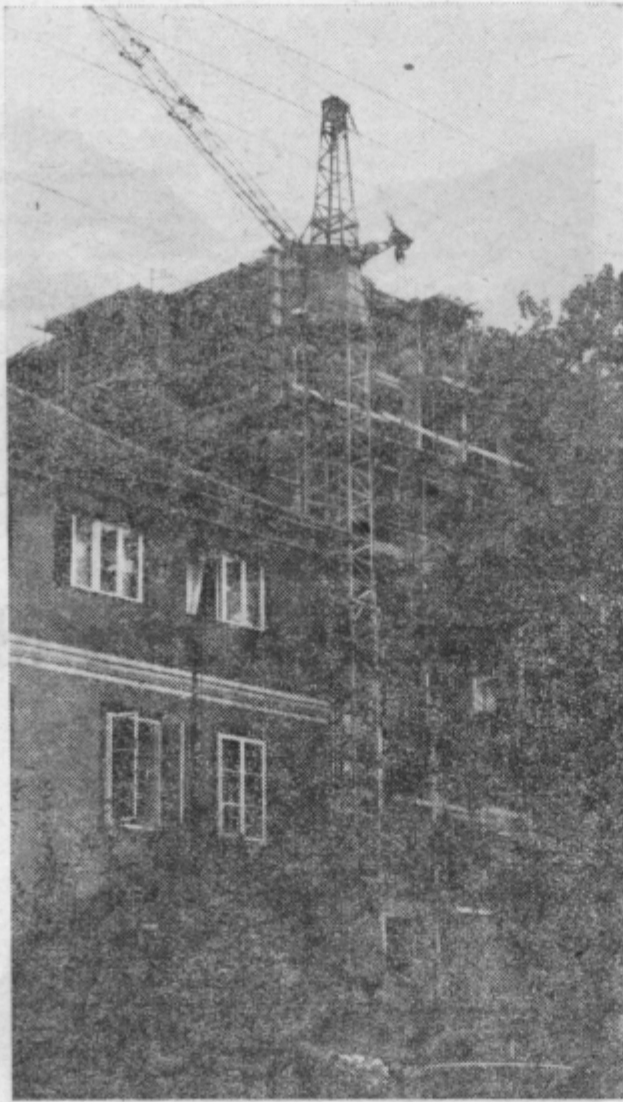
Smrtna nesreča v cementarni

V soboto, 10. avgusta, je malo po polnoči izgubil življenje predelavec v cementarni Trbovlje, Viktor Bajda, star 56 let, iz Dobovca nad Trbovljami. Bajda je zlezal v silos za apnenec, da bi sprožil material, ki se je zataknil, mu je pa spodrsnilo. Ker ni bil privezan, je padel v jašek, kjer se je zadušil.

Sestanek predstavnikov zasavskih premogovnikov in termoelektrarne

Na komiteju revirske konference Zveze komunistov v Trbovljah so se zadnje sredo sešli predstavniki Zasavskih premogovnikov in Termoelektrane Trbovlje, ki bo največji porabnik premoga, ki ga bodo nakopali v prihodnje rudarji iz Trbovelj, Hrastnika in Zagorja ob Savi. Na sestanku so obravnavali položaj obeh delovnih organizacij ter po razpravi menili, da je treba utrditi v prihodnje poslovne odnose med obojema delovnimi organizacijama, posebej še kar zadeva dobavo premoga, cen in morebitnih rizikov. V prihodnje pa naj bi se predstavniki obeh delovnih kolektivov večkrat sestali in obravnavali probleme in skupne naloge.

Predstavniki Termoelektrarne Trbovlje so med razgovorom povedali, da bodo prišle iz nove Termoelektrarne Trbovlje II prve kilowatne ure električne energije po vsej verjetnosti že ob koncu septembra, če bodo va dela oz. preizkušnje potekale po predvidevanjih.



Do konca prihodnjega leta bodo v Trbovljah zgradili okrog 100 novih stanovanj, v letu 1970 pa še nadaljnjih 50. Na sliki: ena izmed stanovanjskih stolpnice, ki jih gradi splošno gradbeno podjetje Zasavje Trbovlje po načrtih Slovenija projekt Ljubljana za investitorja — stanovanjsko podjetje Trbovlje na Trgu revolucije, zraven upravne zgradbe poslovnega združenja RUDIS. (Foto: nk)

PO KONCERTU »BODRE SMJANE« V TRBOVLJAH

Nepozaben sprejem

Minuli torek dopoldne so v Trbovljah pred delavskim domom nadvse prisrčno pozdravili mlade pevce, člane mladinskega pevskega zbora »Bodra smjana« iz bolgarskega glavnega mesta Sofije, enega izmed najbolj znanih mladinskih zborov v Evropi.

Nastop pevcev »Bodre smjana« v Trbovljah je bil pravzaprav združen s pomembnim jubilejem; pred tridesetimi leti so na povabilo župana Sofije gostovali v Bolgariji pevci »Trboveljskega slavčoka« pod vodstvom Avgusta Suligoja. Nastop trboveljskih pevcev je vzpodbudil ustanavljanje mladinskih zborov tudi v Bolgariji. Avgust Suligoj je moral zato kmalu za gostovanjem »Trboveljskih slavčoka« potovati v Bolgarijo in tamkajšnjim glasbenim pedagogom posredovati svoje bogate izkušnje in znanje. Takrat sta se tudi spoprijateljila Avgust Suligoj in Bončo Boček, ki vodi »Bodro smjano« od njene ustanovitve.

Trboveljčani so do zadnjega kotička napolnili gledališko dvorano delavskega doma, v kateri je koncertirala »Bodra smjana«. Mladi pevci so bili nadvse prisrčno spre-

jeti; na odru so se zvrstili številni pozdravi, prejeli pa so tudi številna vezila in darila. Prav tako toplo in prisrčno je bil sprejet tudi koncert, na katerem so zapeli 2 pesmi, med njimi tudi jugoslovansko »Plovi, plovi«. Trboveljčani so tokrat, podobno kot že pred petimi leti, ko je »Bodra smjana« prvič nastopila v Trbovljah, nudili gostoljubje mladim gostom iz Bolgarije. Enakega so bili deležni tudi pevci »Trboveljskega slavčoka« pred tridesetimi leti v Sofiji in Perniku. (nk)

150 OTROK NA LETOVANJU

14 dni brezskrbnih počitniških dni bo preživelo letos v Siljevcu in Kraljevcu približno 150 najmlajših Trboveljčanov, ali okrog 100 manj kot lansko leto. Vzrok za to je med drugim tudi v odločitvi socialnega zavarovanja, da bo plačalo le stroške preventivnega zdravilnega zdravstveno ogroženih otrok, ne prispeva pa več denarja za letovanje najmlajših.

Na občinski zvezi DPM Trbovlje pa istočasno povedo, da so letos pokazale veliko razumevanje za letovanje otrok delovne organizacije. Več trboveljskih kolektivov, kot Iškrina tovarna polprevodnikov, cementarna, termoelektrarna, zavod Tika in drugi, so sklenili, da bodo krili v celoti ali delno stroške letovanja za otroke članov delovnih kolektivov z nižjimi osebnimi dohodki. Na pomoč je priskočila tudi trboveljska občinska skupščina in krajevne skupnosti.

V prvi izmeni je v Kraljevcu letovalo 45 otrok, 13. avgusta pa je odšla na letovanje v zdravilišče Siljevica pri

Kraljevcu skupina skoraj 100 otrok. Letos je odšlo na letovanje precej otrok iz socialno ogroženih družin in rejencev; brezplačno bo preživelo počitnice oz. bodo starši dali le minimalni prispevek, okrog 70 otrok. Stroški 14-dnevnega letovanja znašajo 350 novih din, v povprečju pa so starši prispevali za letovanje 180 novih din. (S)

Trboveljski otroci na letovanju v Sallauminesu

V okviru sodelovanja med pobratenima občinama Trbovlje in Sallauminese pride vsako leto tudi do izmenjave letovanj otrok iz teh dveh občin. Predzadnji dan julija je prispela v našo državo na počitnice skupina 15 otrok iz Sallauminese; oddih preživljajo v Siljevcu in Kraljevcu, kjer so na letovanju tudi otroci iz Trbovelj.

V začetku avgusta pa je odpotovala na počitnice v Severno Francijo skupina 15 deklet, najboljših učenk iz

KRITIČNA OCENA DOSEDANJE SAMOUPRAVNE PRAKSE V TRBOVELJSKI STROJNI TOVARNI

Spodbuda, ki mnogo obeta

Delavski svet strojne tovarne Trbovlje je uvrstil v dnevni red zasedanja tudi razpravo o vlogi in mestu samoupravnih organov v delovni organizaciji o nadaljnjem razvoju samoupravljanja. Takšna praksa v delu samoupravnih organov v delovnih organizacijah v zasavskih revirjih še ni postala ena od stalnih oblik oziroma metod dela, zato je primer strojne tovarne Trbovlje še toliko bolj spodbuden.

Posebej je treba omeniti, da so v strojni tovarni Trbovlje že pred časom izdelali program dela samoupravnih organov, kar nedvomno predstavlja pomemben napredek v prizadevanjih za izboljšanje dela samoupravnih organov oziroma za nadaljnjo utrditev samouprave. Programiranje dela pa omogoča, da se zvrstijo na sejah samoupravnih organov obravnave o vseh bistvenih vprašanjih in da lahko tudi strokovne službe, ki so odgovorne za izdelavo oziroma pripravo gradiva, pravočasno in kvalitetno pripravijo zahtevano gradivo.

V zadnjem času je slišati v strojni tovarni Trbovlje vse češče mnenje, da bi morale strokovne službe doseči v pripravi gradiva novo kvaliteto; predlogi za odločitve naj bi bili pripravljeni v več inštitutih in s podrobno obravnavo posledic. Člani samoupravnih organov pa naj bi potem, po predhodni obravnavi odločitve s proizvajalci, glasovali za najprimernejšo varianto. Odgovornost za odločitve pa bi morale postati obojestranske; za sprejete sklepe bi morali biti odgovorni samoupravni organi,

prav tako pa tudi strokovne službe kot predlagatelji za sprejem posameznih sklepov oziroma ukrepov.

Sveti delovnih enot v strojni tovarni Trbovlje še nimajo ustreznega mesta v samoupravnem mehanizmu v tej delovni organizaciji, predvsem se, ker na svete delovnih enot še niso prenešene vse pristojnosti. Sveti sami še ne razpolagajo s sredstvi, ki jih ustvarijo v delovnih enotah. Tako se dogaja, da v delovni enoti ni denarja za popravilo strojev itd.

Posebej aktualno je tudi vprašanje obveščanja zaposlenih, bolje rečeno stikov članov samoupravnih organov s kolektivom, ki naj bi v kar največjem številu sodeloval pri oblikovanju in sprejemanju najbistvenejših sklepov, pravzaprav odločitev. Kot nezadostno ocenjujejo v strojni tovarni dosedanje stike članov samoupravnih organov s kolektivom. Malo je bilo doslej tudi primerov, da bi se člani samoupravnih organov pred zasedanji posvetovali s proizvajalci o vprašanjih, ki so na dnevnem redu.

Ce bi dosegli boljši stik članov samoupravnih organov s kolektivom bi, kot zatrjujejo mnogi, vrsto problemov hitreje in mnogo bolje rešili. Kolektiv pa bi v večji meri sodeloval pri sprejemanju odločitev, bolj bi pa tudi bil obveščen o posameznih vprašanjih.

V primeru pa, da so ob sprejemu sklepov mnenja deljena, bi bilo treba ugotavljati, za kakšen predlog je kdo glasoval, zlasti se, če bi bil

sprejet predlog, ki ne ustreza težnjam delovnega kolektiva oziroma načelom dobrega gospodarjenja. Nekatere člani samoupravnih organov namreč takrat, ko se sotoči, da odločitev ni najprimernejša, spreminijo mnenje čeprav so pred tem povsem drugače govorili in tudi glasovali. Tako bi bila lahko nova praksa odgovornost članov samoupravnih organov za sprejete odločitve večja.

V dosedanem delu samoupravnih organov v strojni tovarni Trbovlje je bilo mogoče zaznati še nekatere druge slabosti, oziroma bi bilo treba v prihodnje zagotoviti, da bi pravočasno dostavljeno gradivo za seje samoupravnih organov, da bi bile mogoče predhodne razprave, da bi se tako člani odločali na podlagi mnenj kolektivnih članov. Gradivo samo naj bi bilo pripravljeno tako, da bi bilo razumljivo za vse. Strokovne službe, ki so odgovorne za odpravo posameznih problemov, bi morale tesneje sodelovati s kolektivom, poiskati pa bi bilo treba še primernejšo obliko za obveščanje oziroma stike s kolektivom, saj so polurni sestanki, ki se v praksi zdaj, res premanjajo.

Delavski svet strojne tovarne Trbovlje je torej dokaj kritično ocenil dosedanje samoupravno prakso. Skoda je, da delavski svet na osnovi ugotovljenih pomanjklivosti ni tudi določil, kaj je treba spreminiti oziroma storiti, da bi bilo samoupravljanje v strojni tovarni Trbovlje kvalitetnejše in bolj učinkovito, zlasti pa še da bi se sprejemu pomembnih odločitev sodelovala celotna delovna skupnost.

Kot smo izvedeli, bodo v nadalje zdaj vključili v akcijski program organizacije Zveze komunistov v strojni tovarni Trbovlje.

GOSTJE ZADOVOLJNI

Na Trgu revolucije v Trbovljah so julija kot smo že povedali odprli nov hotel »Rudara«. To je prvi gostinski in hotelski objekt »B« kategorije ne samo v Trbovljah, pač pa v vsem Zasavju.

Obiskovalcev za zdaj v novem hotelu »Rudara« ne manjka. V prvih dvajsetih dneh je obiskalo hotel blizu 150 gostov, med njimi okrog 30 tujcev. V večini primerov ostanejo gostje v hotelu dan ali dva. Zlasti so inozemski gosti nadvse zadovoljni z ureditvijo sob.

Naši gostje menijo, da so cene nekoliko previsoke, vendar pa pozabljajo na kakovost uslug. V ilustracijo naj navedemo, da je treba plačati za prenočevanje v sobi z eno posteljo (z zajtrkom) 35 novih din, soba z dvema posteljama (prav tako z zajtrkom) pa velja 72,80 novih din.

Zadovoljiv je tudi dosednji obisk restavracije in dnevnega bara, v katerem so cene kot v drugih oblikih gostinskega podjetja »B« dar. Kuhinjo vodi za priznani kulinarični strokovnjak Ivan Vozel, postrežbo pa z vsemi jedmi, katere gost zaželi. Posebej priporočajo nekatere značilne slovenske narodne jedi, v dnevnem baru še posebej fišol svinjsko glavo (namesto tradicionalnega srbskega pasjara in ričet).

V gostinskem podjetju »B« dar« zatrjujejo, da bodo sklenili čimprej ustvariti potrebne vzdušje v restavracijskih prostorih. Najmanj dvajset na teden bo igrala godba, sicer za razvedrilo. Računajo, da bodo obisk restavracije na ta način še povečali, podobnega lokala v Zasavju za zdaj ni.

Večja kontrola prometa

Pogostnejši nadzor na cestah je znatno prispeval k zmanjšanju števila prometnih nesreč na zagorskem območju. Lani so našli v prvih šestih mesecih 78 prometnih nesreč, letos v istem obdobju pa samo 50. Medtem ko je bilo lani telesno poškodovanih 19, je letos dobilo poškodbe 21 ljudi. Toda lani so štirje izgubili življenje, medtem ko letos ni bilo nobene smrtno žrtve.

Miličniki so letos mnogo odločneje posredovali proti kršilcem prometnih predpisov. Lani so na primer prijavi sodniku za prekrške 47 udeležencev v prometu, letos pa 224. Tolikim so izrekli tudi mandatne kazni. Odvzeli so tudi registrske tablice, prepovedali nadaljnjo vožnjo in izločili vozila iz javnega prometa. Takih primerov je bilo 29. Vožnjo so prepovedali desetim vinjenim voznikom,

osem pa so jih odpeljali na preiskavo krvi.

Skupna škoda pri nesrečah na cesti — samo na vozilih — je v tem obdobju 118 tisoč dinarjev, medtem ko je bila lani 138 tisoč. Na postaji morajo biti na voljo vsaj dve osebi, ki so med povzročitelji prometnih nesreč največkrat mopedisti, medtem ko so vzroki za druge prometne nesreče predvsem v prehitri vožnji in nepravilnem prehitovanju.



Opravljeno pomembno delo

V Breznem pri Hrastniku je bila zadnji četrtek pozno popoldan prisrčna slovesnost ob zaključku del pripadnikov JLA iz enote majorja Nikole Kneževića na gradbišču ceste Dol pri Hrastniku—Smarjeta.

Ob prisotnosti gostov, med katerimi sta bila tudi sekretar komiteja revirske konference ZKS Marijan Orožen in republikanski poslanec Karl Forstner, se je zahvalil pri predsedniku JLA za opravljeno pomembno delo. Predsednik občinske skupščine Hrastnik Milan Babič je dejal, da se je na gradbišču ceste Dol—Smarjeta pomovno manifestirala soobčinskih armade z uspešnostjo naše armade z uspešnostjo. Opravljeno delo pripadnikov JLA iz enote majorja Kneževića je velikega pomena za občino Hrastnik, saj tako pa za celotno Zagorje, saj so sedanje cestne delovne revirjev s Celjem in Zagorjem nevdružne.

Predsednik Milan Babič je ob tej priložnosti poudaril, da delovni ljudje Hrastnika in revirjev zadnja leta vlagajo znatna sredstva za urejanje preceh komunalnih vprašanj. Vendar pa urejanju cestnega omrežja sami niso kos, zato je pohvalno, da je letos pravočasno in z velikim razumevanjem prisrčno na pomoč republikanski cestni sklad, seveda pa tudi Jugoslovanska ljudska armada.

Milan Babič se je prisrčno zahvalil pripadnikom JLA za opravljeno delo in v imenu vseh občanov Hrastnika zagotovil, da se jih bodo še dolgo spominjali. Povabil jih

je, naj obiščejo Hrastnik, ko bo cesta Dol—Smarjeta povsem dograjena.

Predstavnikom občinske skupščine in družbeno političnih organizacij iz Hrastnika, posebej pa še Hrastničanom, se je za prisrčen sprejem in gostoljubje med bivanjem v Breznem zahvalil komandant inženirskega poligona, polkovnik Miloš Pretič, ki je izrekel istočasno vse priznanje tudi pripadnikom JLA, za opravljeno delo v izredno težkih pogojih.

Pripadniki JLA so torej zapustili gradbišče ceste Dol—Smarjeta, seveda pa bodo z urejanjem ceste nadaljevali in računajo, da bodo ob koncu leta že zapeljali prvi avtomobili po asfaltu od Dola do Smarjete! (k)



NA KRATKO

Odlikovanja in priznanja gasilcem

Na proslavi 60-letnice prostovoljnega gasilskega društva Zagorje — mesto je predsednik občinske gasilske zveze Ljubo Vutkovič izročil v imenu gasilske zveze Slovenije odlikovanja več gasilcem.

Prostovoljno gasilsko društvo Zagorje — mesto je prejelo ob visokem jubileju dela gasilsko odlikovanje 1. stopnje.

Gasilsko plamenico z lovrovim vencem je prejel Viktor Drnovšek, predsednik PGD Zagorje — mesto. Gasilska priznanja III. stopnje pa so prejeli: Jože Priman, Miha Ključevšek, Albin Troha in Anton Kralj iz PGD Loke, Ivan Reberšek, Rudolf Luzar, Emil Salamon, Slavko Kerin in Ignac Majcen iz PGD Zagorje — mesto ter Stanko Ocepek, Milan Zupančič in Ludvik Ocepek iz PGD Kandrše.

Prostovoljno gasilsko društvo Zagorje pa je izročilo 15 članom priznanja za delo v društvu; prejeli so jih: Viktor Drnovšek, Franc Kajbič, Jože Turk in Vinko Sedlar za 40-letno delo, Franc Klun za 30-letno delo, Edi Tekavčič, Slavko Kerin, Anton Podkrajšek, Dominik Čop in Ignac Majcen za 20-letno delo ter Emil Salamon, Jože Lunder, Andrej Bračić, Darko Rozman in Rudi Luzar za 10-letno delo v društvu.

Dvodnevni seminar za sindikalni aktiv

Občinski sindikalni svet v Hrastniku bo pripravil prihodnji mesec dvodnevni seminar za sindikalni aktiv iz te revirske občine. Na seminarju bodo spregovorili o resolucijah in drugim gradivu VI. kongresa Zveze sindikatov Jugoslavije ter sprejeli podrobne in konkretne zaključke v zvezi z nalogami, ki izhajajo iz teh materialov.

Začetek na cesti Kisovec—Hudnar

Prejšnji teden so naposled začeli delavci Cestnega podjetja Ljubljana z urejanjem odseka Kisovec — Hudnar na cesti Zagorje — Izlake. Dela na okrog 500 metrov dolgem odseku, vključno z zgraditvijo mostu, morajo biti opravljena do 10. oktobra, financiral pa jih bo republikanski cestni sklad.

Proslava 20-letnice PD Hrastnik

Zadnje nedelje, 18. avgusta, je bila na Kalu nad Hrastnikom prisrčna slovesnost ob 20-letnici planinskega društva Hrastnik. Ob tej priložnosti so razvili tudi društveno zastavo. Člani PD Hrastnik so na Kalu istočasno proslavili na Kalu tudi visok jubilej slovenske planinske organizacije — 75-letnico delovanja.

SREČANJE IZSELJENCEV V MEDIJSKIH TOPLICAH

Prihodnje leto spet na svidenje

Medijske toplice na Izlakah so turistično središče zagorske občine, so bile 10. avgusta, prizorišče srečanja izseljencev, ki ga je pripravila društva Slovenske izseljencev matice Zasavje.

Med udeleženci podobnih srečanj v prejšnjih letih v Trboveljah so prevladovali naši izseljenci iz Francije, letos pa je le bolj malo prišlo na svet v staro domovino, zato tudi v Medijskih toplinah izseljencev ni bilo toliko rojakov, kot so organizatorji računali. Kljub temu pa je bilo vzdušje in razpoloženje ta-

ko, kot se srečanjem izseljencev spodobi.

V imenu podružnice Slovenske izseljenske matice Zasavje je pozdravil rojake, posebej pa še delegacijo iz francoske občine Avion, tajnik Peter Adlešič. Zaželel je vsem skupaj, da v zadovoljstvu preživijo dopust na rodni grudi v krogu sorodnikov in znancev, izrazil pa je tudi željo, da bi se na Izlakah prijetno počutili in obujali spomine ob lepi slovenski pesmi. Prisotne rojake pa je tudi naprosil, da izrečejo pozdrave in najboljše želje vsem tistim, ki letos niso obiskali stare domovine, ven-

dar pa trdno računamo, da nas bodo prihodnje leto obiskali.

Udeležence srečanja so organizatorji presenetili z zanimivim programom. Posebej prisrčno so rojaki in drugi pozdravili nastop prvaka ljubljanske Opere, basista Ladka Korošča, ki je zapel slovenski narodni pesmi »Ti si urce zamudila« in »Moja kosa je križavna«, nastopili pa so še moški pevski zbor Društva upokojencev iz Zagorja ob Savi ter pevke — solistke iz Trbovelj.

Se pozno v noč je bilo na Izlakah vedro razpoloženje. Ob zvokih polk, valčkov in tudi najnovejših ritmov so se rojaki in drugi veselo vrteli ali pa obujali spomine na čase, ki so jih preživeli v stari domovini.

Ribničani bodo vrnil obisk

tem bodo vrnil obisk našim mladincem, ki so bili v Ribnici 20. in 21. julija, kjer so jih nadvse prijetno sprejeli in jim razkazali mesto ter okolico.

V soboto, 31. avgusta bodo Hrastničani popeljali goste iz Ribnice na ogled hrastniškega rudnika in v steklarino, na stadionu v zgornjem Hrastniku pa se bodo pomerili

mladi Ribničani in Hrastničani v nogometu, rokometu, košarki in namiznem tenisu. Zvečer pa bo skupna kulturna prireditev mladih iz obeh krajev.

V nedeljo, 1. septembra, pa bodo popeljali gostitelji mladince in mladinke iz Ribnice na izlet na priljubljeno izletniško točko Hrastničanov — Kal. (k)

Jubilej zagorskih gasilcev

Visok jubilej — 60 let organiziranega delovanja

V soboto, 10. avgusta, je bila ob Cesti zmage sektorska gasilska vaja, na kateri so sodelovali tudi sosednja ga-

silska društva in poklicna gasilska brigada iz Ljubljane. V nedeljo je bil najprej sprevid gasilcev po zagorskih ulicah, nato pa na rokometnem igrišču Partizana osrednja slovesnost, ki so se je udeležili številni gostje.

60 let pravzaprav in dolga doba, vendar je bilo potrebnih v tem času veliko posredovanj gasilcev, da so preprečili škodo in očuvali premoženje. Na to vse preradi pozabljamo in ne dajemo zadostno priznanje vsem, ki opravljajo to odgovorno dolžnost. To je bila ena od osrednjih misli, ki smo jih slišali na zaključni proslavi ob 60-letnici PGD Zagorje — mesto. Letos so slavili na zagorskem območju tri pomembne jubile-

je, PGD Kotredež in Loke sta slavila 40-letnico dela, PGD Zagorje mesto pa 60-letnico. Uspehi gasilcev, tako smo slišali, bi bili še večji, če bi imelo vsaj osrednje zagorsko gasilsko društvo ustrezne prostore. Izgradnja novega doma bo torej ena od najpomembnejših nalog, ki jih bo treba opraviti v prihodnjem razdobju ob sodelovanju vseh dejavnikov.

Na proslavi so spregovorili Viktor Drnovšek, predsednik društva, Ljubo Vutkovič, podpredsednik občinske gasilske zveze, in v imenu pokrovitelja slavlja, občinske skupščine Zagorje ob Savi, Dušan Kolenc, ki je izročil gasilcem tudi darilo — novo motorno črpalko. (ek)

GOVORA PREDSEDNIKA DUŠANA KOLENCA NA SLAVNOSTNI SEJI OBČINSKE SKUPŠČINE:

Večina kolektivov prizadevnih

Na slavnostni seji OS Zagorje ob Savi ob občinskem prazniku — je govoril njen predsednik Dušan Kolenc. Nekoliko dlje se je zadržal tudi pri obravnavi uspehov, doseženih v tej revirski občini in ob nalogah, ki jih bo treba v prihodnje še hitreje in dosledneje uveljaviti.

Med drugim je dejal:

Naše gospodarsko in družbeno življenje in napredovanje je v zadnjih treh letih po reformi sicer nekoliko sunkovito, a nič manj optimistično in obetajoče. Tu zagorske delovne organizacije so v tem obdobju skušale obvladati nastale razmere.

Kolektiv rudnika rjavega premoga se je zaradi izkoriščenja drugih virov energije v letošnji sezoni boril za mesto v državi. Spoznal je, da bo bolj priznanje uspešnejši, če se združi s trboveljskim in mariborskim. Od integracije si kolektiv našega rudnika mnogo obeta, zaveda pa se, da so dobri rezultati odvisni predvsem od njih samih. Zniževanje proizvodnih stroškov, povečanje storilnosti dela, prožnost na trgu, to je nekaj, kar bodo zagotovili kolektiv večje osebne dohodka. Nekaterim so bili ukrepi v prid, druge so pahali v večje ali manjše težave.

Prva etapa rekonstrukcije Industrije gradbenega materiala se je pokazala nadvse uspešna. Tu nameravajo nadaljevati z modernizacijo; nova peč za žganje apna bo zagotovila kolektivu še večje proizvodne možnosti. Tovarni elektroporcelana na Izlakah je nova modernejša oprema zagotovila sodobnejšo proizvodnjo in nov koncept kar ji omogoča uspešneje uveljavljanje na tržišču. Kolektiv je za izboljšanje delovnih razmer v tovarni vložil mnogo truda. Gradbeno podjetje je preraslo notranja trenja. Na svojem področju se je dobro uveljavilo in z uspešno investicijo v Kisovcu povečuje obseg proizvodnje, kar bo zagotovilo življenski obstoj nekaterim novim delavcem.

S podobnimi uspehi, težavami pa tudi neuspehi, so se srečevali v minulem obdobju tudi drugi kolektivi na področju zagorske občine, doseže-

merx KAVA

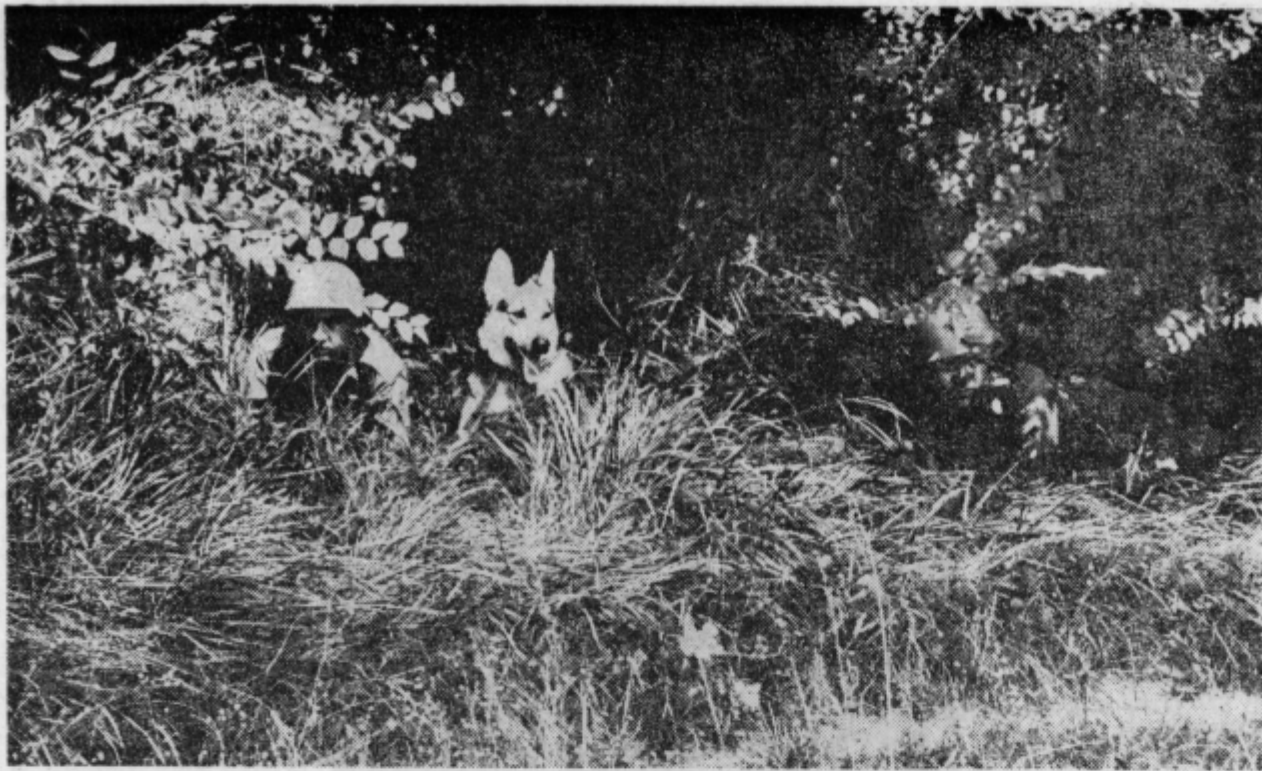
Vas užitek

POHIŠTVO

- ZA VSAKO STANOVANJE
- ZA VSE POTREBE IN ZA VSAK OKUS
- NA KREDIT
- BREZ POLOGA IN BREZ POROKOV
- BREZPLACNA DOSTAVA NA DOM

VSI KUPCI POHIŠTVA BODO VKLJUCENI V ZREBANJE NAGRAD V DRUGEM POLETJU 1968

SIPAD



OB PRAZNIKU OBMEJNIH ENOT JUGOSLOVANSKE LJUDSKE ARMADJE

GRANIČARSKA NOČI

V četrtek, 15. avgusta, je minilo 24 let od dneva, ko je vrhovni komandant narodnoosvobodilne vojske Josip Broz Tito izdal ukaz o ustanovitvi korpusa narodne obrambe Jugoslavije — KNOJ. Ta dan, 15. avgust, slavijo graničarji kot svoj spominski praznik — dan graničarjev.

Od mnogih zgodb o naših graničarjih smo tokrat izbrali — graničarske noči. Noči brez neonske razsvetljave, zabave in glasbe, noči, v katerih se odvija življenje graničarja—vojaka na braniku naše domovine.

ZLATA NOČ

Nad tržaškim in koprskim zalivom so se nagrmadili težki oblaki. Nihče se ni teme tako razveselil to noč, kot trije ljudje, ki so pred majhno kavarno sedeli v avtomobilu Mustang in se z veliko naglico odpeljali proti italijansko-jugoslovanski meji. Kajti eden izmed teh potnikov bo poskušal ilegalno preiti mejo in prenesti velike dragocenosti.

Avtomobil je zavil na levo, na pot, ki jo je že bogve kolikokrat prevozil, ugasnil žaromete in peljal še kakih 100 metrov. Potem je eden izmed potnikov, v črnem dežnem plašču in z aktovko, stopil iz avtomobila. Pogledal je na levo in desno in še na uro, ki je kazala 23 in 30 minut.

»Hitro smo prišli,« je rekel svojim kolegom, ki sta ostala v avtomobilu. »Noč je kot nalašč — še prsta ne vidim pred sabo. Kolikor se spominjam, tako ugodne noči še nismo imeli.«

»Je vse pripravljeno?« je eden iz avtomobila vprašal Djuka.

»Da, vse. Orožje, nož, municija, paketi...«
 »No, Djuka, pa na svidenje! In srečno!«
 »Na svidenje!«

Djuka je hitro izgini v temno deževno noč. Zavil je na dobro znano stezo, kjer se je počutil zelo varen.

Komandir graničnega voda Srečko Mijatović je šel na obhod svojih graničarjev. Ob vsakem času jih obišče, že enajst let. Ko se vsi umaknejo dežju in grmenju, je Srečko s svojimi fanti v službi pod vedrim nebom.

»Noč kot nalašč, fantje. Temna in deževna,« je rekel Srečko, ko je poslal na mejo drugo izmeno.

»Mene tudi srbi leva član, tovariš komandir,« se je pošalil vojak Kamenko Jović. »Nekaj bo, prav res...«

Graničarji so odšli vsak na svojo stran, da zamenjajo premočene tovariše. Vojak Kamenko Jović, na postojanki št. 3, je bil to noč brez svojega zvestega spremljevalca psa Mime, ki je nekaj bolehal.

»Noč je bila tako črna, da se svojega nosu nisem videl,« pripoveduje Kamenko. Zaradi šumenja, dežja in vetra nisem sploh nič slišal. Nenadoma pa se mi je zazdelo, da se nekaj pomika proti meni. Pritisni sem se ob tla in prisluhnil. Puško sem za vsak primer usmeril v sumljivo stran. Ko sem malo bolj napel oči in ušesa, sem deset metrov pred seboj zagledal orjaško postavo. V svojih očeh je bila visoka kot hrib...«

Djuka se je po štirih plazih naravnost na bajonet in osv. Kamenkovega avtomata. Zastajal je in premišljal...

»Stoj!« je odjeknil prodorni Kamenkov glas. »Roke kvski!«

Djuka je skočil, se zravnil in dvignil roke.

»Pusti me, tovariš,« je rekel z drhtečim in prosečim glasom, sved, pokrvaril se mi je avto. No, sim rezervne dele.«

Spretni graničar je hitro nataknil lisice na roke ilegalnega prehodnika meje. Ni mu moral kazati pot do karavle, saj je Djuka tod poznal vsako stezo.

V karavli so Djuka preiskali in pred Srečkom Mijatovićem so se znašli na mizi Djukovi predmeti: noč, pištola ter šest in pol kilograma zlata. Bile so pravzaprav zlata ure, verzičice, zapetnice in prstani, ki jih je Djuka hotel odnesti tihotapec v Ljubljano, Zagreb, na Reko in v Beograd.

To je bila res zlata noč za naše graničarje, toda za M. Djurica iz Beograda, znanega tihotapca, je bila vsakakor črna, saj mu je prinesla šest let zapore.

»PIŠTOLO IMA!«

Na železniški postaji v Koprju je Savo (Crnogorec) srečal dva mladeniča in ju zaprosil, naj mu pomagata do prve hiše odnesti nahrbtnike, je rekel Savo.

»Plačal vama bom dobro.«

Mladeniča nista pomišljala. Zakaj ne bi pomagala človeku, ki je trikrat starejši od njiju. Vsak je vzel po dva velika nahrbtnika in šel za Savom. Komaj so prišli v gozdček, je Savo potegnil pištolo in preteče rekel fantoma:

»Morata z mano čez mejo. Nič ne skrbita, sem pravi strokovnjak za prehode.«

Prestrašena fanta sta ga prosila, rotila: »To nama ni treba, midva imava potni list.«

Nič ni pomagalo. Sava je vztrajal pri svoji zahtevi:

»Saj vaju bom pripeljal nazaj, potem bosta šla lahko legalno v tujino, toda sedaj jaz ukazujem.«

In fanta sta ga morala ubogati. Nosiča sta nahrbtnike na vrh griča, od koder se je odpiral pogled na Ankaran. Tukaj so čakali, da se znoči.

Stemnilo se je in morala sta s Savom naprej. Korak za korakom. Ze so bili blizu mejne črte.

»Se malo, pa bo vse v redu,« ju je hrabil Savo.

Nenadoma je pred Savo skočil graničar Miloš Rakočević.

»Stoj!«

Savo je pustil nahrbtnike in fanta pa stekel nizdol po pobočju. Vojak Rakočević pa za njim.

»Fazi, vojak, pištola ima!« sta fanta opozorila graničarja.

Tišino noči je zmotil oster rafal Miloševga avtomata. Preplašeni Savo je bil premagan.

Tako se je ujel bahavi illegalni prehodnik meje. Njegovo ime je ostalo v spominu mladih graničarjev. Tudi Savo ne bo tako kmalu pozabil mladih čuvarjev naše meje, saj je zaradi polnih nahrbtnikov moral sedeti šest mesecev.

Tako se je ujel bahavi illegalni prehodnik meje. Njegovo ime je ostalo v spominu mladih graničarjev. Tudi Savo ne bo tako kmalu pozabil mladih čuvarjev naše meje, saj je zaradi polnih nahrbtnikov moral sedeti šest mesecev.

OBRAČUN OB ZORI

Neko jutro, natanko ob pol štirih, sta prišla dva moška v spremstvu dveh čednih deklet na zasedo števil. 5. Graničar Milorad Mladenović jih je prijamo vprašal:

»Kam pa kam, prijatelj?«

»Dol v vas, tam smo doma...«

»Pospremil vas bom do hiše,« je rekel Milorad nenadnim jutranjim obiskovalcem. »V kateri hiši pa stanujete?«

Moška sta mu pokazala hišo kmeta Janeza.

Mladi graničar se ni dal potegniti za nos, ker je poznal vse prebivalce bližnjih vasi.

Njegov sun je potrdil tudi še dremotni kmet Janez, ki je zatrdil, da ne pozna nobenega od teh štirih.

»Ti niso iz naše vasi,« je dejal. Vojak Milorad Mladenović jih

Gornja slika je bila posneta na nekem odseku jugoslovansko-italijanske meje točno opolnoči. V službi sta bila vojak Gradimir Rančić, vodič psice »Mime« in vojak Slobodan Dimitrijević.

je odpeljal proti karavli. Ko so bili že zunanji vasi, je graničar za vsak primer hotel nataknil moškima lisice. Posrečilo se mu je, da je enemu zapel lisico na levo roko, ko pa je to poskušal še z drugo, ga je zadel močan udarec desne pesti. Rafal iz avtomata je preprečil, da ni dobil še nov udarec, ker je bil napadalec težko ranjen v prsi.

Drugi z lisico na eni roki, je izbral trenutek Miloradove nepažnje in ga z vso močjo udaril z lisico po glavi. Zacekla sta se grabiti, udarjati. Milorad je stisnil napadalca za vrat in čedalje močnejše stiskal. V obupnem poskusu, da se reši graničarja, je napadalec hotel s prstom poškodovati graničarju oči. Toda Milorad je bil spretnjši — z zobmi je držal napadalečovo roko tako močno, da mu je odgriznil pol prsta.

Dekleti tudi nista stali križem rok — s postmi sta obdelovali graničarja. Ena ga je s prvsko steklenico udarila po glavi.

Krvav, ranjen od stekla in kamenja, je graničar nazadnje le premagal napadalec in jih odpeljal v karavlo.

Za Milorada je stvar bila opravljena. Toda nikoli ne bo postal bi dramatične moči in prsta, ki ga je odgriznil.

Prsi tega junaškega graničarja so danes okrašena z redom za hrabrost.



Vojaški patrolni čoln na »obhodu«. Momčilo Djukanović (desni na sliki) je komandir karavle že 11 let. Njegova žena živi z eno hčerko v Koprju, druga hčerka se šola v Novi Gorici, Momčilo pa je skoraj dan in noč na obmejni črti...

Čuvarji naših meja sleherni dan ali noč drugače doživljajo. Zato so tudi različne zgodbe o njih. Te zgodbe so največkrat polne akcije in patriotizma do domovine. 15. avgust je njihov praznik; spomnili smo se jih in šli mednje, zveste čuvaje svobodnih meja Titove Jugoslavije.

Obiskali smo nekaj karavil na jugoslovansko-italijanski meji. Kamor smo prišli, so bili vojaki in starešine vedri in nasmejani. Njihove karavle na tem delu naše meje so dobro urejene. Redu, ki je v njih, bi lahko zavidale najbolj urejene ambulante. Oprema in orožje je zmeraj na dosegljaj graničarjem, tudi ko spijo in počivajo. Veliko se je od prej spremenilo tudi glede oborožitve in opreme graničnih enot. Na ramah teh naših mladih mejašev smo videli najsodobnejše avtomatsko orožje.

Posebno so na nas naredili vtis napori teh fantov. Ti napori so tolikšni, da marsikdaj presežejo celo fizične možnosti posameznikov, pa vendar čuvarji naše domovine izvršujejo vse naloge, kot so nam povedali njihove starešine, zavestno, odgovorno in disciplinirano.

Kje dobijo toliko moči? Najbolje je to pjasnil vojak-graničar Mile Ramputović:
 »Če človek ljubi svoj narod in svojo deželo, potem nobena stvar ni težka.«

DEVETNAJST MILIJONOV

Prava poletna noč, tiha in topla. Le včasih je kak šum vzbudil pozornost graničarju Ahmedu Hedjiću, ki je kontroliral svoje področje.

»Da, to so vesla,« si je rekel, ko je prisluhnil šumu morja. In res je kmalu nato zagledal obris čolna, ki se je brez motorja počasi bližal bregu.

Nezmanec v čolnu je bil močno presenečen, ko je zagledal graničarja z uperjenim avtomatom. Dvignil je roke in »slučajno« odrinil z nogo čoln od brega.

»Kako bom pa sedaj ribe lovil?« je začel ugovarjati. »Vi ste krivi, da mi je odneslo čoln...«

Graničar se ni zmenil za njegovo tarnanje. Uklenil je neznanca, nato pa sta z Dušanom Pevcem iz bližnje vasi in z njegovim čolnom pripeljala k bregu neznančevovo barko.

Kontrola je potem ugotovila, da je bilo v barki namesto ribiških mrež za devetnajst milijonov raznega blaga — rute, ženske nogavice, kostimi in ženski kornpleti, rokavice in različni predmeti iz usnja, prethotapljeni od onkraj meje.

CIGARETE V SVETILNIKU

Neka ladjica z druge strani meje je prišla v naše teritorialne vode in pristala pri svetilniku. Je eden naših državljanov povedal graničarjem najbližje karavle.

»Seveda tihotapsko blago,« je rekel komandir.

Svetilnik je bil opazovan podnevi in ponoči. Patrolni čoln, skrit v zalivku, je bil pripravljen da vsak hip pohti na lov.

Kdor čaka — dočaka. In dočkali so tudi naši graničarji. Čez nekaj dni je ob svetilniku pristal čoln z naše strani. V njem je bilo nekaj kopalcev, moških in

žensk. Dolgo so lepo mirno delali v čolnu, peli, se pogovarjali. No, proti večeru, preden je sonce zašlo, se je eden izmed moških vzpel na vznožje svetilnika, dvignil pa so začeli metati tja hlače in majice, zvite v klobuke. Oni pa jim je obleko vračal vendar zvitvo.

Dobro zamišljeno? Graničarji so vse to opazovali. Ko je bilo »delo« končano, je čoln hitro odplul z svetila.

Vesela družba »izletnikov« je bila v pristanišču aretirana.

Graničarji so čakali tudi po hodajo noč. Polnoč je že minila, vendar še zmeraj nič. Šele na dveh jutruj so opazili, kako iz italijanske strani počasi pluje proti svetilniku čoln. Obkrožil je svetilnik in se naslidal.

Kapitan čolna ni pomišljal. Bilo se je vzpel na svetilnik in odprl vrata. Prostor je bil poln naših cigaret.

»Tropo cigaret!« se je razveselil italijanski tihotapec. Toda, ko je dotaknil prve skatle, se je zrušila vsa stena improviziranih cigaretnih skatel, za njimi pa je stal graničar Ramputović.

»Ko me je tihotapec zagledal,« pravi Mile Ramputović, »mi je ponudil polno denarja, če ga spustim...«

Zaplenjenih je bilo okrog tisoč cigaret, obenem pa prešla na ena izmed glavnih mrež tihotapstva našega tobaka.

VOJAŠKA TABLICA...

Zvečer smo prišli v karavlo »Vojko Premric«. V nji živijo, kot v vsaki drugi, vojaki iz vseh krajev naše države. Med njimi je zmerom veselo, ko pa je treba iti v službo, vsak ve, kaj je njegovo delo in za kaj odgovornost. Je dobro izurjen mejni klobučar in niti eden nima iz granične službe manjšo oceno od 4. Položali so svojo pripravljenost: nekaj sekundah, kot se pravi, so bili graničarji z orožjem v roki na svojih mestih in pripravljeni, da gredo opravljat svoje naloge.

V pisni knjigi je zapisano: »Izredno sem zadovoljen z delom te karavle. Izrekan pohvalno vsem vojakom in starešini (General R. Sofijanić).«

Zakaj niste prišli julija? za je pograjal eden izmed graničarjev.

»Zakaj pa ravno julija?«

»Sivlavi smo dan vstaje naših narodov,« je povedal vojak Milevan Gazibarić. »Imeli smo izredno kosilo, pa tudi večerja je bila nič slabša...«

»Vojaška tablica, tukaj in drugje, ali ni to isto?«

»Bogme, ni,« je rekel graničar Petrović. »Bil sem tudi pri pokovniku Ivanu Slapniku. Pri nemi se živi samo od vojaške tablice. Tukaj pa... Kar pogledajte naše ekonomije! Vsega imamo...«

In res! Okrog karavle imajo cel hektar površin: krompir, zelje, čebula, fižol, buče, paradizniki pa kumare in kumare. Imajo tudi svinjaki in v njem dve rejeni svinji, v kurcuji pa 30 kokoši.

»Lani,« je povedal major Sime Karadža, »smo pridelali površin in mesa v vrednosti nad 17 milijonov starih din. Tako smo s povratno pripravili sami hrano nad 30 odst. ...«

Povedal sem nekaj značilnih prigod o nedavnih dogodkih iz življenja naših graničarjev.

Tokrat nismo govorili o istem stem, kar je najvažnejše v službi naših obmejnih enot kot neposrednih čuvarjev naše dežele. O tem bomo govorili drugič. Danes je bilo na vrsti le nekaj dogodkov iz vsakdanjega življenja graničarjev oziroma iz graničarskih noči.

DUSAN BOJANIĆ

Tudi Rudi Male državni prvak

Doslej najboljši čas v hoji na 20 km

S tekmovanjem v hoji na 20 km in maratonu se je prejšnji ponedeljek končalo državno prvenstvo v atletiki za posameznike, ki so ga vzorno pripravili in vodili člani celjskega Kladivarja.

Kot smo pričakovali, se je sedmim naslovom državnih prvakov, kolikor so jih osvojili atleti in atletice AD Kladivar prva dneva tekmovanja, na zaključku pridružil še osmi. Najboljšo lovoriko si je pripadel tudi Rudi Male v hoji na 20 km. Male si je prednost zagotovil že takoj po startu, pozneje pa jo je čedalje bolj večal, tako da je na cilju znašala dobre tri minute. Z rezultatom 1:39.03 pa je dosegel tudi najboljši čas v Jugoslaviji na tej progi sploh. Pri vsem tem pa je treba napisati, da se uradni državni rekordi ne vodijo za hojo na cesti, marveč samo za tekmovanje na atletski stezi. Zato v Maletovem primeru ne moremo govoriti o državnem rekordu, marveč samo o dosežku, ki ga doslej še ni nihče zabeležil.

Na ostala najboljša mesta so se uveljavili: Stefanović (Sarajevo) 1:42.29, 3. Heski (Crvena zvezda) 1:46.13 itd.

Kmalu zatem, ko je bilo končano tekmovanje v hoji, so na stadion pritekli tudi prvi tekači maratona. V tej izredno naporni disciplini je zmagal član beograjskega Partizana Pešić v času 2:33.28.

Tako se je Lubejevi, ki je osvojila tri naslove državne prvakinja (80 m zapreke, 100 in 200 m), Važiču (1500 m), Špilerju (met kopja), Kocuvan (200 m) in Vrvniku (deseterboj) pridružil z osmim naslovom državnega prvaka še Rudi Male.

M. B.



Rudi Male, državni prvak v hoji na 20 km je zadovoljen, ko je ob pogledu v zapisnik tekmovanja ugotovil, da je dosegel doslej najboljši čas v Jugoslaviji. Zraven njega deli veselje tudi zapisnikar tekmovanja, nekdanja znana atletinja Marjana Kislinger (Foto: M. B.)

Dobro vodstvo, trener in hranarina

Izredna konferenca celjskega rokometnega kluba — Ignac KRUMPAK novi predsednik, Vili SKRT tajnik

Ni naključje, če so se celjski rokometiški klub pred ponedeljnim startom v zvezni ligi odločili za izredno konferenco, za izredni občni zbor. Nekateri problemi v upravnem vodstvu kluba pa tudi druga vprašanja so narekovala, da se pred pomembnim startom v najvišjem tekmovalnem razredu pogovorijo o vprašanjih, ki jih tarejo in postavijo reči na tisto mesto, kamor sodijo.

Razveseljujeja je ugotovitev, da celjski rokometiški navzlic izpadu iz zvezne lige pred dobrim letom, v delu niso klonili, marveč so vztrajali dalje in tako prav v obdobju do ponovne uvrstitve v družbo najboljših dosegli največje uspehe. To pa so prvo mesto v republiki za člane in pionirje, drugo za mladince, drugo mesto na zimskem turnirju in zlasti še uspešen konec kvalifikacij za vstop v zvezno ligo. Prav tako je zaživel ženska vrsta, čeprav čaka na tem področju še veliko dela. V tem obdobju so prišli do svojega igrišča pri Skalni kleti, ki pa še ni povsem urejena, saj manjkajo še razsvetljava, kanalizacija in tribune.

Ko je tov. Jože Kuzma v imenu upravnega odbora govoril o vseh teh uspehih,

problemih iz prihodnjih nalogah, je med drugim zastavil vprašanje, ali je klub danes tako močan, da bo v zvezni ligi tudi ostal in ali ima za izvršitev te naloge tudi vse pogoje. Ko pa so se aktivni igralci posegli v to debato, so opozorili zlasti na tri vprašanja: na dobro delo upravnega vodstva kluba, na profesionalnega trenerja in na ustrezno hranarino kot nadomestilo za vse tisto, kar bodo igralci sprčili trenin gov in napornih tekmih izgubili na delovnem času, pri študiju in podobno. Medtem ko so z izvolitvijo članov novega upravnega odbora zadovoljivo rešili dejavnost vodstva kluba in ko najbrž tudi profesionalni trener ne bo pretežko vprašanje, se je vse ustavilo pri finančnih sredstvih. Razumljivo je, da jim v tej zvezi tudi predsednica sveta za telesno kulturo, Sonja Ocvirkova, ni mogla dati nobenih jamstev. Klub bo sicer po vsej verjetnosti dobil dodatno pomoč iz skromnih rezervnih sredstev, toda vse ostalo leži na plečih novih funkcionarjev, kako bodo rešili nič kaj ugoden finančni položaj. Če bi rešili vsa vprašanja, bi sam, o letos potrebovali okoli 2.5 milijona starih din. To pa je naloga, ki kaže, da

se bodo morali tudi rokometiški v večji meri zavzeti za zbiranje lastnih sredstev in za pomoč, ki jo lahko dajejo gospodarske organizacije.

Precej besed je bilo izrečenih na račun hranarina. Četudi jasnega odgovora na vprašanje, ali se igralci strinjajo s predlogom starega odbora o tem, da naj bi bila maksimalna hranarina na mesec 20.000 starih dinarjev, ni bilo slišati, je vendarle na dlani, da bo moral novi upravni odbor zagotoviti sredstva tudi v te namene.

Upravičena je bila tudi zahteva, da naj novi upravni odbor že na začetku dela zagotovi toliko sredstev, da sodelovanje v zvezni ligi ne bo niti za trenutek omajano. Če takega jamstva ni, potem je bolje odnehati pred začetkom, kot pa na pol poti.

V razpravi se je vnovič pojavilo vprašanje igranja tekem na umetnem drsališču v mestnem parku. In kot nič kolikokrat doslej je pred-

stavnik HDK Celje tudi zdaj povedal, da je objekt v parku odprto igrišče in da ga nihče nima namena zapirati pred drugo športno dejavnostjo. Nasprotno, pri HDK je celo interes, da bo tam čim več tekem, čim več prireditelj. Seveda pa je treba ta vprašanja rešiti sporazumno z vsemi pristojnimi dejavniki in seveda ustvariti pogoje tudi za druge športne igre.

Čeprav je novi upravni odbor sprejel veliko odgovornost in dosti dela, upajmo, da bo ob pomoči vseh zadovoljivo reševal vse probleme, tako tudi finančne. Pri tem pa gre za kolektivno odgovornost vseh izvoljenih članov in ne samo nekaterih!

Ko so se člani upravnega odbora sešli skupaj takoj po konferenci, so predsedniško mesto zaupali Ignacu Krumpaku, podpredsedniško Dominku Uršiču, tajniško Viliju Skrtu in blagajniško Dragu Lesjaku.

M. Božič

Sport na kratko — Sport na kratko — Sport

Državno prvenstvo

Kot smo zapisali so člani in članice celjskega Kladivarja osvojili na državnem prvenstvu v atletiki osem prvih mest. Enak uspeh so zabeležili tudi tekmovalci beograjskega Partizana. Medtem ko so člani in članice zagrebške Mladosti osvojili pet naslovov državnih prvakov, so jih po štiri predstavniki Slavonije in Crvene zvezde.

Laščani so se izkazali

Prejšnji ponedeljek je bilo v organizaciji AD Kladivarja državno prvenstvo v maratonu. Proga je vodila iz Celja preko Laškega do Rimskih Toplic in nazaj. Tekmovalce te najbolj naporene atletske discipline so v velikem številu pozdravili tudi Laščani, poleg tega pa je TVD Partizan v Laškem izročil tekaču, ki je prvi šel skozi Laško, to je članu beograjskega Partizana Pešiću in končnemu zmagovalcu, lepo fotografijo mesta. Vsekakor lepa pozornost!

»Neptun« peti

Po treh, glede vremenskih pogojev nič kaj ugodnih dneh, se je prejšnji teden končalo v Celju letošnje republiško prvenstvo pionirjev

v plavanju. V končnem ocenjevanju ekip so zmagali mladi plavalci kranjskega Triglava, ki so zbrali 19.206 točk. Medtem ko so se pionirji celjskega Neptuna uvrstili na peto mesto s 4.761 točkami, so bili mladi tekmovalci prebolskega Partizana deseti s 564 točkami.

Strelsko tekmovanje v Laškem

Pred dnevi je bilo v Laškem občinsko prvenstvo v streljanju z malokalibrsko puško in pišto. Tekmovanje je lepo uspelo, saj so se ga udeležili strelci skoraj vseh družin.

Rezultati. MK PUSKA — EKIPE: 1. SD Rečica, 2. SD Papirna, 3. SD Partizan, Jur. kloster. POSAMEZNO: 1. Vinko Lavrine, Rečica 232, 2. Franc Gračner, Jur. kloster 204, 3. Bert Dular, Radeče 200.

MK PISTOLA — EKIPNO: 1. Rečica, 2. Radeče, 3. Laško. POSAMEZNO: 1. Vinko Lavrine 241, 2. Samo Pečar 189, 3. Stanko Lončar (vsi Rečica) 168.

— VI

Nogomet v Zrečah

Ob otvoritvi nogometne sezone je bil v Zrečah turnir, na katerem so sodelovala moštva Omladinca iz Zaboka, Dravinje iz Konjic, Boča iz Poljčan ter domačini. Prvo mesto so osvojili nogometiški moštva iz Zaboka, ki so v finalni tekmi premagali Boč s 3:1. Tretji so bili Konjičani, zadnji pa domačini. S.P.

ZRTVE

PROMETA

Usodni padec

Prejšnji ponedeljek se je na avtobusni postaji ob Dečkovi cesti v Celju smrtno ponesrečila 86-letna Marija Strašek. Ko je v spremstvu svoje nečakinje stopila iz avtobusa in je avtobus odpeljal, sta obe padli. Voznik je to opazil in avtobus takoj ustavil. Ker je bila Straškova še pri življenju, so jo takoj prepeljali v bolnišnico, kjer pa je umrla. Komisija kakih znakov poškodb ni ugotovila, zato domnevajo, da jo je zadel kap.

V smrt zaradi neprevidnosti

Prejšnji teden v petek pa se je pripetila smrtna nesreča na odseku med Novim Celjem in Zalcem. Sestletna Silva Plaskan je tekla čez cesto v trenutku, ko je pripeljal mimo Leopold Skrbinšek iz Stuttgarta, začasno bivajoč v Bistrici. Voznik je zbil otroka po cesti in ta je nekaj zatem umrl.

Vinjen voznik

V Pristavi pri Dobrni je prejšnji ponedeljek voznik osebnega avtomobila Vinko Sentočnik iz Gorice (Smartno v Rožni dolini), ki je vozil proti Vojniku, nenadoma zavozil na levo stran ceste in se zaletel v nasproti vozeči avtomobil Emila Obreza iz Celja. Pri tem je bila Obrezova sopotnica Marija Gražl telesno poškodovana in so jo prepeljali v celjsko bolnišnico. Vinko Sentočnik je bil vinjen, na avtomobilih pa je za 6.000 Ndin škode.

Izsiljeval je prednost

V Zagaju pri Bistrici ob Sotli je na križišču kolovozne poti in ceste III. reda voznik kombija Martin Ivančo iz Kumrovcia izsiljeval prednost pred osebnim avtomobilom Jožeta Gerška iz Celja. Pri trčenju je bilo za tisoč Ndin škode.



Prijetno počutje in eleganco vam daje samo

konfekcija »ELEGANT« Celje

Nepreviden kolesar

Težja prometna nesreča se je pripetila med Sempetrom in Zalcem, ko je kolesar Jurij Potočnik, ki se je peljal proti Zalcu, zavil na levo in zaprl pot S. Gabršku iz Celja. Ta je zbil kolesarja po cesti, njegov avto pa je zaneslo v levo. V tem trenutku se je nasproti pripeljala voznica Frida Schneider iz Halberga v Avstriji, ki se ni mogla povsem izogniti S. Gabršku. Medtem ko je bil J. Potočnik težje poškodovan, je a obah avtomobilih za 8.000 Ndin škode

ČP »DELO« CELJE
telefoni:
C TEDNIK - Radio Celje
23-69 in 31-05
Podružnica »Delo«
28-00



Mlade igralko badmintona s Planine pri Sevnici, ki so osvojile nekaj republiških naslovov v pionirski skupini: Slavica, Darinka — republiška prvakinja, Vesna, Lidija in Jelena (slednji sta republiški prvakinja v parih).

NOVO!
KREKER KEKS

— okusom:
— sunke
— klobase
— sira in govedine
— salame
— čebule

TOVARNA KEKSOV
IN VAFLOV
Kremlin
BJELOVAR

Badminton na Planini

V soboto, 10. in v nedeljo, 11. avgusta je bilo na Planini pri Sevnici že četrto tradicionalno tekmovanje v badmintonu. Tekmovalci so prišli iz treh klubov: Olimpije iz Ljubljane, Partizana z Jelenice pri Ljubljani in domačega badmintonskega kluba. Po lepih in borbenih igrah je bil izkupiček za mlade člame domačega badmintonskega kluba več kot zadovoljiv. V posameznih disciplinah pa so zmagali:

ŽENSKO POSAMEZNO: 1. Lučka Križman, 2. Marta Amf (obe Olimpija), 3. Darinka Rauter (Planina). **MOŠKI POSAMEZNO:** 1. M. Zorja (Olimpija). **ŽENSKI PARI:** 1. Križman-Amf (Olimpija), 2. Rauter-V. Zagar, 3. S. Valentinčič-V. Senica (vse Planina). Tudi četrto mesto so zasedle igralko s Planine. **MESANI PARI:** 1. Zorja-Amf (Olimpija), 3. mesto sta zasedla Lidija Valentinčič in J. Jereb (Planina-Olimpija).

Ob koncu je badmintonski klub na Planini podelil vsem najboljšim pohvale in jih povabil na peto jubilejno prvenstvo Planine v badmintonu. J. Ratajč

MALI OGLASI

Vsaka oveseda v malem oglasu stane 0,50 Ndin (za naročnike) in 0,60 Ndin (za vse druge). Ob posredovanju naslova v upravi lista zaračunamo še dodatnih 1,00 Ndin; za oglase pod šifro pa po 2,00 Ndin.

Male oglase sprejemamo načelno v upravi lista vsak teden do 10 ure v soboto. Izjemoma sprejemamo naročila za male oglase iz oddaljenih krajev, bolnišnic, zavodov in podobno tudi v pismih, če nakaže naročnik istočasno ustrezno vsoto denarja.

C. TEDNIK, OGLASNI ODDELEK IN SPREJEM RADLSKIH OBJAV TER CESTITK. Celje, Gregorčičeva 5, pritličje desno; telefon 31-05.

PRODAM

- NOVO** ostrešje prodam. Hudinja — Goručanova 6.
- DVE** visoko breji kravi prodam. Albin Zagožen, Zadobrava, 44 Celje.
- PAR** mladih kobil — ena stara 4 leta, druga 3 leta — približno enski prodaja: Jož Stadler, Bistrica ob S. 70.
- 35 KOM** salonitnih plošč prodam po zelo ugodni ceni. Stanko Gregorič, Lošica 25 — Polzela (bivši Storman).
- »LUBAS«** harmoniko prodam Lahovna 21 pri Celju.
- ŠVEDSKO** kuhinjo (ročno delo), 48 m² novega zelenkastega linoleja, češnjevo pisalno mizo, rabljeno peč, karnise in divan prodam. Ogled pri Drogenik, Kidričeva 4 Celje.
- MLADO** kravo — lahko, 8 mesecev brejo (drugič) prodam. Julijena Oroš, Vrbovo 47 Sentjur.
- ZARADI** starosti in boleznih prodam manjše posestvo, travnik, njive in gozd na Logu, Jakob Leskovšek, st. Lesično 63.
- KOMFORTNO** trosobno stanovanje, v I. nadstropju dvostanovajske hiše v Celju, prodam najugodnejšemu ponudniku. Pismene ponudbe poslati pod »VSE LJIVO TAKOJA«.
- HISICO** z 18 ari zemlje, sadno drevje, 10 minut od

- avtobusne postaje, dostop možen z avtomobilom prodam. Cena po dogovoru. Lebarič, Vojkova 1 (stara hiša) Celje.
- HISO** pri rudniku prodam. Pavel Lapornik, Ulica Mladih borcev 1 Hrastnik.
- OD 100 do 2000 l** pr. stnega jabolčnika prodam po 70 SD za 1. Naslov v upravi lista.
- STARO** opako — bobrovec, stara okna in vrata prodam. Poizvedbe pri Kodela, Trnovlje 212 Celje.
- DVE** otroški stajci prodam. Salamon, Ipavčeva 16.
- ZEMLJIŠČE** 1500 m² z dograjeno kletno ploščo ugodno prodam. Okolica Pirešice. Marja Naraks, Paka 19 Telesje.
- BREJO** kravo (drugo tele), dobro mlekarico prodam ugodno. Šibarč, Sp. Črnova Velenje.
- NOVO** nedograjeno hišo, lahko vseljivo prodam. Naslov v upravi lista.
- SOBNO** glinasto peč, brez okvare (rjave plošče) poceni prodam. Kosova 10.
- VELIKO** dvosobno stanovanje prodam. Lojze Javornik, Breg 15 Celje.
- FIAT** 750 dobro ohranjen ugodno prodam. Dečkova 23 Celje.
- GOSPODARSKO** — posloplje 1680 m² zemlje, primerno za stanovanje prodam ali zamenjam za parcelo. Lopata 21. Informacije dobite pri Ivanu Zaberlu, Zagrad 121 Celje.
- ENOFAZNI** motor Rade Končar 2 KM 1420 obratov v minuti prodam za 820 ND. Franc Jesenek, Marija Dobje 28 — Svetelka — Dramlje.
- DVOSEDEZNI** moped, zelo dobro ohranjen prodam po ugodni ceni. Naslov v upravi lista.
- MALO** rabljen dvovrstni pletilni stroj prodam po ugodni ceni. Naslov v upravi lista.
- OSTRESJE** 5,5 x 7,5 m, dobro ohranjeno in 1000 kom. opeke prodam. Cena ugodna. Ivan Vidmar, Gornja vas 86 Prebold.
- HISO** prodam. Informacije pri Francu Verdey, Teharje 33.
- ENODRUZINSKO** hišo — 25 arov zemlje, sadovnjak, vrt, brajde v bližini Celja prodam. Naslov v upravi lista.
- MOTOR** PUCH 250 prodam. Kovačič, Šercerjeva n.h. Celje.

KUPIM

POLICO za čevlje, manjšo kuhinjsko kredenco, veliko »kraljico peč« ali »PLAMEN« kupim. Kranjc, Celje, Ipavčeva 8.

STANOVANJE

- DEKLE** sprejemem na stazovanje. Jožica Stilin, Kovičarska 10 Celje.
- S 1. septembrom** oddam opremljeno sobo dijaku-inji. Naslov v upravi lista.
- ZAKONCA** brez otrok iščeta manjše stanovanje v Celju za dobo enega leta. Pismene ponudbe pod »SEPTEMBER«.
- OPREMLJENO** sobo oddam štirim dijakom. Naslov v upravi lista.
- MLADA** zakonca nujno iščeta stanovanje — prazno ali opremljeno v Celju ali okolici. Zglasite se v trgovini Železninar.
- OPREMLJENO** ogrevano sobo oddam mirni dijakinji. Ponudbe pod »OTOK«.
- MLAJŠA** kuharica išče sobo in kuhinjo v Celju ali bližnji okolici, po možnosti večjo sobo s posebnim vhodom. Plača leto dni vnaprej. Za nagrado poma-

ga delno pri delu. Pismene ponudbe pod DANA TURNSEK POSTNO LEZECE CELJE.

MLADA zakonca brez otrok iščeta stanovanje — sobo in kuhinjo, ali pa samo večjo sobo v Celju ali bližini. Viktor Ferdec, Kersnikova 7 — Celje.

DIPLOMIRANA — pravnica išče opremljeno ali prazno sobo. Kovačič, Šercerjeva n. h. Celje.

RAZNO

- V LASKEM** je bila v mesecu juniju najdena ženska ročna ura. Lastnik jo proti opisu dobi v upravi lista.
- OTROKA** sprejemem v varstvo. Naslov pustiti v upravi lista.
- ISCEM** posojilo 400.000 SD za dobo 1 leta. Vrnem 500.000 SD. Garancija hiša z 2000 m² zemlje, 10 minut iz mesta na lepi legi. Naslov v upravi lista.
- Poslužujte se** fotografskih uslug Foto Zorko, Zidanškova 32, Celje. Slike za izkaznice v 1 dnevu brez doplačila. Amaterske fotografije vse po konkurenčnih cenah v dveh dneh. Priporoča se za vse foto-usluge Foto Zerko.

Programiran pouk

pri bodočih vojnih pilotih

V razpravah o nadaljnjem izpopolnjevanju izobraževalnega sistema vse pogosteje slišimo o programiranem pouku. Kakšen je ta pouk v praksi, so imeli priložnost spoznati novinarji v vojaški letalski akademiji v Zemuni-ku pri Zadru.

Učilnica akademije ima 24 delovnih miz, na katerih so štirje označeni pasovi in prav toliko svetlobnih signalov različnih barv. Na zidu velik ekran, pod njim komandna plošča z mnogimi gumbi in drugimi napravami. Sicer je v vsej opremi učilnice 11 kilometrov kabela.

Na ekranu, na primer, leti letalo. Predavatelj pojasnjuje nekaj o zračnem uporu in hitrosti, potem pa zastavi vprašanje z več alternativnih odgovorov. Točen odgovor pokaže, da je učenec razumel snov. Novo je pri tem to, da predavatelj takoj ve, ali so se učenci snov naučili ali ne. To pokažejo s pritiskom na prvi, drugi, tretji ali četrti gumb. Za svojo komandno mizo lahko predavatelj »prečita«, kateri učenec je odgovoril točno, ta pa to tudi ve, ker se na njegovi mizi pri-

žge lučka, ki pomeni točen odgovor.

Posebne naprave takoj računajo ne samo, kdo pravi pravilno, ampak tudi stotek točnih odgovorov; davatelj lahko ponavlja mezna poglavja, zlasti del snovi.

Danes velja oprema za takšno učilnico 300 tisoč dinarjev, učni program pa mora praviati ves strokovni kadro. Eno samo uro programirana pouka pripravljajo 120 ur. Toda ko lekcijo pripravijo jo lahko ponavljajo na več drugih ustreznih šolah, po- bej če gre za eksaktne znanosti.

Ce upoštevamo vse to, programiran pouk ne bi bil drago. Razen tega je praksa pokazala, da se tako nauči učenec dvakrat več kot v istem času s pomočjo klasičnih metod. Učenec pri tem ne more biti pasivni opazovalec, temveč je v vsakem trenutku aktivno vključen v proces učenja.

V razvitih državah, posebej v Sovjetski zvezi in ZDA, je programiran pouk že dolgo uporabljen. Ni nič novega, saj se vse uveljavlja.

V VSAKO KUHINJO

dodatni štedilnik

NA OLJE

EMO

CELJE

EMO 6

KIK »Pomurka« M. Sobota

OBRAT ZA KMETIJSTVO RAKIČAN

razpisuje:

1. eno delovno mesto

elektroinstalaterja

V EE DELAVNICA V RAKIČANU PRI MURSKI SOBOTI

Posebni pogoji: odslužen vojaški rok, poskusna doba 2 meseca

2. dve delovni mesti

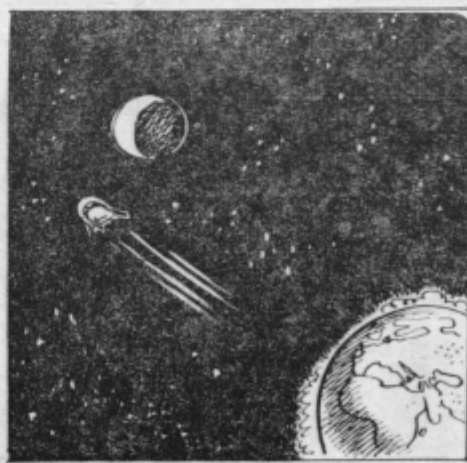
živinorejca

PRI PITANI ŽIVINI — V EE MOTVARJEVCI

Posebni pogoji: živinorejca naj bosta zakonca, poskusna doba je 2 meseca.

Nastop dela takoj.

POLJE »OMEGA«



17. Ni bilo posebno težko najti še kup dokazov, da sta res na Zemlji. Jean je vključil elektronski prevajalnik. Prilepljen na šipo, je prevajal iz špansčine gospodarjeve besede. Pogovor je tekel o vsakdanjih rečeh.

Kaj kmalu sta tudi uganila, kje ju je odložila muhasta usoda: nekje v Južni Ameriki. Kako sta se skrčila na velikost mravlje, pa je bilo težje, zapletenejšje vprašanje, ki je nosilo v sebi drugo usodnejše vprašanje: kako spet zrasti?

... vrnila v tisti čudni trenutek v veselju.

ko so prenehale delovati naprave na ladji. Bilo je v področju Omega. Nekje na skrajnem robu zemeljskega težnostnega polja. Ali je v tem prostoru neka neznana sila, morda neodkrit pas, ki obkroža Zemljo z lastnostjo, da spreminja dimenzije? Einsteinova relativnostna teorija sicer ugotavlja, da se s hitrostjo velikost spreminja, vendar si je bilo težko zamisliti tako izredno spremembo. Tako drastično zmanjšanje, ki je vrhu vsega ostalo tudi potem, ko ni bilo nobene hitrosti več...

Kup nerazrešljivih ugank! Nekaj skrivnosti z njimi poti pa se je vendarle razvozljalo! Postalo jima razumljivo, da ju reševalci niso mogli opaziti. Tudi njuno dolgo potovanje »v neznano« je dobilo svoj razlago. Nič drugega ni bilo kot padanje orbe lupine na zemljo, z višine nekaj sto kilometrov...

Od vsega najbolj jasno pa jima je bilo, da je treba sedaj po najkrajši poti v Bazo. Ta najkrajša pot je bila dolga kakih 20.000 kilometrov! Njuno dnevni pohod pa je znašal dober kilometer...

RADIO LJUBLJANA

Visoko kvalitetna sodobno embalažirana



Zahtevajte jo v naši trgovini!

Narocite svoj list na domači naslov



KRKA
Novo mesto

Delial®

ŠČITI PRED SONČNIMI OPEKLINAMI IN POSPEŠUJE PORJAVITEV KOŽE

- AKVAMIN — umetna mineralna voda v prahu
- AKVAMIN — odlična kvaliteta, enostavno pripravljanje
- AKVAMIN — zadovoljuje vsak okus
- ESKA — brezalkoholni napitek za otroke in odrasle
- ESKA — z okusom limone, maline in pomaranče

proizvaja

RADONJA SISAK

8 + 5
OSVAJA SVET IN NAGRAJUJE

Ce boste kupili enega izmed skrivnostnih izdelkov in rešili nagradno izpolnjevanke, ki jo izrežete in hkrati s kuponom za zrebanje, katerega dobite ob nakupu izdelka, pošljete proizvajalcu, boste vključeni v veliko nagradno zrebanje v drugi polovici decembra!

- 1. NAGRADA FIAT 124
- 39 NAGRAD IZDELKOV EMO:
 - štedilnik TOBI tip 166,
 - štedilnik na elektriko in plin TOBI tip 170,
 - omarica za pomivanje posode...



P_C_N_O_E
M_8 IN E_0-5
N_JV_C_I DOS_Z_K
TO_L_T_E T_HN_K

TELEVIZIJSKI SPORED

NEDELJA, 25. AVGUSTA	20.30 Vijavaja (Ljubljana)	20.35 Nova Gorica večerj, danes, jutri (Ljubljana)	21.05 Piskwickovci — II. nadaljevanje (Ljubljana)	21.55 Jazz festival v Ljubljani: Plesni orkester RTV Zagreb (Ljubljana)	22.15 Poročila (Ljubljana)
PETEK, 30. AVGUSTA	18.20 Mokedajeva pravljica (Ljubljana)	19.05 Na sedmi stezi — športna oddaja (Ljubljana)	19.55 Cikcak (Ljubljana)	20.00 TV dnevnik (Ljubljana)	20.30 Vijavaja (Ljubljana)
NEDELJEK, 26. AVGUSTA	18.10 Mokec (Ljubljana)	18.15 Poročila (Ljubljana)	18.20 Poročila (Ljubljana)	18.30 Poročila (Ljubljana)	18.40 Poročila (Ljubljana)
SOBOTA, 31. AVGUSTA	18.10 Mokec (Ljubljana)	18.15 Poročila (Ljubljana)	18.20 Poročila (Ljubljana)	18.30 Poročila (Ljubljana)	18.40 Poročila (Ljubljana)

NEDELJA, 25. AVGUSTA	8.00 Glasbena matineja. 9.30 Cest travnike zelene. 10.15 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za tuje goste. 12.30 Kmetijski nasveti — Edi Senegalčnik: Nasveti za prezimovanje čebelar v AZ panjih. 12.40 Narodne pesmi in plesi s Pomoravja. 13.30 Priporočajo vam... 14.05 Paleta zabavnih melodij. 15.20 Glasbeni intermezzo. 15.45 Literarni sprehod — R. K. Narayan: Lawleyeva cesta. 16.00 Vsak dan za vas. 17.05 Gremo v kino. 17.35 Igramo beat! 18.15 Pravkar prispelo. 18.50 S knjižnega trga. 19.00 Lahko noč, otroci! 20.00 Sobotni večer z napovedovalko Evo Janc. 22.10 Oddaja za naše iseljence.
NEDELJA, 25. AVGUSTA	6.00 do 8.00 Dobro jutro! 8.05 Radijska igra za otroke — Sergej Mihlikov: »Mehikanec«. 9.05 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo — I. 10.00 Se pomnite, tovariši... Franc Križnar: Okrogelska jama. 10.45 Nedeljski mošnik lepih melodij. 11.00 Poročila — Turistični napotki za tuje goste. 12.10 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo — II. 13.40 Nedeljska reportaža. 14.00 Cez hrib in dol. 14.30 Humoreska tega tedna. 15.05 Popoldne ob zabavni glasbi. 16.00 Radijska igra — Karel Cop: »Ures«. 16.49 Glasbeni intermezzo. 19.00 Lahko noč, otroci! 20.00 »V nedeljo zvečer«. 22.15 Serenadni večer.
PONEDELJEK, 26. AVGUSTA	8.00 Glasbena matineja. 9.30 Z operetnih odrov. 10.15 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za tuje goste. 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Milan Erjavec: Kakovost rodovniških telic in prvenic lisaste pasme v Pomorju. 12.40 Majhen koncert pihalnih orkestrrov. 13.30 Priporočajo vam... 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 15.20 Glasbeni intermezzo. 16.00 Vsak dan za vas. 18.15 »Signal«. 18.35 Mladinska oddaja: »Interna 469«. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute s pevko Ljiljo Kodrič. 22.10 Radi ste jih poslušali.
TOREK, 27. AVGUSTA	8.08 Operna matineja. 9.15 Kaj pojo otroci po svetu in pri nas. 9.30 Pol ure z orkestrom Marty Gold. 10.15 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za tuje goste. 12.30 Kmetijski nasveti — dr. Vilko Masten: Dva nova škodljivca črnega ribeza. 12.40 Iz kraja v kraj. 19.15 Minute s pevko Metko Stok. 20.00 Radijska igra — Miroslav Feldman: »V maledju«. 21.15 Parada popevk. 22.15 Skupni program JRT — studio Ljubljana.
SREDA, 28. AVGUSTA	8.08 Glasbena matineja. 9.15 Početniški pozdravi. 10.15 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za tuje goste. 12.30 Kmetijski nasveti — veterinar. 12.40 Slovenske narodne pesmi. 13.30 Priporočajo vam... 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 15.20 Glasbeni intermezzo. 15.40 Narodne pesmi iz Argentine. 16.00

POMAGAJ SI SAM IN UNIOR® TI BO POMAGAL

Opravičilo

8 + 5 OSVAJA SVET IN NAGRAJUJE

V prejšnji številki našega lista nam je tiskarski škrat pri oglasu tovarne EMO Celje pošteno ponagajal.

Namesto nagradne izpolnjevanke, ki je bila namenjena kupcem izdelkov tovarne EMO Celje, je postavil kar rešitev. Pa še tu se je zmotil — izpolnjevanke je rešil nepravilno in v zelo neprimerni vsebini.

Opravičujemo se za res grobo in neljubo pomoto tovarni EMO Celje, prav tako vsem našim bralcem in še posebej kupcem izdelkov tovarne EMO Celje.

OGLASNI ODDELEK: C. TEDNIK

Kdor ponudi DONAT ponudi zdravje

KMETOVALCI POZOR!

V Murski Soboti je konsignacijsko skladišče kmetijske zveze kmetov Štajerske iz Gradca, Avstrija. — Rabljeni KMETIJSKI STROJI, TRAKTORJI, PRIKLJUČKI, KOSILNICE, ORODJE, NOVI REZERVNI DELI. — Šestmesečna garancija — Zagotovljena servisna služba. — Možen nakup na kredit. — Ogled in prodaja pod strokovnim vodstvom od ponedeljka do petka od 8. do 14. ure — KIK Pomurka, obrat KZ Agromerur, Murska Sobota, Ulica Iva Lola Ribarja 3

Besedo ima:

Toni Hercfeler

»Kot ste lahko sami občutili, nam je letošnji avgust kar precej zagodel z vremenom. Bil je pravcata konkurenca tradicionalnemu aprilu. Kaj hočemo, stvari se obračajo včasih tudi proti naši volji. Skleneš n. p. oditi na dopust, pa ti začne liti iz oblakov in ne preneha tudi po 32 ur skupaj.

Kako je deževno vreme šele raztogotilo hmeljarje, ki so nameravali misliti nedeljo — že itak precej kasno — začeti z masovnim obiranjem hmelja. Več kot 20.000 obiralcev je v dolini ves ljubi dan preganjalo dolgčas in pojedlo del ponedeljkovega zasluzka S slabim vremenom so imeli preglativce tudi na osrednji prireditvi avto rallyju petih dolin v Velenju, kjer so med drugim pripravili velik piknik ob jezeru. Presneto vreme! Kak milijonec bi ostalo čistega gostincem, pol milijončka pa ostalim prirediteljem...

V Ponikvi pri Sentjurju so se za minulo nedeljo pripravljali skoro cel mesec, da bi dostojno proslavili občinski praznik... pa jim je dež tolikanj nagajal, da so bili sivi od jeze. Kdo ne bi bil, ko pa se jim je po toliko letih posrečilo pripraviti nekaj zares velikega.

Zaradi hladnega poletja tožijo tudi proizvajalci pijske Sinalko. Prodali bi lahko veliko več, pa ni prave žeje. Podobno se godi tudi laškim pivarjem.

Se vsa sreča, da je pšenica dozorela prej, kajti sicer bi se v Jugoslaviji lahko spet izgovarjali, da nam je dež pobral dobro letino. Zaradi dežja v avgustu in nizkih temperatur bo tako že turistična letina nekoliko slabša. Vsaj na našem območju bo zastran tega nekoliko manj v mošnjčku zlasti v zdraviliških krajih in v Zgornji Savinjski dolini.

150 NAGRAD



NOVO NAGRADNO VARČEVANJE ZA VLAGATELJE VEZANIH HRANILNIH VLOG PRI KREDITNI BANKI CELJE IN NJENIH POSLOVNIH ENOTAH. ŽREBANJE V NOVEMBRU!

KREDITNA BANKA CELJE
CELJE OO122

UREJANJE PRODAJALN

V industrijskem podjetju »Meso« v Trbovljah si vsakozi prizadevajo, da bi kar najbolj zadovoljili potrošnike, tako glede postrežbe, kvalitete in izbire izdelkov in tudi cen. Da so v teh prizadevanjih dokaj uspešni, dokaj zgovorno govori podatek, da so pred sedmimi leti prodali na mesec okrog 35 do 40 ton svežega mesa, lani pa že od 90 do 110 ton na mesec.

To povečanje gre predvsem na račun povečanja prodaje mesa v samih Trbovljah, omeniti pa je treba, da je industrijsko podjetje »Meso« iz Trbovelj odprlo v tem času tudi dve poslovalnici v Hrastniku in da vozijo celo v Ljubljano, Koper in Sežano. To nedvomno kaže, da se je spričlo kvalitete in konkurenčnih cen trboveljsko in dusrijsko podjetje »Meso« uveljavilo na slovenskem tržišču.

Lani so v trboveljskem industrijskem podjetju »Meso« dosegli rekordno proizvodnjo, saj so prodali nad 1 milijon kilogramov svežega mesa in več kot 325.000 kg mesnih izdelkov. Letošnji obisk proizvodnje bo obstal, kot računajo, na lanskoletni ravni, vrednost proizvodnje pa se bo povzpela na 16 milijonov novih din.

Industrijsko podjetje »Meso« Trbovlje si v zadnjem času še posebej prizadeva, da bi kar najbolj zadovoljilo kupce. Od zadovoljstva kupcev je vsekakor odvisen promet v poslovalnicah, in

tega se dobro zavedajo. Zato so v zadnjem času preuredili in sodobno opremlili pet poslovalnic, in sicer 3 v Trbovljah in obe poslovalnici v Hrastniku. Na trgu Revolucije v Trbovljah pa gradijo novo poslovalnico, ki bo naj sodobneje opremljena in ki jo bodo že v kratkem izročili namenu. Obnavljajo in preurejajo pa letos še samo klavnico in predelovalnico; zlasti želijo še naprej izboljševati sam tehnološki postopek in v kar največji meri mehanizirati proizvodnjo.

Podjetje »Meso« Trbovlje je v domu Svobode II v zgornjih Trbovljah uredilo tudi gostišče. Posebej pomembno je, da so v tem obratu poskrbeli za ceneno prehrano; za abonente, ki kupijo bloke vsaj za 10 kosil, stane kosilo samo 4,5 nove dinarje na dan. Dnevno je na kosilu v tem obratu okrog 300 oseb. Tako so, posebej zdaj ob prehodu na deljen delovni čas, zagotovili ceneno prehrano za zaposlene.

„Spartak - Praga“ trikrat premagan

Na gostovanju po Jugoslaviji, se je češki kegljaški klub AZKG »Spartak« iz Prage ustavlil tudi v Celju. V vseh treh srečanjih so bili Celjani boljši.

Zenska vrsta se je srečala z vrsto »Kovinar-Partizana« iz Stor v disciplini 6 x 100 lučajev. Zenske iz Stor so v tej disciplini premagale Čehinje z 19 keglji razlike. Najboljše pri »Kovinarju« so bile: Ludvik 407 kegljev, Ovirik 393, Urh 379 medtem ko je bila v moštvu Spartaka najboljša Jirasova s 405 podrtimi keglji.

Moški vrsti »Celja« in »Spartaka« sta nastopili v dveh disciplinah 6 x 100 in 6 x 200 lučajev.

V disciplini 6 x 200 lučajev je zmagalo »Celje« s 4977 proti 4717. Med posamezniki je bil najboljši Vanovšek z 859 keglji, šele na šestem mestu pa je bil najboljši tekmovalc »Sartaka« Simunek z 817 podrtimi keglji.

V disciplini 6 x 100 lučajev je prav tako zmagalo »Celje« z 2339 proti 2201. Najboljši v tej disciplini pa je bil Celjan Veranič z 423 podrtimi keglji.

Za atletske stezo

ŠPORT

Poraz proti državnemu prvaku

Zadnjo tekmo pred nastopom v zvezni rokometni ligi so Celjani igrali z državnim prvakom Partizanom iz Bjelevarja. Medtem ko je v prvem polčasu bila igra zelo lepa in Celjani enakovredni nasprotnik, saj so v začetku tekme celo vodili, pa se je stanje v drugem polčasu spremenilo. Državni prvak, v katerem igra kar šest standardnih reprezentantov, Horvat pa je pred kratkim celo nastopil v reprezentanci sveta, je vse bolj prevzemal igro v svoje roke. Končni rezultat: 24 proti 17 za Partizana iz Bjelevarja. Tekmo je pred 300 gledalci sodil Plahuta iz Celja.

Na mednarodnem tekmovalstvu v atletiki v Celovcu so nastopili tudi tekmovalci iz ČSSR. Med nastopom so pršli k celjski skupini atletov in ji naročili, naj v domovini pozdravijo predsednika Tita. Drobna pozornost čeških tekmovalcev in ponoven kaz, kako je naš predsednik zaradi svojega dela priljubljen in cenjen tudi v tujini.

Bravnik in Spilar sta nastopila na mednarodnem tekmovalstvu v Celovcu. Medtem ko je Spilar dosegel svoj letošnji najboljši rezultat v metu kopja (72 m), pa je imel Bravnik veliko smolo pri teku na 110 metrov z ovirami. Do predzadnje ovire je bil na drugem mestu, potem pa se je zapletel v oviro in padel. Kljub temu pa sta zadnja nastopa Bravnika in Spilarja ponovna dokaza, da atleta prihajata v formo in da bosta lahko dobro zastopala Jugoslavijo na Balkanskih igrah v Atenah.

Na mednarodnem atletskem tekmovalstvu v Kranju je nastopila tudi skupina celjskih tekmovalcev. Edino zmago za Celjane je dosegla Lubejeva v skoku v daljino (500 cm). Druga mesta so osvojili Bravnik (disk: 46,11 m), Kucuvan (400 m : 48,6) in mladinec Kraji (1000 m : 2:40,0).

V državno atletske reprezentanco, ki bo nastopila na letošnjih balkanskih igrah, je bilo uvrščenih tudi šest članov AD Kladiivar: Kocuvan, Važič, Male, Bravnik, Spilar in Lubejeva. T. V.

PIONIRSKA ATLETSKA ŠOLA V TRBOVLJAH

Atletskemu društvu Rudar v Trbovljah se obetajo lepši časi. Društvo, katerega temelji so znani atleti Juh, Vajdič, brata Laznik in Plahuta, bo kmalu dobilo mlade naslednike. Z odhodom Medveška h Kladiivarju je marsikdo zmagaval z glavo, češ, kaj pa bo sedaj. Toda, ko smo pred dnevi sledili treningu mladih, smo opazili, da rase novi rod atletov. Nekateri med njimi kot Smon (100 m — 11,5) in Bostič (daljina — 641 cm) že posegajo v boj s starejšimi.

Razen tega bodo začeli z redno atletske šole. Delala bo dvakrat ali trikrat na teden in jo bodo vodili profesorji telesne vzgoje na šolah v sodelovanju z atletskeimi trenerji. Zanimanje je veliko, saj je že doslej okoli 30 mladih fantov in deklet pokazalo, da

dosedanje delo z njimi ni bilo zaman.

Končno lahko upamo, da bo tudi atletika v Zasavju dobila svoje pravo mesto. Za je v Trbovljah še vedno pri dodeljevanju sredstev na prvem mestu nogomet, pa ne komet in plavanje, zdaj pa so se »našla« sredstva tudi za atletske šole, kar je vsekakor vredno vse pohvale. D. V.



Umito mesto bi lahko brez vsakega pridržka dejali ob pogledu na posnetek iz središča Celja. Umito dvakrat; prvič zaradi obilnega dežja v poletnih dneh in drugič zaradi več prenovljenih pročelij starih hiš. Akcija celjskega stanovanjskega podjetja, ki sistematično in temeljito obnavlja hišo za hišo, terja javno priznanje. Tako tudi kaže nadaljevati v bodoče! Foto F. Krivec



Med novimi pridobitvami na Ponikvi za občinski praznik je tudi velika, samo postrežna trgovina, ki jo je investiralo celjsko trgovsko podjetje Merx, zgrajeno pa gradbeno podjetje Ingrad. Poleg prodajnih prostorov je tudi manjši bife. Trgovina je vsekakor velika pridobitev za občane Ponikve, ki so do sedaj bili odvisni samo od manjših klasičnih trgovin. Foto: M. Brečič